

Filistin Sorunu ve Direniş'in sorunları

Filistin sorununda iki devletli çözüm (ki bu Filistin payına gerçekte devlet olmayan bir uydurma devletçik anlamına gelmektedir), işin aslında tam bir çözümsüzlük-

tür ve sorunun ilelebet sürüp gitmesinden başka bir anlama gelmez. Bugünün Filistin sorunu yazık ki devrimci bir çözümden alabildiğine uzaktır. Filistin'de ve İsrail'de işçi sınıfına ve emekçilere daya-

nan devrimci akımlar güç kazanıp öne çıkmadıkları sürece de uzak kalacaktır. Fakat bu olmadığı sürece Filistin sorununa bir çözüm de bulunamayacaktır.

S.14

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2023 / 17
25 Ekim 2023

Kızıl Bayrak

kizilbayrak81.net

Emperyalist-Siyonist barbarlığa karşı...

Filistin halkıyla eylemli dayanışmayı büyütme!

4

Filistin direniş Siyonist rejime etkili bir darbe vurdu!

Filistinli direniş güçlerinin 7 Ekim sabahı başlattığı "Kudüs Tufanı" hareketi, ırkçı-Siyonist rejime ummadığı bir darbe indirdi.

8

Gazze'yi yıkım savaşı sürüyor

Emperyalist/Siyonist güçlerin bu noktada atacakları adımlar, savaşın bölgesel boyuta taşınıp taşınmayacağı hakkında fikir verecektir.

16

Gazze'nin aynasında Batılı emperyalistler

Gazze'nin aynasından yansıyanlar, emperyalist/kapitalist sistemin ne kadar barbar olabileceğini göstermesi bakımından çarpıcıdır.

Kürt halkına karşı savaş ilanı -A. Engin Yılmaz

S.17

Erdoğan iktidarına IMF'den alkış- Fikri Tomurcuk

S.14

Emperyalist-Siyonist barbarlığa karşı:

Filistin halkıyla eylemli dayanışmayı büyütelim!

Siyonist İsrail, Filistin topraklarında 75 yıldır uyguladığı işgal, savaş, sürgün ve insan kırımı politikasını, direniş güçlerinin 7 Ekim'de gerçekleştirdiği saldırıların ardından yeni bir düzeye çıkardı.

7 Ekim çıkışı, Siyonistlerin zamana yayarak ve adım adım ilerlettiği; kimi zaman katliam yaparak kimi zaman keyfi ve fiili yöntemler kullanarak hayata geçirdiği işgal saldırılarına karşı etkili bir itirazdı. Yıllardır emperyalist güçlerden aldığı açık destekle hiçbir kural tanımadan ve hoyratça Filistin halkının üzerine giden, topraklarını gasp eden, kitle katliamlarından geçiren ve Gazze'de olduğu gibi yaşam alanlarını açık hapisanelere çeviren Siyonistler, aldıkları sarsıcı darbenin ardından savaş makinesini harekete geçirdi. Günlerdir süren hava saldırıları ile Gazze'nin kuzeyini yerle bir ettiler. Çoğu çocuk ve kadın, binlerce Filistinli bu saldırılarda hayatını kaybetti... Şimdilerde ise Gazze'ye dönük kara hareketinin yapılabileceği tartışılıyor. Hedefte ise Gazze'de taş taş üstünde bırakmamak, kitle katliamları ve sürgünle bölgeyi insansızlaştırmak ve tarihsel işgal politikasını Gazze üzerinden nihayete erdirmek var.

7 EKİM ÇIKIŞI VE "İSRAİL SEVICİLİĞİ"

Emperyalistler ve Siyonistler 7

Ekim'in ardından sadece savaş makinesini sahaya sürmedi. Bununla birlikte propaganda aygıtlarının düğmesine basarak muazzam bir dezenformasyon çalışması başlattılar.

Emperyalist savaş medyası başta olmak üzere, her türlü propaganda aygıtı hızla harekete geçirildi. Sosyal medyada 7 Ekim görüntüleri dolaşıma sokuldu, söz konusu İsrail olunca "sivil ölümler" bir anda hassasiyet alanına dönüştürüldü. Daha ilk günden itibaren işgalci İsrail "mağdur" gösterilerek "kendini savunma" hakkından dem vurulmaya başlandı. Gerisinde emperyalistlerin ve CIA-MOSSAD gibi istihbarat örgütlerinin yer aldığı propaganda merkezinin amacı, Gazze'de binlerce Filistinliyi tüm dünyanın gözü önünde katletmeye hazırlanan ve işgali derinleştirmek için kolları sıvayan İsrail'e "meşruiyet alanı" oluşturmaktı. Daha da önemlisi, emekçi halkların her dönem duyarlılık gösterdiği Filistin davası karalanarak, İsrail'in gerçekleştireceği kanlı saldırılar karşısında gelişecek olası tepkilerin önü kesilmek istendi. Burjuva medyanın ve emperyalist tekellerin kalemşörları, tam da bu kirli ve kanlı politikanın karşılık bulması için adeta birbirleriyle yarışa geçtiler.

Sağcıısından sözde "solcusuna", liberalinden dincisine ve sekülerine kadar,

ortalık bir anda "İsrail seviciliği" yapan trollerle dolmaya başladı. Kirli propaganda mekanizması ilk anda etkili olacak ki, Siyonistler Gazze'ye bombalar yağdırmaya ve kitlesel katliamlar gerçekleştirmeye başladığında (kimi tekil ve görece zayıf eylemler bir kenara bırakılırsa) dünya kamuoyuna belirgin bir sessizlik hakimdi.

Söz konusu Türkiye ve bölge ülkeleri olduğunda, Filistin halkının katledilmesi karşısında ilk anda ortaya çıkan edilgenliğin pek rastlanan bir durum olmadığını altını çizmek önemli bir yerde duruyor.

Kara propaganda ve dezenformasyonun yarattığı karmaşa ve kafa karışıklığının; işgal saldırılarının "İsrail-Hamas" savaşı olarak servis edilmesinin; Gazze'nin vahşice bombalanmasının "teröre karşı mücadele" olarak yansıtılmasının; tüm bunların yanı sıra göçmen sorunu üzerinden köpürtülen ırkçılık ve "Arap düşmanlığının" bu tablonun oluşmasında etkili olduğu anlaşılıyor. Ta ki Siyonist İsrail'in Gazze'deki El-Ehli Baptist Hastanesi'ni barbarca bombalamasına kadar...

HASTANE KATLAMI VE SONRASI

Siyonist İsrail tarafından 17 Ekim'de gerçekleştirilen hastane katliamı, o güne kadar "sivil ölümler", "İsrail-Hamas savaşı", "teröre karşı mücadele" vb. üye-

rinden sürdürülen kara propagandanın iplerinin tel tel dökülmesine yol açtı. Filistin halkının on yıllardır verdiği özgürlük mücadelesini unutturmaya ve katliamcı İsrail'i "mağdur ve meşru" göstermeye dönük demagogik kampanya gerçeklerin duvarına çarpıp tuzla buz oldu.

İsrail'in gerçekleştirdiği vahşi katliamlarının bir yenisi olarak Filistin tarihine eklenen hastane katliamı, dünya kamuoyunda önemli bir duyarlılık alanı oluşturdu. Çoğunda Filistin'le dayanışmanın dahi yasaklandığı ABD, Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalist ülkeler başta olmak üzere, dünyanın birçok ülkesinde katliama karşı kitleler sokaklara indi. Türkiye ve diğer bölge ülkelerinde de binlerce insan günlerdir Filistin halkıyla dayanışma eylemleri gerçekleştiriyor.

Gelinen yerde, Siyonist İsrail'in Filistin'de trmandırdığı işgal saldırılarını ve olası kara hareketini durdurmanın yolu, dünya çapında işçi sınıfı ve emekçi halkların şu günlerde kendisini daha güçlü hissettirdiği dayanışma eylemlerini ve antiemperyalist-antiSiyonist mücadeleyi büyütmesinden geçiyor. Gerek emperyalist ülkelerin kalbinde gerekse İsrail başta olmak üzere Türkiye vb. işbirlikçi ülkelerde Siyonist işgale karşı mücadelenin güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması tam da bu nedenle büyük önem taşıyor.

BİRLEŞİK, ÖZGÜR VE BAĞIMSIZ FİLİSTİN İÇİN...

Başını ABD'nin çektiği batılı emperyalist güçlerin Ortadoğu politikası ve bunun dolaysız bir sonucu olarak bugün hala en barbar biçimlerde sürdürülen Siyonist işgal, Filistin halkının haklı ve meşru direnişinin tarihsel arka planını oluşturmaktadır. Filistin halkı tüm baskı, saldırı, savaş, kitlesel sürgün ve katliamlara rağmen on yıllardır Siyonist İsrail'e karşı direniyor. Emperyalistler tarafından modern silahlarla donatılmış bir gücün direnişi bugüne kadar kıramamasının gerisinde ise, bir bütün olarak Filistin halkının tarihten ve haklılığından aldığı güçle döne döne direniş dinamiklerini kendi bağrından çıkarıyor olması yer alıyor. Şu günlerde emperyalistler ve Siyonistler tarafından dünya halklarına unutturulmak istenen gerçeklik tam da budur.

Öte yandan, Filistin halkı içerisinde gelişen direniş potansiyellerinin devrimci-demokratik bir önderlikten yoksun olması, yıllar içerisinde ilerici-sol hareketlerin zayıflayıp güçten düşmesi, FKÖ'nün sahte "emperyalist barış" projelerinin aparatına dönüşmesi dinci-gerici akımlara Filistin'de geniş bir alan açan etkenlerden biri oldu. Hamas örneğinde olduğu gibi, Filistin direniş potansiyellerinden beslenen dinci-gerici akımlar zaman içerisinde önemli birer güç odaklarına dönüştüler. Lakin, devrimci-demokratik, laik ve antiemperyalist programa yapısal olarak uzak olan dinci-gerici akımların farklı din, mezhep ve kökene mensup Filistin halkını ve direnişi birleştirmesi; dahası, dünya çapında işçi sınıfının ve emekçi halkların desteğini güçlü bir şekilde alabilmesi mümkün değildir. Bu durum Filistin direnişinin güncel planda en büyük handikabı, deyim yerindeyse yıllardır devam eden kısır döngünün düğümlendiği halkadır. Zira, "Filistin sorunu ancak Arap ve Yahudi halklarını birlikte kucaklayan birleşik Filistin hedefine dayalı devrimci-demokratik bir programla asgari bir çözüme kavuşturulabilir." (Ortadoğu'da daralan kısaç ve büyüyen çatışma - Ekim, Sayı: 245, Mart 2006, Başyazı)

Böylesi bir programa sahip olan devrimci, ilerici, demokratik ve sosyalist hareket Filistin'de güç olamadığı ve Filistin halkı devrimci-demokratik bir önderlikten yoksun kaldığı sürece, Filistin direnişi yıllardır içerisinden çıkamadığı kısır döngüyü kırıp atamayacaktır.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

İŞGALE DİRENEYEN FİLİSTİN HALKININ YANINDAYIZ!

Emperyalist saldırganlık ve Siyonist işgal, Filistin halkının sergilediği direnişin haklı ve meşru temelini oluşturmaktadır. Dolayısıyla emperyalist saldırganlık ve Siyonist işgal devam ettiği sürece Filistin halkının direnişi de sürecektir. Son "Aksa Tufanı" çıkışı, bu olguyu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Filistin'de direnişçi güçlerin başlattığı "Aksa Tufanı" harekâtı işgalci Siyonist İsrail rejimine etkili bir darbe oldu. Emperyalistlerin modern silahlarla donatıp bir savaş makinesi olarak Ortadoğu halklarının başına musallat ettiği Siyonist rejim, direnişçi güçlerin saldırıları ile büyük bir şok yaşadı.

Her dönem emperyalistlerin açık desteğini arkasına alan Siyonist işgalciler, son yıllarda Filistin direnişini ve davasını tasfiye etmek hedefiyle Gazze ve Batı Şeria'daki saldırılarını trmandırmıştı. Bu saldırılarda onlarca Filistinli katledildi, yüzlercesi ise gerek Siyonist ordunun gerekse ırkçı-faşist Yahudi yerleşimcilerin saldırılarına hedef oldu. Filistin'de süren bu saldırılara paralel olarak, ABD emper-

yalizminin yönlendirmesiyle bölgedeki gerici-işbirlikçi Arap devletleri Siyonist İsrail ile "normalleşme" adımları atıyorlardı.

7 Ekim'de Filistinli güçlerin başlattığı direniş, tam da bu kirli politikaları hedef alan bir çıkış oldu. On yıllardır aralıksız olarak saldırı altında tutulan, toprakları işgal edilen, kitlesel katliamlardan geçirilen Filistin halkının, emperyalistlere ve Siyonistlere teslim olmayacağına mesajı verildi.

İlk şoku atlatan Siyonist rejim, Filistinli direniş güçlerinin başlattığı harekât karşısında hızla karşı saldırıya geçti. Emperyalistlerin yeşil ışık yakmasıyla birlikte "savaş durumu" ilan eden Siyonistlerin, Filistin halkına ve direniş güçlerine karşı savaş makinesini sahaya sürmesi, gelişmelerin çok daha yıkıcı boyutlar kazanmasına yol açacaktır. Bu ise başta Filistin halkı olmak üzere, bölge halklarının acılarına yeni acılar ekleyecektir.

Emperyalist saldırganlık ve Siyonist işgal, Filistin halkının sergilediği direnişin haklı ve meşru temelini oluşturmaktadır. Dolayısıyla emperyalist saldırganlık ve Siyonist işgal devam ettiği sürece Filistin halkının direnişi de sürecektir. Son "Aksa

Tufanı" çıkışı, bu olguyu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, Filistin halkının işgale karşı sergilediği haklı ve meşru direnişini selamlıyoruz. Başta Filistin ve Kürt halkı olmak üzere; emperyalist saldırganlığın ve işgalci politikaların hedefinde olan tüm halkların özgür ve eşit koşullarda yaşayabilmesinin yolunun "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" mücadelesini büyütmeğe geçtiğinin altını bir kez daha çiziyoruz. Dünya halklarının özgür, eşit ve barış içerisinde yaşayabilmesi ise, kapitalist-emperyalist sistemin tarihin çöplüğüne gönderilmesiyle, sosyalist bir dünya kurulmasıyla mümkün olacaktır.

-Siyonist rejim Filistin halkını hedef alan tüm saldırılarını durdurmalı, işgal ettiği topraklardan çekilmelidir.

-Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!

-Emperyalistler ve işbirlikçileri yenilecek, direnen halklar kazanacak!

-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

-Yaşasın devrim ve sosyalizm!

BAĞIMSIZ DEVRİMCİ SINIF PLATFORMU (BDSP)

Filistin direnişi Siyonist rejime etkili bir darbe vurdu!

Filistinli direniş güçlerinin 7 Ekim sabahı başlattığı "AksaTufanı" hareketi, ırkçı-Siyonist rejime ummadığı bir darbe indirdi. Karadan, havadan, denizden aynı anda saldırıya geçen direnişçilerin aynı anda 50 hedefe saldırdığı ve 25'i aşkın noktayı kontrol altına aldığı bildirildi. Gece yarısı itibarıyla bu noktalarda Filistinli direnişçilerle İsrail askerleri arasında çatışmalar devam ediyordu. "Savaş durumu alarmı" veren Siyonist rejim ise "Demir Kılıçlar" adıyla karşı saldırı başlattı. Yedek askerleri göreve çağıran Binyamin Netanyahu başkılığındaki dinci-faşist hükümet, polise katılım için de İsraililere çağrılarda bulundu.

Gazze çevresindeki yasadışı Yahudi yerleşimlerini hedef alan Filistinli direnişçiler bölgede bulunan askeri noktaları da ele geçirdi. İsrail askerlerinin bir kısmı çatışmalarda ölümlerle bir kısmı kaçtı, bir kısmı ise esir alındı. Tanklar dahil işgalci orduya ait çok sayıda askeri araç tahrip edildi. İsrail medyasının verdiği haberlere göre çatışmalarda ölen asker/yerleşimci İsraili sayısı 250'e ulaştı. Onlarcası ağır olmak üzere 1450 kişinin ise yaralandığı bildirildi. Bazı Filistinli kaynaklar ise saldırının sadece ilk dalgasında 100'den fazla İsrail askerinin öldürüldüğünü, toplamda ise sayının 600 olduğunu öne sürüyor. Öldürülenler arasında çok sayıda İsraili komutanın da olduğu söyleniyor. Filistinli kaynaklar saldırıyı Hamas'ın başlattığını, ardından ise diğer direnişçi güçlerin harekete geçtiğini ve katılan direnişçi sayısının 700 ila bin arasında olduğunu belirtiyor.

İsrail'in karşı saldırısı ise her zaman olduğu gibi savaş uçaklarıyla Gazze'nin üzerine bomba yağdırmak oldu. Kıyı şeridi ise denizden bombalanıyor. Gazze'nin elektriğini kesen İsrail'in saldırıları devam ederken, Filistinli kaynaklar 260'tan fazla kişinin öldüğünü yüzlerce kişinin yaralandığını, elektriklerin kesilmesinden dolayı hastanelerdeki yaralıların tedavisinin aksadığını bildirdi. İşgalci Siyonist ordunun hava bombardımanının devam etmesinden dolayı hayatını kaybedenlerin sayısı artıyor.

"FİLİSTİN DAVASINI TASFİYE ETME PLANINA GEÇİT YOK!" MESAJI

ABD emperyalizmi, AB'deki suç ortakları ve gerici Arap rejimleri İsrail'in

güvenliğini garantilemek için son yıllarda Filistin davasını tasfiye etme planı üzerinde çalışıyorlar. Donald Trump'ın ardından Joe Biden de gerici Arap rejimlerinin "İsrail'le normalleşme" adımları atması için özel bir çaba harcıyor. Bu arada AKP-MHP rejimi de Netanyahu ile arayı düzeltti. Biden yönetimi bu konuda belli bir mesafe aldı. Uzun süreden beri Suudi Arabistan'ın da bu kervana katılmasını sağlamayı "özel dert" edinmiş durumda. Son günlerde Suudi Arabistan velihaht prensi Muhammed bin Selman'ın adım adım bu çizgiye yaklaştığını gösteren gelişmeler yaşandı. Bu hedefe ulaşırsa Biden, "Siyonist rejime büyük hizmetlerde bulunun lider" olarak seçim propagandası yapacaktı. Ancak 7 Ekim saldırısından sonra bu şansı azalmış görünüyor.

İsrail tarihinin en dinci-faşist hükümeti işbaşındaiken uygulanmaya çalışılan bu planın esas hedefi Filistin direnişini, giderek davasını adım adım tasfiye etmektir. Netanyahu hükümeti sadece 2023 yılında 300'e yakın Filistinli katletti. Bu hükümet İsrail zindanlarındaki Filistinli tutsaklar üzerindeki işkenceyi yoğunlaştırdı. Kökten dinci fenatik Yahudilerin Müslümanların kutsal saydığı Mescidi Aksa Camisi'ni iki de bir işgal etmelerine göz yumuldu. Dinci-ırkçı Yahudi yerleşimcilerin Filistinlilere saldırmasını, zeytinlikleri ateşe vermesini, toprağı yakmasını, evleri yıkmasını, sık sık cinayet işlemesini teşvik etti. Kısa süre önce ise, İsrail'in uzun yıllar uyguladığı "Filistinli liderleri öldürme" politikasına dönüş yapılması gerektiği dile getirilmeye başlandı. Bu planın uygulanması halinde Filistin davasının adım adım tasfiye edilebileceği varsayılıyordu.

Göründüğü kadarıyla bu planın hedefindeki Filistin direniş hareketi "Aksa Tufanı" ile buna izin vermeyeceği mesajını vermeyi de hedefledi. Nitekim saldırının yarattığı sonuçlar, bu planın gerçek hayatta bir karşılığının olmadığını, neredeyse bir asırdan beri saldırı altında bulunan Filistin halkının direnişinin kırılmayacağını hem emperyalistlere hem Tel Aviv'deki savaş baronlarına sarsıcı bir şekilde göstermiştir. Psikolojik açıdan ise Siyonist rejime indirilen ağır bir darbe olmuştur.

Netanyahu 7 Ekim'in "İsrail için kara

bir gün" olduğunu söyledi. Zira Filistinli direnişçilerin başlattığı saldırı işgalci İsrail ordusunun, Mossad'ın, dinci-faşist hükümetin imajlarına derin/silinmez bir çizik atmıştır. "Güvenlik" demagojisiyle yatıp kalkan, sistematik katliamları "güvenlik" gerekçelerine dayandıran, bunun için İsrail toplumunu militarist bir kıskacın içine alan Siyonist rejimin "güvenli bir İsrail" yaratama iddiası yerle bir oldu.

Direnişçilerin işgal altındaki Filistin topraklarına üç koldan girebilmesi, girdikleri noktalarda bu kadar uzun süre tutunabilmeleri, bir günde bu kadar çok İsrailin ölmesi, İsrail askerlerinin panik içinde kaçışmaları, yasadışı Yahudi yerleşimlerde yaşayanların kaçışlarını gösteren görüntüler, işgalcilerin "güvenli alan" yaratma iddialarının kof olduğunu gösterdi. Direnişçilerin cüreti, Siyonist rejimin "heybetini" sarsmış görünüyor.

İsrail zindanlarına kapatılan binlerce Filistinli tutsak var. Bin 500'e yakını ise "idari tutuklu"dur. Yani İsrail yasalarına göre işledikleri bir suç olmamasına rağmen bir süre belirtilmeden esir tutuluyorlar. Cezaevinde ölen ya da öldürülen Filistinlilerin bir kısmının cenazeleri ailelerine teslim edilmiyor. Cezaevlerindeki koşullar ise sürekli ağırlaştırılıyor. Bundan dolayı sık sık tutsaklar açlık grevine gidiyor. Bazı Filistinli kaynaklara göre saldırıda aralarında subayların da olduğu 100'den fazla İsrail askerinin rehin alınması, Filistinli tutsaklar için zindan kapılarının açılmasını sağlayabilir. Zira İsrail ölü ya da diri bir şekilde vatandaşlarını kurtarmak için pazarlık yapmak zorunda kalacak. Filistinli direnişçilerin hedef ise, İsraili rehinelere tutsaklarla takasa etmektir.

ANLAŞMA MI SAVAŞIN YAYILMASI MI?

Siyasi, askeri ve psikolojik açıdan darbe alan Siyonist rejim gözü dönmüş bir şekilde saldırıya geçti. Rejimin başı Netanyahu ile bazı Siyonist şefler peş peşe tahditler savurdu, ağır bedel ödeceklerini ilan ettiler. Bu ise çatışmaların şiddetlenme olasılığını güçlendiriyor. Joe Biden, AB şefleri ve bazı emperyalist devletlerin yetkilileri yaptıkları açıklamalarla işgalci İsrail'in arkasında oluklarını

ilan ettiler. Bu tür açıklamalar, Siyonistlere "elinizi çabuk tutup katliamlarınızı yapın, sonra arabulucular devreye girsin" mesajı da veriyor.

ABD'nin yönlendirmesiyle Mısır üzerinden "arabuluculuk" çalışmalarının başlamış olma ihtimali var. Buna rağmen kolay bir çözümün olacağı söylenemez. Yine de tarafların belli bir aşamadan sonra çözüm arayışına girmeleri mümkündür. Ancak bu defaki olayların boyutu öncekilerden farklıdır. Bu ise çatışmaların yayılma riskini hiç olmadığı kadar yükseltiyor. Görüldüğü kadarıyla bu noktada İsrail'in saldırganlığı vardıracağı boyut kritik olacak. Dolayısıyla, Siyonist şefler bir noktada frene basmazlarsa çatışmaların yayılma riski yükselecek.

Ortak koordinasyon içinde olduğu belirtilen "direniş eksenli" liderlerinin süreci adım adım izlediği ve sürecin seyrine göre atılacak olası yeni adımları birlikte belirledikleri söyleniyor. Bu ise, İsrail saldırganlığının boyutlanması durumunda verilecek karşılığın da sert olacağına işaret ediyor. Zira bu çapta bir saldırının yaratacağı olası karşı tepkilerin her açıdan hesaba katıldığı anlaşılıyor. Tehdit çitasını yükselten Netanyahu'nun son açıklamasında tüm sivillerin Gazze'yi terk etmesini istemesi, çatışmanın yayılma riskini yükseltiyor. İsrail savaş aygıtının tüm gücünü kullanacaklarını ilan eden Netanyahu'nun söylediğini yapması durumunda, çatışma farklı boyutlar kazanacak. Tabi bunun olabilmesi için Biden yönetiminin böyle bir saldırıya onay vermesi gerekecek. ABD'de seçimler yaklaşırken Biden'ın bölgesel çatışmaya dönüşme ihtimali olan bir karar alması kolay değil.

Filistin halkı işgal edilmiş topraklarını kurtarmaktan söz ederken, 7 Ekim saldırısının moralleri yükselttiği koşullarda Gazze şeridinin boşaltılması olası görünmüyor. Dolayısıyla Siyonist rejimin Gazze'yi boşaltma girişiminde bulunması, İsrail'e karşı yeni cephelerin açılmasına yol açma ihtimali yüksektir. Zira, hem Filistinli direnişçi güçler hem "direniş eksenli" liderleri işgal altındaki toprakları kurtarmaktan söz ediyorlar. Hal böyleyken İsrail'in Gazze'yi işgal etmesine seyirci kalma ihtimalleri düşüktür. Görüldüğü kadarıyla çatışmaların seyri önümüzdeki günlerde belirginleşecektir.

AKP ile Siyonist İsrail arasındaki dostluk

Hamas'ın abluka altındaki Gazze Şeridi'nden İsrail'e yönelik "Aksa Tufanı" harekâtını başlatmasının ardından Siyonist İsrail saldırılarını arttırdı. Filistin davasını istismar eden AKP-MHP iktidarı ise Siyonistlerle ilişkilerini tehlikeye atmadan bu süreci yönetmeye çalışıyor.

Siyonist rejimle arayı düzeltmek için çaba harcayan ve bu konuda belli adımlar atan Saray rejimi, son dönemde İsrail'e karşı ihtiyatlı bir dil kullanıyor. Mes-cidi Aksa'nın sık sık işgal edilmesine bile pek sesini çıkarmıyor. Dinci-faşist Netanyahu hükümetiyle arayı düzeltmek için Türkiye'de barınan Hamas militanlarını sınır dışı eden rejim, "Aksa Tufanı" saldırısına dair taraflara "sükunet" çağrısı yapmanın ötesine geçmedi.

Erdoğan, AKP Kongresi'nde yaptığı konuşmada her türlü işgalin "karşısında" durmaya devam edeceklerini belirterek şunları söyledi:

"Türkiye olarak bu sabah İsrail'de meydana gelen hadiseler ışığında tüm tarafları itidalle hareket etmeye, gerilimi daha da tırmandıracak fevri adımlardan uzak durmaya çağırıyoruz."

AKP Sözcüsü Ömer Çelik ise şunları ifade etti:

"Her türlü sivil kaybına karşıyız. Olayı tırmandıracak şiddetin karşısındayız. Bölgede barış ve diplomasinin önemli olduğunu düşünüyoruz. Bütün taraflara şiddeti tırmandıracak adımlardan uzak durmalarını söylüyoruz."

AKP şefi ve sözcülerinin açıklamaları "iki tarafa eşit mesafede"ymiş izlenimi vermeye çalışıyor. Oysa ki AKP'nin tarihine bakıldığında Siyonist rejime büyük hizmetler sunduğu açıkça görülecektir, Filistin davası için ise bir şey yapmış değil. Hamas'a bazı imkanlar sunması ise, Filistin davasına destek vermekten çok, İslamcı bir örgüte arka çıkmaktan öteye bir anlam taşımıyor. Öte yandan, İsrail'le arayı düzeltme hamlesi başlayınca Hamas'ı da yüz üstü bıraktı.

AKP'nin Siyonistlerle "dalgalı" ilişkisi AKP kurulduğu günden bu yana İsrail'le ilişkileri "dalgalı" ancak bunun nedeni Filistin davası değil. AKP'nin dış politika alanındaki genel çizgisini ve ilişkileri belirleyen şey emperyalistlerin bölge politikalarıdır. AKP şefini bir yanda İsrail'e hakaret ederken görebiliriz ancak bu iki ülkenin ilişkileri açısından esasta bir şeyi

Filistin davası Erdoğan ve şürekâsı için her dönem istismar edilen bir gündemdir. İsrail'e Büyükelçi atanması ve verilen sözler karşılığında Hamas militanlarının ülkeden kovulması, Siyonistlerle gelişen ilişkinin boyutunu göstermektedir. İsrail'le kurulan ekonomik ilişkiler de özünde AKP-MHP iktidarı için önemli olanın çıkarları olduğunu göstermektedir.

değiştirmemektedir. Dinci-gericiler ve Siyonistler arasındaki ilişkileri emperyalistlerin yayılmacı hedefleri belirlemektedir. Mavi Marmara davasını 20 milyon dolarla Siyonistlere satan Erdoğan ilişkilerin normalleşmesi için adımlar attı. İlişkiler ne durumda olursa olsun Siyonist İsrail ile Türkiye arasındaki ticaret ilişkileri hep baki kaldı.

2008 yılında İsrail'in Gazze'ye "Dökme Kurşun" isimli saldırısıyla ilgili Davos Zirvesi'nde "One munite" mizansenini sergiledikten sonra "Alçak koltuk" krizi ve 2010 yılında Mavi Marmara krizi yaşandı. İsrail Dışişleri Bakanı Yardımcısı Danny Ayalon ile görüşen Büyükelçi Oğuz Çelikol'un alçak seviyedeki bir koltuğa oturulması tartışma yaratmıştı.

2010 yılında ise İsrail, Gazze'ye "insani yardım" götürdüğü ifade edilen Mavi Marmara gemisine uluslararası sularda baskın yaptı ve 10 kişiyi öldürdü. Mavi Marmara'nın ardından siyasi ilişkilerin asgari seviyeye indirildiği 2011 yılında İsrail'den ithalat edilen ürünler 2010 yılına göre yüzde 51 oranında arttı.

Son 10 yılın Türkiye ile İsrail arasındaki ticaret verileri dış ticaret hacminin 4.5 milyar doların altına düşmediğini ortaya koyuyor ve geçtiğimiz yıl bunun 6.5 milyar dolar civarında olduğu söyleniyor. Türkiye'nin en fazla ihracat yaptığı dokuzuncu ülke İsrail.

1996 yılında imzalanan Serbest Ticaret Anlaşması tüm "gerginliklere" rağmen fesh edilmedi. Feshedilmediği gibi

ilişkiler normalleşince 2016 yılında anlaşmanın maddeleri genişletildi. İsrail'in en çok mal sattığı sekizinci ülke Türkiye.

Filistin davası Erdoğan ve şürekâsı için her dönem istismar edilen bir gündemdir. İsrail'e Büyükelçi atanması ve verilen sözler karşılığında Hamas militanlarının ülkeden kovulması, Siyonistlerle gelişen ilişkinin boyutunu göstermektedir. İsrail'le kurulan ekonomik ilişkiler de özünde AKP-MHP iktidarı için önemli olanın çıkarları olduğunu göstermektedir. Bugün Filistin halkının tepesine yağın Siyonist İsrail bombalarında saray rejiminin payı bulunmaktadır. İster Siyonistlere espis gürlesin isterse "dost ellerini" uzatsın.

Siyonistlerin Gazze barbarlığı

Filistin direniş hareketinin 7 Ekim'de işgalci İsrail ordusuna karşı giriştiği cüretkar saldırının Tel Aviv ve Washington'da yarattığı histeri devam ediyor. Histeri o kadar şiddetli ki, Gazze'yi yakıp yıkmalarına; çocuk, yaşlı, kadın veya erkek ayrımı gözetmeden Filistinlileri katletmelerine rağmen dinmedi. Üçte biri çocuklardan oluşan binlerce Filistinliyi katleden İsrail savaş aygıtı, "uygar batı" tarafından tam destekleniyor.

Soykırımcı bir zihniyetle on günlük saldırıda kullanılan patlayıcıların oranı, dünya tarihinde hiçbir savaşta görülmemiş boyutlara ulaştı. Bu kadar kısa bir sürede binlerce ton patlayıcı sivil halkın üzerine atıldı. Siyonistlerle emperyalist destekçileri Hamas'a karşı savaşıklarını iddia ediyorlar. Oysa Filistinli direnişçilerin ezici çoğunluğu yer altındaki sığınaklarda bulunuyor. Nitekim aradan on gün geçmesine rağmen halen Tel Aviv'e ulaşan füzeler atıyorlar. Direnişçiler tarafından yapılan açıklamalarda, İsrail savaş aygıtına meydan okunuyor, "gözünüz keşiyorsa Gazze'yi işgal edin" ifadeleri kullanılıyor. Bu da Siyonist rejimin emperyalistlerden aldığı gelişmiş teknoloji ürünü silahları gözü dönmüş bir şekilde Filistin halkına karşı kullandığını ispatlıyor.

GAZZE'DE İNSANİ KRİZ RİSKİ ARTIYOR

Gazze'yi havadan, karadan ve denizden bombalayan işgalci İsrail ordusu yıkımı adım adım genişletiyor. Fosfor gibi uluslararası anlaşmalarda yasaklanmış silahları da sivillere karşı kullanan İsrail'in hedefi Filistin halkını yeni bir kitlesel göçe zorlamak, Gazze'yi insandan arındırmaktır. Bu amacına ulaşmak için Filistinlere belli bir süre tanıyarak bir milyondan fazla kişinin evlerini terk etmesini ve Mısır sınırına doğru göç etmesini, aksi durumda öldürülecekleri tehditlerini savurdu/savuruyor. Bu tür tehditler birer savaş suçudur. Ancak "uluslararası toplumun" bu kadar terzil duruma düştüğü koşullarda savaş suçu işlemek "olağan" bir şey haline geliyor.

Filistin halkı ile direnişi, psikolojik savaşın bu en iğrenç biçimine boyun eğmedi. Gazze'nin kuzeyinde yaşayan Filistinlilerden göç edenlerin sayısı 100 binin altında kaldı. Direniş güçleri "buradayız direniyoruz" mesajıyla karşılık verdi. Halkın çoğunluğu da göç dayatmasını

Siyonist rejimin ABD'nin katılmadığı bir bölgesel savaşı göze alması kolay değil... Hem Gazze'de işlenen savaş suçlarının durdurulması için hem de bölgesel savaş riskine karşı anti-emperyalist, anti-Siyonist mücadeleyi yükseltmenin önemi hiç olmadığı kadar arttırmıştır.

reddetti. Gözü dönmüş Siyonist zihniyetin dayattığı göç zaten teknik olarak da mümkün değil. Zira Gazze'nin her tarafı saldırı altındadır. Böyle bir şeyin yapılması durumunda en az 100 bin kişinin hayatını kaybedeceği hesaplanıyor.

Suyu, elektriği, gazı kesen, gıda ve diğer temel ihtiyaçların girişine engel olan İsrail, Mısır sınırındaki Refah Kapısı'nı bombalayarak, Gazze'ye insani yardım taşımak için bekleyen tırların girişini de engelledi. Bu ise hem susuzluğu felaket boyutuna taşıyor hem salgın hastalık riskini arttırıyor hem hastanelerde sağlık hizmetini çöküşün eşiğine getiriyor. İsrail'in icraatları kısa sürede binlerce kişinin ölmesine yol açacak tehlikenin hızla yaklaşmasına yol açıyor.

EMPERYALİSTLER HİSTERİYLE-

TEREDDÜT ARASINDA

Başını ABD'nin çektiği batılı emperyalist blok, Siyonist rejimin savaş suçlarına tam destek vererek "insan hakları", "demokrasi", "uluslararası hukuk" gibi konularda ettiği tüm lafların iğrenç yalanlardan ibaret olduğunu birkez daha kanıtladı. Aynı iğrençlik batıdaki savaş karşıtı gösterilerin yasaklanması, sokaklara çıkanlara polislerin saldırması, soruşturmalar açılmasında da görülüyor. Kendilerini "demokrasinin/özgürlüğün temsilcisi" sayanlar, sıradan bir demokratik hakkın kullanılmasını bile kolluk kuvvetlerinin şiddeti ve soruşturmalarla engellemeye çalışarak ne kadar riyakar olduklarını gösteriyorlar.

Emperyalistler, İsrail'in Filistin direnişini ezmesini istiyorlar. Bunun için destek veriyorlar. Bununla birlikte Siyonist re-

jimin bu amaca ulaşmak için kullandığı vahşetin çatışmaları genişletmesinden de çekiniyorlar. Yani Gazze'de sivillerin katledilmesi ya da İsrail'in yarattığı insani kriz onları ilgilendirmiyor. Onları tereddüde sürükleyen şey İsrail'le kontrollü bir çatışma içinde bulunan Hizbullah, Lübnan ve Suriye'deki Filistin direniş örgütlerinin de savaşa doğrudan katılmalarıdır. Zira o durumda bölgesel savaş tetiklenecek ve bu İsrail'e de ağır bir faturaya dönüşecektir. İsrail medyasından yansıyan birçok haberde Siyonist rejimin Hizbullah'ın savaşa doğrudan girmesinden duyduğu korkular dile getiriliyor. Şimdiden birçok İsraili siyasetçi olanlardan Netanyahu'yu sorumlu tutuyor.

Kimi askeri analizlerde, Hizbullah'ın savaşa girmesi durumunda işgalci Siyonist ordunun yıkıcı gücüne ciddi darbeler

vuracağı, İsrail altyapısında ciddi tahribatlar yaratacağı, bunun ise ABD savaş makinesinin doğrudan savaşa dahil olmasına yol açabileceği belirtiliyor. Seçim sürecinde bulunan Joe Biden yönetiminin verili koşullarda bir savaşa girmek istemediği, bundan dolayı tedirgin olduğu ifade ediliyor. Nitekim Biden'ın kendisi de son açıklamalarında Gazze'yi işgal etme girişiminin büyük bir hata olacağını söylemeye başladı. ABD medyasında yapılan analizlerde de Gazze'yi işgal etmenin İsrail ordusu için ağır bir faturaya dönüşeceği belirtiliyor. Bu arada Siyonist ordunun ilan ettiğinin aksine kara saldırısını başlatmaması da Gazze'yi işgalin yaratacağı faturayı ödemekten kaçındığına işaret ediyor.

Vahşi bombardımanın yoğun bir şekilde sürdürülmesi, "ne kadar katledersen ne kadar yakıp yıkarsam kârdır" mantığının hem İsrail hem de onun arkasındaki emperyalistler tarafından benimsendiğini gösteriyor. Ancak vahşetin bu şekilde uzun süre devam edemeyeceğini de biliyorlar. Bu noktada yapacakları tercih şu veya bu şekilde ateşkes sağlamak ya da bölgesel savaşın fitilini ateşlemek olacaktır. Emperyalist/Siyonist güçlerin açmazı, Filistin direniş hareketini ezme histerisinin şiddeti ile böyle bir tercihin İsrail'de yaratacağı yıkımdan duydukları kaygıların kesiştiği noktada belirginleşiyor.

BLINKEN'İN ÇABALARI FİYASKOYLA SONUÇLANDI

Biden yönetimi, Filistin direnişinin ezilmesi konusunda gerici Arap rejimlerinden destek alabileceğini sanıyordu. Bu amaçla Dışişleri Bakanı Blinken'i uzun bir bölge turuna çıkartan Biden, İsrail'in ağır bir bedel ödemesine gerek kalmadan direnişi tasfiye etme hedefine ulaşabileceğini var sayıyordu. Gazze'deki Filistinlileri Mısır'a, Batı Şeria'dakileri Ürdün'e sürgün ederek orta vadede direnişin tasfiye edilebileceği hesaplanıyordu. Sonrasında ise uyduruk bir çözümle işin içinden sıyrılacaklarını hayal ettiler.

Ancak Biden yönetimi bu konuda ummadığı bir tutumla karşılaştı. Ne Mısır ne Suudi Arabistan ne Ürdün Filistin halkının sürgününe destek verdi. Zira bunun savaşı kendi ülkelerine taşımak anlamına geleceğini bildikleri gibi, ihaneti bu kadar ileri bir boyuta taşımının kendi rejimleri için de riskli olduğunu biliyorlar. Arap ülkeleri turundan eli boş dönen Blinken, dinci-faşist hükümetin başı Binjamin Netanyahu'ya karşı karşıya buldukları açmazın nasıl da derinleştiğini anlattı. Gazze'yi işgal saldırısına girişmekten kaçınan Netanyahu, nutuklarında tehdit dozunu yükseltmeye başladı.

Bu arada savaş gemilerini bölgeye

gönderen Biden yönetimi İran ve Hizbullah'a haber üstüne haber gönderiyor ve "sakın savaşa katılmayın" diye hem bir tür ricada bulunuyor hem tehdit ediyor. Buna karşın Siyonist orduyla kontrollü bir çatışma içinde bulunan Hizbullah, İsrail'in kırmızı çizgileri aşması durumunda savaşa girmekten kaçınmayacağı mesajları verirken, İran yönetimi ise Gazze'ye dönük saldırının aynı şekilde devam etmesine seyirci kalmayacağını belirtiyor. Bölge ülkelerini dolaşan İran Dışişleri Bakanı Hüseyin Emirabdullahyan ise Gazze'deki katliamın durdurulmasını aksi halde eli-kolu bağlı izlemeyeceklerini söyledi.

Görüldüğü kadarıyla taraflar savaşın bölgesel bir boyut kazanmasını tercih etmiyorlar. Fakat Tel Aviv'deki dinci-faşist hükümetin icraatları her an savaşın fitilini ateşleyebilecek mahiyettedir.

ÇİN'LE RUSYA'DAN SAVAŞI DURDURUN ÇAĞRISI

İsrail'in savaş suçlarını ilk günlerde kısıp denebilecek seslerle eleştiren Çin-Rusya ikilisi artık net ifadelerle Siyonistlerin savaş suçlarına itiraz ediyor ve çatışmaların durdurulması yönünde çağrılar yapıyor. BM Güvenlik Konseyi'ni toplantıya çağırarak İsrail'in durdurulması yönünde karar alınmasını istiyorlar.

Çin-Rusya liderleri sadece güncel çatışmanın durdurulması için değil, Filistin halkının tarihsel haklarını gözeten bir çözüme gidilmesinin önemine vurgu yapan açıklamalar da yapıyorlar. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in İsrail'in Gazze kuşatmasını Nazilerin Leningrad kuşatmasına benzetmesi ise tartışmalara neden oldu. Nazilerin Leningrad kuşatması 900 gün sürmüştü ancak Kızıl ordu sonunda Hitlerin ordularını ezmişti. Kimi yorumlara göre bu benzetmeyi yapan Putin, Siyonist rejime dikkat çekici bir mesaj vermişti.

DİRENİŞ GÜÇLERİ: "İŞGALCİLERİ GAZZE'DE KARŞILAMAYA HAZIRIZ!"

Filistin direniş güçleri, yoğun bombardımana rağmen onuncu günde halen Tel Aviv'i vurabiliyor. Ne pahasına olursa olsun Gazze'yi terk etmeyeceklerini söyleyen direniş güçleri, işgale girişmeleri durumunda İsrail askerlerini bekleyen akıbeta dair meydan okuyan açıklamalar yapıyor.

Hamas'ın askerli kanadı İzzeddin el Kassar Tugayları adına yapılan son açıklamada, Siyonistlerin Gazze'ye girmeleri durumunda onlardan hesap sorulacağı ve Filistin halkına karşı işledikleri barbarca suçların bedelinin ödeteleceği ifade edildi. Kimi iddialara göre Gazze'de yer

altına inşa edilen tünellerde halen 40 binden fazla direnişçi var ve olası bir İsrail saldırısını karşılamak için hazır bekliyor. İşgalci İsrail ordusu 2014'te Gazze'ye girdiğinde ciddi kayıplar vererek kısa sürede geri çekildiği hatırlatılıyor ve aradan geçen sürede direniş hareketinin çok daha güçlü bir savaşıma kapasitesine ulaştığı değerlendiriliyor. Nitekim Netanyahu rejiminin aradan geçen süreye rağmen kara saldırısını başlatmaktan kaçınmasının temel nedenlerinden biri İsrail ordusunun ağır kayıplar vermesinden duyduğu kaygıdır. Diğer bir etken ise İsrail'e karşı yeni cephelerin açılma ihtimalinin yüksek olmasıdır.

Emperyalistlerin desteğini alan Netanyahu'nun üzerindeki esas caydırıcı güç direniş hareketinin savaşıma kapasitesinin hiç olmadığı kadar artmış olmasıdır. Her şeye rağmen Gazze saldırısının devam ettirilmesi ya da kara hareketinin başlatılması, Siyonistlerin bölgesel savaşın fitilini ateşlemeleri anlamına gelecek. Kuşkusuz bu noktada Biden yönetiminin tercihi de önemlidir. Çünkü Siyonist rejimin ABD'nin katılmadığı bir bölgesel savaş göze alması kolay değil...

Hem Gazze'de işlenen savaş suçlarının durdurulması için hem de bölgesel savaş riskine karşı anti-emperyalist, anti-Siyonist mücadeleyi yükseltmenin önemi hiç olmadığı kadar artmıştır.

Gazze'yi yıkım savaşı sürüyor

E. Bahri

Filistinli direnişçilerden yediği etkili darbenin yarattığı histeriyle saldırıya geçen ırkçı-Siyonist İsrail rejimi, Gazze'de çocuk, kadın, erkek, yaşlı, genç ayrımı yapmadan katliam yapıyor. Filistin Sağlık Bakanlığı tarafından 11 Ekim'de yapılan açıklamada öldürülen çocukların sayısının en az 326 olduğunu belirtti. Gazze'deki gerçek kıyım tablosu tam bilinmiyor. Zira, kurtarma ve sağlık ekipleri bombalanan her yere ulaşamıyor. Gazze'de hayatını kaybedenlerin sayısı son verilere göre 1354, ancak gerçek sayı bundan çok daha yüksektir. Gazze'den yansıyan bu tablo, emperyalist şefler ve onların medya tekellerinin iddia ettikleri gibi Siyonist rejimin Hamas'a değil Filistin halkına karşı savaştığını gösteriyor.

İŞGALCI SAVAŞ MAKİNESİ YENİ "NAKBA" YARATMA PEŞİNDE

İsrail savaş makinesinin Gazze'ye yaptığı vahşi saldırı, 2,2 milyon insanın yaşadığı bu bölgeyi parça parça yıkarak yaşanmaz hale getirmeyi hedefliyor. Bazı mahalleleri tamamen yıkarken, bazı mahallelerde ise evleri oturulamaz hale getiriyor. Şimdiden 400 bin Filistinli evsiz kaldı, bu sayı saatten saate artıyor. Dünyada metrekare başına düşen kişi sayısının en yüksek olduğu yer olan Gazze'de yaşayanların beşte biri şimdiden yeniden sürgüne uğratılmış oldu. Batılı emperyalistlerin suç ortaklığıyla bunu yapan işgalci savaş aygıtı, Gazze'de yaşayanların tümünü adım adım bu duruma düşürmek ve mümkünse eğer Mısır'ın Sina bölgesine sürgün ederek yeni bir Nakba yaratmak istiyor. Mısır medyasının yayınladığı bir telefon görüşmesi bu planın yeni olmadığını gösterdi. Konuşmada, eski Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek ile konuşan Binyamin Netanyahu, Gazze'deki Filistinlilerin Sina'ya yerleştirilmesini talep ediyor. Ancak Mübarek bu talebi reddediyor.

Gazze'nin elektriğini, suyunu, gazını kesen İsrail, gıda ve insani yardım girişini de engelliyor. Sadece konutları değil altyapıyı, tarım arazilerini, Birleşmiş Milletlere ait kurumları da bombalıyor. Siyonist şeflerin içine girdiği histeri kimyalarının tamamen bozulduğunu gösteriyor. Zira yıkıcılığını çocukları öldürmek için seferber eden bir ordu gücünü değil olsa olsa vahşetini göstermiş olur.

İsrail savaş aygıtı direnişi kıramıyor işgalci İsrail ordusu mevcudunun yanı sıra 300 bin askeri de göreve çağırdı. Son teknoloji ürünü silah ve donanımlarına rağmen altıncı günde direniş sürüyor. Filistinli direnişçiler halen İsrail ordusuna kayıplar verdiriyor. Siyonist rejimin son resmi açıklamasına göre çatışmalarda öldürülen subay ve askerlerin sayısı 220'ye ulaştı. Esir alınanların arasında ise 80 asker bulunuyor. "Aksa Tufanı" saldırısında toplam ölü sayısının ise 1300'e yükseldiği belirtildi. Çatışmalarda kayıp sayılarının tam açıklanmadığı dikkate alındığında, işgalci ordunun kayıplarının ağır olduğu görülmektedir.

İsrail'in verdiği kayıpların artması, Filistinli direnişçilerin halen kararlılıkla savaşıya devam ettiğini gösteriyor. Bu ise, Siyonistlerin direnişi kırma konusundaki aczini gösteriyor. Gazze'yi yıkmaya hissterisinin bu kadar şiddetli olmasının bir nedeni de direniş karşısında yaşanan aczi yıkım ve katliamlarla örtme telaşındır.

Bu arada, Barı Şeria'da İsrail askerleri ile Yahudi yerleşimcilerin saldırıları ve işledikleri cinayetlere rağmen, birçok kent, kasaba ve mülteci kampında Gazze'yi

hedef alan saldırılara karşı protesto eylemleri yapılıyor. Direniş hareketlerinden yapılan kimi açıklamalarda, silahlı direnişin Batı Şeria kentlerine de sıçrayacağı söyleniyor. Bu kentlerde de silahlı direniş grupları defalarca İsrail saldırganlığına karşı direnmişlerdi.

EMPERYALİST ŞEFLERİN SUÇ ORTAKLIĞI VE TELAŞI

İsrail'i gasp edilmiş Filistin topraklarında kuran emperyalistler, 75 yıldır bu ırkçı-Siyonist devlete her alanda özel destekler sunuyor ve himaye ediyor. İsrail bu sayede Suriye'ye, Mısır'a, Ürdün'e saldırdı, topraklar işgal etti, girdiği savaşları emperyalistlerin silahları ve dolarlarıyla kazandı. Birleşmiş Milletler'de (BM) ve uluslararası alanda diplomatik kalkan oluşturdu. Bu sayede İsrail BM kararlarının hiçbirine uymadı. Şimdi Gazze'deki yıkım ve kıyım da yine ABD başta olmak üzere batılı emperyalistlerin destekleri ve suç ortaklığına devam ediyor.

Ancak bu defa emperyalist şeflerin telaş içinde oldukları da görülüyor. Zira bu defaki durum öncekilerden farklı bir seyir izliyor. Önceki çatışmalarda bir İsrail

askeri öldürüldüğünde 30-40 Filistinli sivil öldüren Siyonist rejim bu çatışmada tarihinin en ağır kayıplarından birini verdi. Savaş aygıtını seferber etmesine rağmen asker kayıpları artmaya devam ediyor. Savaşı kıskırtan açıklamalar yapan ABD Başkanı Joe Biden, son açıklamasında: "Bunun Holokost'tan bu yana Yahudiler için en ölümcül gün olduğunu savunuyorum" ifadesini kullandı.

11 Ekim'de Dışişleri Bakanı'nı İsrail'e gönderen Biden, 13 Ekim'de ise Pentagon şefini gönderdi. Bu arada emperyalist savaş aygıtı NATO'nun şefi de sahneye çıkarak, "yenilmez güç" efsanesi çöken ve ciddi bir özgüven kaybeden işgalci İsrail ordusuna "moral destek" veren açıklamalar yaptı. NATO şefi, "direniş eksenini" güçlerine ise aba altında sopa göstererek, Filistin halkına destek için çatışmalara katılmamaları için uyardı.

Emperyalist şeflerin bu telaşı boşuna değil. Zira Siyonist rejim çatışma başlamışken Lübnan'a ve Suriye'ye füzeler atarak ortamı daha geriyor. Saldırlara karşılık veren Hizbullah direnişçileri iki İsrail subayı ile bir asker öldürdü. Hizbullah çatışmaya doğrudan girmek istemese

de İsrail saldırılarına karşılık veriyor. İsrail saldırılarına Golan tepelerinden de karşılık verildiği söyleniyor. Kuşatma altındaki Gazze'de bile direnişi kıramayan işgalci ordu, Hizbullah'ın savaşa doğrudan katılması durumunda çok daha ağır kayıplar verecektir. Çatışmanın yayılması ise İsrail üzerinde hem askeri hem psikolojik baskıyı arttıracaktır.

Bu puslu atmosferde Siyonistlerin fanatik kanadı, "Suriye ve Hizbullah'ı çatışmaya çekersek Amerika savaşa doğrudan katılır, bizi bu tehditlerden kurtarır" hesabı yapıyor olabilirler. Bu isteklerini yıllardan beri dile getiriyor ancak ABD'yi bu noktaya çekme konusunda başarılı olamıyorlardı. Provokatif saldırılarla Biden'ı bu çizgiye çekmeye çalışabilirler. Bu seçenek ihtimal dışı olmasa da hedeflerine ulaşmaları kolay görünmüyor.

Ne İran ne Hizbullah savaşa doğrudan girmeye istekli. Ancak İsrail saldırganlığı "direniş eksenini" tarafından belirlenen "kırmızı çizgileri" aşması noktasına varırsa durum değişebilir. Nitekim ABD'nin savaş uçakları taşıyan gemilerini Gazze açıklarına göndermesi üzerine Hizbullah tarafından yapılan açıklamada, "Amerikan gemileri bizi korkutmuyor. Gerekirse zafer kazanana ve tam kurtuluşu sağlayana kadar savaşmaya hazırız" ifadeleri kullanılmıştı. Görüldüğü kadarıyla Hizbullah'ta bütün olasılıkları hesaplamış ve ona göre gardını almış durumda.

PSİKOLOJİK SAVAŞ HAMLESİ ÇÖKTÜ

Emperyalist/Siyonist şefler ve onların güdümündeki medya, İsrail'in savaş suçlarını örtmek için " Hamas-İsrail savaşı" söylemini kullanıyorlar. Gazze'yi ortadan kaldırma saldırısının Hamas'ı hedef aldığı algısı yaratılarak, Siyonist vahşeti örtmeye çalışıyorlar. Oysa olaylar dünyanın gözleri önünde cereyan ediyor. İsrail 8 gazeteciye öldürse de basın emekçileri Gazze'yi terk etmediler. Bu durum "demokrasiden, sivillerin korunmasından" dem vuran emperyalist şeflerin maskele-

rini paramparça ediyor.

Savaşın yarısını medya üzerinden yürüten emperyalistler, İsrail basınına dayanarak " Hamas İsraili çocukların kafasını kesti" diye asparagas haber yaptılar. Batı medyası haberi yaydı. Joe Biden çıkıp bununla ilgili açıklama yaptı. Siyonist şefler Filistin halkı için "hayvan insan" tanımı yaparak savaş suçlarını güya meşru göstermeye çalıştılar. Oysa bu söylem, kimyalarının bozukluğunu yansıtmakla kalmıyor, ırkçılığı en iğrenç safhaya taşıdıklarını da gözler önüne seriyor.

Eski Yugoslavya'ya, Irak'a, Libya'ya ve Suriye'ye dönük saldırı hazırlanırken ya da saldırıdan sonra bu türden iğrenç yalanlar çok kullanıldı. Ancak bu defa ya-

lancının mumu yatıya kadar yanmadı. Esir alınan İsraili kadın, kafaları kesildiği iddia edilen çocuklarıyla birlikte serbest bırakılarak bu yalan anında çöktü. Rezil duruma düşen Biden bu konuda geri adım atmak zorunda kaldı.

Bu arada "Netanyahu'ya istediğin gibi savaş suçu işleyebilirsin" diyen Biden riyakarca da olsa geri adım atmak zorunda kaldı. "İsrail'in savaş kurallarına göre hareket etmesinin gerçekten önemli olduğunu Netanyahu'ya söyledim" diyen Biden, yüzlerce çocuğun İsrail savaş uçaklarından atılan bombalarla öldürülmesinin lafını bile etmedi.

Savaşın seyri Biden yönetiminin tutumuna bağlı görünüyor. Zira Siyonist rejim

ABD'nin desteği ve onayı ile savaş suçu işliyor. Biden'ın Tel Aviv'e gönderdiği ve Mısır, Suudi Arabistan gibi bölge ülkelerinin yöneticileriyle de görüşeceği belirtilen bakanların ne tür mesajlar taşıdıklarını önümüzdeki günler gösterecek. Yani sıra, Gazze'yi yıkma saldırılarının ne zamana kadar süreceği veya kara hareketinin başlayıp başlamayacağı da belirginleşecek. Emperyalist/Siyonist güçlerin bu noktada atacakları adımlar, savaşın bölgesel boyuta taşınıp taşınmayacağı hakkında fikir verecektir. Ancak görünen o ki, her halukarda "gelecek süreç 'Aksa Tufanı' öncesi gibi olmayacak!"

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Esenyurt, Sefaköy, Ümraniye ve Gebze'de "Siyonizm ve Filistin halkının direnişi" gündemli seminerler gerçekleşti.

Seminerlerde Filistin'de güncelde yaşanan gelişmelerin tarihsel arka planına değinilmesi gerektiği belirtilerek sunumlar yapıldı.

Siyonizmin ortaya çıkışı anlatıldı. Siyonizm tanımının 1800'lü yıllara dayandığı, Osmanlı sömürgesi konumundaki Filistin topraklarının 1917'e gelindiğinde İngiliz hakimiyetine geçtiği ve İngiliz emperyalizmin bölgedeki emelleri üzerinden Siyonizm'e yol verdiği ifade edildi.

BDSP'den Filistin direnişi semineri

Bu işbirliğinin Arap coğrafyasında baş gösteren ulusal harekete karşı bir kalkan göreviyle de devreye sokulduğu belirtildi. Birinci dünya savaşı sonrası değişen dengeler neticesinde İngiltere'den boşalan yeri Amerikan emperyalizminin doldurduğu, bölgedeki yeraltı yerüstü kaynakların sömürülmesi temelinde Siyonist harekete güç verdiği dile getirildi.

Gerçekleştirilen sunumda vurgulanan bir başlık da ikinci dünya savaşında Nazi Almanyası'nda yükselen ırkçılık ve Yahudi soykırımının Siyonistler için bir

fırsat olarak kullanıldığı, zorunlu göçlerle Filistin'deki işgal ve Siyonist devletin inşasına devam edildiği belirtildi. Yahudi lobilerinin Siyonist emelleri için Nazi tekelini fonladığı da ayrıca vurgulandı.

Siyonist rejimin inşaa sürecinin yanı sıra bölgedeki direnişçi güçler de aktarıldı. El fetih, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi ve bu örgütlerin şekillenmesine dair bilgilendirmelerde bulunuldu. Bu güçlerin çeşitli kritik süreçlerinden bahsedildi ve El Fetih'in emperyalistlerle işbirliğine girdiği, Filistin davasına ihaneti anlatıldı.

Bununla birlikte güncelde hareketin merkezinde dinci-gerici örgüt Hamas'ın bulunması, gelişmelerin " Hamas-İsrail işbirliğinde" ilerlediği iddiaları vb. tartışmalarla Filistin halkının haklı direnişinin gölgelenmeye çalışıldığı ifade edildi. İsrail'in on yıllardır katliam, işkence, soykırım ve işgallerine kesintisiz devam ettiği ve bu direnişin -her ne kadar güncelde başında Hamas yer alsa da -bütün bu sorunlara karşı Filistin halkının meşru direnişi olduğu vurgulandı.

Seminerler hem güncel hem de tarihsel başlıklar üzerinden soru-cevap bölümüyle ilerletilerek bitirildi.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL, GEBZE

Dört bir yanda Filistin halkıyla dayanışma eylemleri

Dört bir yanda Filistin halkıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirildi. Eylemlerde İsrail'in savaş suçları ve AKP-MHP iktidarının iki yüzlülüğü teşhir edilirken direnen Filistin halkıyla dayanışma yükseltildi.

İstanbul'da sağlık emekçileri yakalarına siyah kurdele takarak ve basın açıklamaları yaparak İsrail'in hastane katliamını protesto etti.

Artvin, Sivas, Malatya, Diyarbakır, Dersim, Datça, Didim, Mersin, Urfa, Iskenderun, Antakya, Şırnak, Bursa, Adana, Bodrum, Eskişehir, Denizli, Trabzon'da sol, sosyalist, ilerici siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri Filistin halkıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirdi.

İSTANBUL'DA FİLİSTİN HALKIYLA DAYANIŞMA EYLEMLERİ

İstanbul'da demokratik kitle örgütlerinin gerçekleştirdiği Filistin halkı ile dayanışma eyleminde işçi ve emekçilere dayanışmayı ve mücadeleyi büyüme çağrısı yapıldı. Direnişin 8. gününde yapılan eylem İşçi Emekçi Birliği ve Emperyalizme ve Siyonizm'e Karşı Filistin Dostları'nın çağrısıyla İsrail Konsoloslugu önünde gerçekleştirildi.

Direnen Filistin halkını selamlayan dövizlerin yanı sıra "Filistin davasının gerçek sahipleri" denilerek Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, George Habaş, Gassan Kanafani, Cevat Saim Selen, İmam Ateş, Mustafa Çetiner'in resimleri ve Filistin bayrakları taşındı. Eylemi örgütleyen kurumlar:

"Emperyalizme ve Siyonizm'e karşı Filistin Dostları ve İşçi Emekçi Birliği (BDSP, BİH, Kaldıraç, DKD-Der, Yeni Dünya için Çağrı, KÖZ, Söz ve Eylem, İşçinin Kendi Partisi, DEV TEKSTİL, TOMİS, PDD, İşçi Hareketi Koordinasyonu)."

Katılımcı kurumlar:

"Partizan, SEP, ESP, İşçi Demokrasisi Partisi, Partizan, EHP."

Esenyurt Tabela Meydanı'nda yapılan eylemde "İşgalciler yenilecek direnen halklar kazanacak" pankartı açıldı. Filistin direnişini selamlayan sloganlarla başlayan eylemde Filistin halkının yanında olma ve eyleme katılma çağrısı yapıldı.

Eylem BDSP, Partizan, Esenyurt Sol Parti, Esenyurt EMEP, TÖP, Esas-Der, Esenyurt Halkevi, Esenyurt TİP, Y.D.İ Çağ-

rı tarafından örgütlendi.

Sarıgazi'de AKA-DER, BDSP, Devrimci Hareket, Halkevleri, HEDEP, Kaldıraç, Odak, Partizan, SMF ve TİP'in ortak çağrısıyla eylem yapıldı. Açıklamada talepler şu şekilde ifade edildi:

İstanbul Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla İsrail Konsoloslugu önünde eylem yapıldı. Eyleme aralarında BDSP, TOMİS, DGB ve DEV TEKSTİL'in de bulunduğu çok sayıda siyasi platform ve demokratik kitle örgütü katıldı.

Eyleme katılan kitle Levent Metro-su'nun içerisinden İsrail Konsoloslugu'nun önüne kadar sloganlarla kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. İEDG adına okunan açıklamada talepler sıralandı. Ardından DİSK, KESK, TMMOB ve TTB adına açıklama yapıldı. Eylemde hastane katliamını protesto eden hekimler beyaz önlükleriyle katıldı.

İşçi sendikaları İstanbul'da ortak eylem yaptı. Levent'te bulunan İsrail Konsoloslugu önünde yapılan eylemde "Katil İsrail Filistin'den defol!" yazılı pankart taşındı. Basın açıklamasının yapılacağı alana yapılan yürüyüş polis tarafından engellenmek istendi. Slogan ve alkışlarla engelleme girişimi boşa düşürülerek yürüyüş yapıldı.

Eylemi örgütleyen sendikalar şu şekilde:

"DEV TURİZM-İŞ, DEV TEKSTİL, DGD-SEN, ENERJİ-SEN, İNŞAAT-İŞ, LİM-

TER-İŞ, KATAŞ-SEN, PTT-SEN"

Eyleme Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, Halkevleri, DİSK / Basın-İş katılımları destek verdi.

Türkiye Sosyalist Partisi (TSP) Kadıköy'de eylem yaptı.

İstanbul'da Levent'teki İsrail Konsoloslugu önünde **Devrimci İşçi Partisi, Devrimci Hareket, Devrim Hareketi ve Türkiye Komünist Hareketi** ortak eylem yaptı.

İZMİR'DE EYLEMLER

Çiğli Emek ve Demokrasi güçleri İsrail'in Filistin topraklarını işgal etmesine ve artan saldırılarına dur demek için Çiğli Belediyesi önünde eylem yaptı. Eyleme BDSP de katılarak destek verdi. Sloganlar ve ajitasyon konuşmalarında İsrail Siyonizm'inin işgalci ve katliamcı yüzü teşhir edildi, ardından basın açıklaması yapıldı. İzmir Barosu önünden alkış ve sloganlarla Türkan Saylan Kültür Merkezi önüne yürüyüş yapıldı. Burada ilk açıklamayı İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri yaptı. Ardından ÇHD adına açıklama yapıldı. BDSP'nin de aralarında olduğu çok sayıda devrimci-ilerici kurumun katıldığı eylemlerin ardından, Kaldıraç ve TİP ayrı açıklamalar yaparak İsrail'in katliamlarını protesto etti.

ANKARA'DA EYLEMLER

Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri

Siyonist İsrail'in gerçekleştirdiği katliamları protesto edildi. Söğütözü'nde bulunan İsrail konsoloslugu önünde yapılan eylemde ortak açıklama okundu. Basın metninin Kürt sorununa ilişkin bölümü okunurken polis engelleme girişiminde bulundu, fakat açıklama ısrarlı bir şekilde devam edilerek bitirildi. Ankara'da emek ve meslek örgütleri Siyonist İsrail'in Filistin'e dönük saldırılarını protesto etmek amacıyla Kızılay Sakarya Caddesi'nde eylem yapıldı. DİSK, KESK, ATO, TMMOB ve ADO'nun örgütlediği eylemde basın açıklaması okundu. Ardından KESK Eşbaşkanı ve TTB Eşbaşkanı konuşma yaptı.

KAYSERİ'DE EYLEMLER

Kayseri Emek ve Demokrasi Platformu bileşenleri Siyonist İsrail'in Gazze'de gerçekleştirdiği katliamı protesto etmek için Kayseri Meydanı'nda bir araya geldiler. Basın metnini Platform adına Sedat Ünsal okudu. Katliamda emperyalistlerin rolüne de değinen Ünsal; "Emperyalist ABD ve AB'nin sürecin başından bu yana İsrail yanlısı tutumu, bu katliamların habercisiydi. Katliamlardan, işgalden, hastane saldırısından en az İsrail kadar ABD ve AB'de sorumludur" dedi.

Eyleme DİSK Dev Yapı İş Kayseri Bölge Temsilciliği, BDSP, Kayseri İşçi Birliği destek verdi.

KIZIL BAYRAK / İZMİR, ANKARA, KAYSERİ, İSTANBUL

Kürt halkına ve hareketine karşı savaş ilanı

A. Engin Yılmaz

Dinci-faşist iktidarın gündeminden düşmeyen Kürt halkına düşmanlık ve saldırı, son haftalarda yeniden tırmandırıldı. Erdoğan yönetimindeki tek adam rejimi, büyük bir kinle ve ölçsüz bir kudurganlıkla Kürt halkına ve hareketine karşı bir kez daha savaş başlatmış durumda. Ankara'da İçişleri Bakanlığı'nı hedef alan saldırı bunun bahanesi yapıldı. PKK'nin askeri kanadı olan HPG'nin üstlendiği saldırı, Türk devletinin Kürt halkına ve hareketine karşı hem içeride hem dışarıda bir kez daha ölçü tanımaz saldırganlığını harekete geçirmesine vesile edildi. Erdoğan iktidarı, içerde Kürt halkına ve hareketine soluksuz bırakacak şekilde saldırırken, Suriye ve Irak'ta ise bazı bölgeleri işgal etme politikasını uygulamak için fırsat kolluyor.

Kürt halkının çok ağır bedeller ödeyerek bölgesel düzeyde elde ettiği kazanımlar ve Kürt hareketinin büyük fedakarlıklarla ulaştığı gelişme düzeyi, Türk burjuva devletinin kabusu oldu. Rojava kazanımı ise bu kabusu daha da büyüttü. Kabustan kurtulmak ve Kürt halkının-hareketinin bölgesel düzeydeki kazanımlarını yok etmek, Türk sermaye devletinin temel öncelikleri arasında yer alıyor. Bölgenin Kürdistan'ı aralarında bölüşmüş tüm gerici devletleri de Kürtler söz konusu olunca aralarındaki sorunları unutup Kürtlere karşı birleşebiliyorlar. Sömürgeci Türk sermaye devleti için sadece içerde, yani kendi sınırları içinde değil, dışarda da bir Kürt sorunu olduğu için; Kürtlerin kazanımları AKP-MHP iktidarı tarafından "içe dönük bir tehlike ve tehdit" olarak algılanıyor. Bunun için Kürt halkının kazanımlarından ve Kürt hareketinin gücünden duyulan büyük bir korku, bu korkunun ürünü histerik bir saldırganlık, özellikle de Rojava üzerinden gündeme gelmektedir. 30 km derinliğinde "güvenli bölge" oluşturma, yani bölgeyi işgal etme hedefi bunun ürünüdür.

Ankara saldırısı üzerinden dile getirilen "30 km'lik güvenli bölge" hedefi, Erdoğan tarafından "Yeni adımlarımız hazırlık, zaman, ortam meselesidir" sözleriyle yeniden gündeme getirildi. Sarayın Dışişleri Bakanı Hakan Fidan ise saldırıyı Rojava kazanımını yok etme amacına bağladı. Fidan, "Irak ve Suriye'de PKK/

YPG'ye ait bütün altyapı, üstyapı tesisleri, enerji tesisleri bundan sonra güvenlik güçlerimizin, silahlı kuvvetlerimizin, istihbarat unsurlarımızın topyekün meşru hedefidir" dedi ve "Üçüncü tarafların PKK/YPG tesislerinden ve şahıslardan uzak durmasını tavsiye ediyorum" diyerek tehditler de savurdu. Ancak ABD'nin MİT'e ait olduğu söylenen bir Türk SİHA'sını düşürmesi üzerine kuyruğunu kismak durumunda kaldı.

Ankara'daki saldırıyı bahane eden Türk devleti, PKK hedeflerini ve sivil yerleşim yerlerini günlerdir bombalıyor. Kürt halkının legal demokratik partisi, kurumları ve tüm mücadele alanları adeta felç edilmek istenircesine toplu tutuklama operasyonlarının ve kural dışı zorbalığın hedefi oldu. Bütün kesimleriyle Türk burjuva gericiliği ile düzenin muhafet partileri de Kürtlere karşı başlatılan topyekün savaşı destekliyorlar. Hepsisi de Kürt halkına ve hareketine yönelik saldırganlık ve savaşta dinci-faşist iktidarın etekleri altında saf tutmuş bulunuyorlar. Zira tümü de Kürt halkının bir ulus olmaktan doğan temel ulusal demokratik hak ve özgürlüklerine düşmandırlar.

Kürtlerin yaşadığı toprakları adeta savaş alanına dönüştürüp, elde ettikleri tüm kazanımları yok etmek isteyen AKP-MHP iktidarı, bu saldırganlığı elbet-

te ki iç politikanın bir aracı olarak da kullanılıyor: Özellikle yerel seçimlere hazırlık ve "yeni anayasa" oluşturma planı kapsamında... Temeldeki hedefi ise, Kürtlere karşı kudurgan şoven-milliyetçiliği körpürterek, halkları birbirine düşman ederek kendi kirli ve kanlı iktidarını topluma dayatmak ve sürdürülebilmektir.

KÜRT HALKINA KARŞI SORUMLULUK

Türk sermaye devleti Kürt sorunu konusunda gerçek bir açmaz ve acizlik içindedir. Tüm zorbalığa, on yılları bulan katliam ve sürgünlere, inkarcı politikalara rağmen Kürt sorununu çözmek bir yana, yatıştırma imkanından bile mahrum bulunuyorlar. Kürt hareketini küçük kırıntılara razı edemiyorlar; büyük tavizler ise verebilecek durumda değil. Böyle olunca kısır ve sonuçsuz bir politika olarak "kaba şiddetle ezme" yoluna gidiyorlar.

Zira, kökleri derinde bulunan tarihsel ve toplumsal bir sorun olarak Kürt sorunu, yerli yerinde duruyor. Yani sıra, Kürt halkında köklü ve güçlü bir ulusal bilinç oluşmuş bulunuyor, bu nedenle eşitlik ve özgürlük özlemi yok edilemiyor. Kürt hareketi ise küçük kırıntılara razı olacak durumda değil. Tersine elde ettiği kazanımları anayasal güvenceye kavuşturma arayışında. Ne var ki Türk sermaye

iktidarı ve onun adına ülkeyi yöneten AKP-MHP rejimi, Kürtlerin temel ulusal haklarını inkar ediyor, Kürt hareketine ise teslimiyet ve tasfiyeyi dayatıyor. Dolayısıyla da sorun çözülemediği gibi döneden döneden azgın bir şovenizmin ve savaşçı politikaların gerekçesi yapıyor. Bu ise soruna yeni boyutlar katıyor.

Ne var ki Kürt sorununun özgürlüğe ve eşitliğe dayalı demokratik çözümü gerçekleşmediği ve Kürt halkının özlentileri karşılanmadığı sürece, eşitlik ve özgürlük mücadelesi sürece, sömürgeci rejimin açmaz ve acizliği de derinleşecektir. Sermaye devletinin Kürt sorunu konusundaki çaresizliğini ve acizliğini derinleştirmek, onun kabusunu büyütme ve kardeş Kürt halkının eşitlik ve özgürlük talebini gerçekleştirmekte sorumluluk almak, Türkiye işçi ve emekçilerinin de görevidir. İlerici-devrimci akımlar ise Kürt sorununun Türkiye devriminin temel sorunlarından biri olduğu gerçeğinin bilinciyle davranmak durumundadır. Bir başka ulusun inkar edilmesine, zorbalıkla tüm hak ve özgürlüklerinin gasp edilerek kölelik altında tutulmasına ve kirli savaş politikalarına karşı mücadele etmek Türkiye işçi sınıfının ve onun politik temsilcilerinin tarihsel ve güncel sorumluluğudur.

Erdoğan iktidarı IMF'den alkış aldı

Fikri Tomurcuk

Erdoğan iktidarı IMF'den beklediği alkışı aldı. IMF heyeti yaptığı denetimden sonra açıkladığı değerlendirmede, Erdoğan yönetiminin seçimlerden sonra uygulamaya başladığı ekonomi politikalarını takdirle karşıladığını ilan etti. Erdoğan yönetimine özetle, "doğru yoldasın, bu yoldan sapmadan devam etmelisin. Ancak bu politikaları daha da güçlendirmen lazım" dedi.

Böylece seçimlerden sonra yapılan U dönüşüyle hayata geçirilen yeni ekonomi politikasının "IMF'siz bir IMF programı" olduğu en yetkili ağızdan, bizzat IMF tarafından tescil edilmiş oldu.

IMF'nin takdirle karşıladığı politikalar, ekonomiyi içine sürüklediği açmazdan çıkarmak için bütün yükü emekçi halkın sırtına yıkmayı hedefliyor.

Örneğin seçimlerden sonra yapılan vergi artışı, IMF'nin takdirini kazanan işlerin başında geliyor. Erdoğan yönetiminin seçimlerden sonra yaptığı ilk iş KDV ve ÖTV'de fahiş artışlar oldu. Bu artışlar, emekçi halkın tükettiği temel malların hepsinde fiyatların artmasını getirdi, Özellikle akaryakıtta ÖTV'nin fahiş düzeyde artırılması, zincirleme olarak iğneden ipliğe her şeye ek zamlar yapılmasını yolunu açtı.

Buna karşın sermaye sınıfına tanınan vergi istisnalarına dokunulmadı. Vergi gelirlerini zenginlerden alınacak servet vergisiyle artırmak hiç akıllarına bile gelmedi. KDV ve ÖTV'nin artırılması ise vergi gelirlerinin en adaletsiz yolla artırılması anlamına geliyor. KDV ve ÖTV'deki artış zenginlerden çok emekçi halkı vuruyor. Çünkü bu yolla emekçiler gelirlerine oranla zenginlerden çok daha yüksek vergi ödemiş oluyorlar.

IMF faiz artışlarını da takdir ediyor ve daha da artırılmasını istiyor. Erdoğan yönetimi burada da yükü hayat pahalılığı ile baş edemeyen emekçi sınıflara yığıyor. Şirketlere verilen kredilerde faiz artışı sınırlı tutulurken, tüketici kredisi ve kredi kartları faiz artışının en yüksek olduğu alanlar oldu. Geçim sıkıntısı içinde emekçiler, bu sıkıntıları geçici olarak hafifletebilmek için kredi kartı kullanıyorlar. Kredi kartı ve tüketici kredisi faizlerindeki yüklü artış, öncelikle dar gelirli emekçilerin geçim koşullarını daha da ağırlaştıran bir sonuç yaratacak.

Öte yandan IMF, ekonominin en bü-

yük kamburlarından birisi haline gelen kur korumalı mevduat sisteminden çıkarmakta aceleci davranmayın diyor. Ekonomi yönetimi de zaten IMF'nin bu tavsiyesine uygun bir hareket çizgisi izliyor. Bu da mevduatın yarıdan fazlasına sahip olan küçük bir azınlığa milyarlarca lira kaynak aktarmaya devam edilmesi anlamına geliyor.

IMF, gelirler politikasının hedeflenen enflasyona göre ayarlanmasını istiyor. Bunun anlamı, ücret artışlarının iktidarın enflasyon hedefi ile sınırlı tutulması ve enflasyon farkı uygulamasına son verilmesi. Buna göre asgari ücret, emekli maaşı ve memur maaşlarında yapılacak artışların iktidarın enflasyon hedefi kadar olması gerekecek. Yani iktidarın 2024 enflasyon hedefi yüzde 33 olduğu için, yüzde 100'ü aşan mevcut enflasyona rağmen maaş artışları yüzde 33'le sınırlanacak. Aynı zamanda enflasyon yüzde 33'ü aşsa bile maaşlara enflasyon farkı zammı yapılmayacak.

Bunu Mehmet Şimşek zaten bir süredir her fırsatta dile getiriyor. Ayrıca bu husus Orta Vadeli Program'da (OVP) da yer alıyor.

IMF, Erdoğan yönetiminin OVP'de ortaya koyduğu ekonomik politika çerçevesini olumlu buluyor. IMF'siz bir IMF programı niteliği taşıyan OVP, emekçi sınıfları hedef alan bir dizi saldırı hazırlığını içeriyor. Bunların başında "tamamlayıcı emeklilik sistemi", "ikinci emekli maaşı"

gibi göz boyama amaçlı ifadelerin ardına gizlenen kıdem tazminatı planı geliyor.

Buna göre tüm çalışanlar tamamlayıcı emeklilik sistemine zorunlu olarak katılacak. Kıdem tazminatı da bu sistemin bir parçası haline getirilecek. İşten çıkarmalarda kıdem tazminatını bu tamamlayıcı emeklilik sistemi ödeyecek. Bu sistemde prim yükünü esas olarak çalışanlar üstlenecek. Mevcut uygulamada her yıl için bir maaş kıdem tazminatı ödemekle yükümlü olan kapitalistler maaşın yüzde 8.3'ü kadar kıdem tazminatı fonu ayırmakla yükümlü. Tamamlayıcı emeklilik sisteminde ise kapitalistlerin sadece yüzde 3'lük bir katkı yapması planlanıyor. Böylece kapitalistlerin kıdem tazminatı yükü neredeyse üçte iki azalmış olacak. Üstelik kıdem tazminatını ödemekten kurtulacakları için, işten çıkarmalar daha da kolaylaşmış olacak.

OVP'de yer alan planlardan birisi uzaktan çalışma, kısmi ve geçici süreli çalışma gibi düzenlemeler getirmek. Bu uygulamaların hepsi, emekçilerin yüz yüze olduğu güvencesiz çalışma koşullarının daha da ağırlaştırılması ve yaygınlaştırılmasını hedefliyor.

Özetle OVP zaten krizin yükünü emekçi halkın sırtına yıkmayı amaçlayan katı bir IMF programı niteliğindedir. İçeride sermayenin karlarını garanti altına alırken uluslararası sermayeye de karlı fırsatlar sunmayı hedefleyen bu programla Erdoğan yönetimi, aynı zamanda

hem IMF'nin hem de küresel sıcak para fonlarının takdirini kazanmayı amaçlıyordu.

IMF kendisine göre hazırlanmış bu programı takdirle karşılamakta tereddüt etmedi. Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek de IMF'den "takdir belgesini" alırmaz ABD'ye uçtu ve New York bankerlerinden para bulmak için toplantılar yaptı. Ardından Londra'ya giderek orada da küresel sıcak para fonlarını Türkiye gelmeleri için ikna etmeye çalıştı. Bunu yıllık IMF toplantılarını değerlendirmek için yaptığı Fas gezisi izledi. Bu kez ABD ve Avrupa ülkelerinin ekonomi bakanları ve merkez bankası başkanlarına, Türkiye'ye para getirmeleri halinde her türlü fırsatı sunmaya hazır olduklarını anlattı. Sırada Körfez ülkelerine yapılacak yeni ziyaret var.

Mehmet Şimşek'in kapı kapı dolaşarak ikna etmeye çalıştığı küresel sıcak para fonları, yeni ekonomi politikalarını olumlu bulmalarına rağmen, Türkiye'ye para getirmek konusunda şimdilik çok istekli gözüküyorlar. Bunun nedeni ekonominin son derece kırılğan hale gelmiş olması ve döviz rezervlerinin tamtakır olması. Bu yüzden Türkiye'ye girme niyeti olan uluslararası sermaye çevreleri bile kurların daha da yükselmesini ve böylece Türkiye'de alacakları varlıkların fiyatının iyice ucuzlamasını ve faizlerin daha da yükseltilecek kar potansiyellerinin artmasını bekliyorlar.

Küresel sermaye ve kaynak vaadinde bulunan Körfez ülkeleri ayak sürüdüğü, Erdoğan iktidarı onları ikna edebilmek için emek düşmanı politikalarını daha da şiddetlendirmeyi tercih edecektir. Özellikle yerel seçimler geçtikten sonra, "IMF'siz IMF programı" en sert haliyle uygulamaya girecektir. Eğer yeterli döviz girişi sağlanamazsa doğrudan IMF'li bir program da gündeme gelebilecektir.

CHP ve ittifak ortakları, kendileri de neoliberal ekonomi politikalarını rehber edindikleri için, Erdoğan iktidarının emek düşmanı planlarını takdirle veya sessizce izliyorlar. Bu durum iktidarın daha pervasız davranmasını kolaylaştırıyor.

Bu koşullar altında Erdoğan iktidarının giderek daha da şiddetlenecek emek düşmanı saldırılarına karşı emekçilerin kendi birlik, örgütlenme, dayanışma ve mücadelesinden başka bir çıkış yolu yok.

Kapitalistler karlarını katlarken...

İşçilerin payına sömürü ve sefalet düştü!

İşçileri vahşi kapitalizm koşullarında çalıştırarak açlık ve yoksulluğa mahkum eden kapitalistler, bu sayede kârlarını katlamaya devam ediyor. AKP-MHP rejimi asgari ücreti "ortalama ücret" haline getirip açlık sınırı altında sabitlerken, zam yağmurlarıyla enflasyonu da tırmandırıyor. Bu koşullarda alım gücü her geçen gün düşen işçi sınıfı bırakın yoksulluk sınırını, açlık sınırının dahi altına çekilen ücretlerle sefaletin derin kuyusuna itiliyor.

İşiler cephesinden sefalet her geçen gün derinleşirken onların emek-gücünü sömüren, sağlıkları ile yaşamlarını hiçe sayan sermayenin asalak kodamanları ise kârlarına kâr katmaya devam ediyorlar. İstanbul Sanayi Odası (İSO) tarafından 2022 verileri üzerinden hazırlanan Türkiye'deki ilk 500 şirket sıralamasına baktığımızda, iki sınıf arasındaki uçurumun giderek derinleştiği gerçeğini bir kez daha görmüş olduk.

TEKELLERİN KÂRI İKİ KATINA ÇIKTI

İSO 500 listesine göre; üretimden satışlar 2022 yılında yüzde 119 oranında artarak 2 trilyon 48 milyar liradan 4 trilyon 485 milyar liraya çıktı. Sıralamada önemli değişiklikler olmazken TÜPRAŞ üretimden satışlarda 418,4 milyar lirayla ilk sırada yer aldı. 2021'de üçüncü sırada yer alan Star Rafineri 189,2 milyar lirayla ikinci sıraya yükselirken ikinci sırada yer alan Ford Otomotiv ise 140,1 milyar lira ile üçüncü sıraya geriledi. İstanbul Altın Rafinerisi (İAR) 87,8 milyar lira ile dördüncü, Ereğli Demir ve Çelik 69,5 milyar lirayla beşinci, İskenderun Demir ve Çelik 66,9 milyar lirayla altıncı, Toyota Otomotiv 65,9 milyar lirayla yedinci, Arçelik 64,1 milyar lirayla sekizinci, Oyak-Renault 62,7 milyar lirayla dokuzuncu, Tofaş ise 59,8 milyar lirayla onuncu sırada yer aldı.

Araştırmada, ilk 50 içerisinde yer alan şirketlerin İSO 500 arasındaki yüzde 50 bandında seyreden ağırlığının ise yüzde 52'ye çıktığı, ilk 100'ün payının ise yüzde 65'lere çıktığı belirtildi. Sıralamada 100-200 arasında kalan şirketlerin İSO 500'deki ağırlığı yüzde 14,4 olarak açıklanırken, geriye kalan 300 şirketin ise yüzde 20,6'lık pay aldığı görülüyor. Özetle, en büyük tekellerin payındaki artış diğerlerine oranla daha fazla oldu.

İlk 500 içerisinde yer alan şirketlerin borçlarının payı yüzde 70,7'den yüzde 64,3'e gerilerken; öz kaynakların payı yüzde 29,3'ten yüzde 35,7'ye çıktı.

İŞÇİ-EMEĞİYE ZAM FURYASI, TEKELLERE İHRACAT PASTASI

Yansıyan rakamlara dikkatli bakıldığında AKP-MHP rejiminin kapitalistler lehine izlediği ekonomik politikalar neticesinde TL'nin büyük oranda değer kaybetmesi de tekeli burjuvazinin işine yaramış görünüyor.

2022 yılındaki ihracat oranlarına baktığımızda toplamdaki artış yüzde 12,9'a yükselerek 254 milyar doları aştı. Sadece İSO 500 listesindeki şirketlerin ihracatı ise aynı dönemde yüzde 14,1'lik artış göstererek 98 milyar dolar seviyelerine tırmadı.

İşçi ve emekçiler TL'nin değer kaybetmesi ve her gün zam furyalarıyla boğuşmak zorunda kalırken görüldüğü üzere Türkiye sanayi ihracatı içindeki payı yüzde 39,8 olan İSO 500 içerisinde yer alan bu kodamanlar pastadan aldıkları payı arttırmaya devam etmişler.

MAAŞLAR ERİDİ, İŞ YÜKÜ ARTTI

İSO 500 listesinin ilk sıralarında yer alan birkaç şirkete bakıldığında elde ettikleri bu servetin gerisinde nasıl bir vah-

şi sömürü düzeninin yattığı görülmektedir.

Listenin ilk sırasında yer alan Tüpraş, AKP tarafından, neredeyse bir yıllık kâr karşılığında Koç Holding-Shell ortaklığına satılmıştı. 2013 yılından itibaren tek sahibi Koç Holding olan Şirket, net kâr ve ciro oranlarıyla dünyanın 30'uncu, Avrupa'nın ise 7'inci büyük şirketi konumdadır. Ancak çalıştırdığı 4500 dolayında işçinin aldıkları maaş günden güne erimekte ve gelinen yerde yoksulluk sınırının altında seyretmektedir. İnsanca yaşamaya yeten bir ücret isteyen işçilerin taleplerini yok sayan şirket, enflasyonun yüzde 100'leri aştığı koşullarda işçilere yüzde 50'lik bir zammı dayattı.

Listede üçüncülüğten ikinciliğe yükselen Star Rafineri ise daha inşaat sürecinde iken yaygın taşeronlaştırma, ücret gaspları, iş kazaları ile sık sık gündeme gelmişti. Sonrasında ise çalıştırdığı işçilere dayattığı düşük ücretlerle işçilerin tepkisini çekmişti. Mart 2023'te imzalanan TİS öncesinde işçilere yüzde 25'lik komik bir zam dayatan şirket yönetimi sendika ile yüzde 50 oranında zamma imza attı. Artan enflasyon karşısında bu zam aslında ücretlerin reel olarak erimesi anlamına gelse de şirketin bu oranı vermesinin arkasında başka hesaplar vardı. Petkim ile Star Rafineri'nin entegrasyonu da bu TİS ile kabul edilmiş oldu. Böylelikle iki

işletmeyi de toplam 1200 işçi ile çalıştırmayı hesaplayan şirket yönetimi daha düşük ücretlerle daha fazla iş yükünü işçilerin sırtına yüklemeyi hedefliyor.

Fort Otomotiv'de ise yıllardan beri çalışan işçilerin maaşları yeni giren işçilerle aynı seviyeye düşürülerek neredeyse asgari ücretle eşitlendi. 2015 Metal Fırtnası'nda olduğu gibi işçiler bu sene başında da dayatılan sefaletle tepki göstererek ek zam talebini dile getirmişlerdi.

Bu birkaç örnek, İSO 500 listesinin tepesinde yer alan şirketlerin elde ettikleri azami kârları azgın bir sömürüye borçlu olduklarını gösteriyor. Kapitalist sistemin işleyişine uygun olarak daha fazla büyüme, daha fazla kâr hırsıyla hareket eden sermaye kodamanları, hedeflerine ulaşmak için işçileri daha fazla sömürüyor, daha düşük ücretlerle daha çok çalışmaya zorluyorlar.

Kapitalistler ve onların hizmetindeki AKP-MHP rejimi bilinçli ve planlı bir şekilde vahşi kapitalizmin çarklarını çeviriyorlar. İşçi sınıfının bu çarkları kırmak için bilinçli ve örgütlü bir şekilde mücadele etmesi gerekiyor. İşçiler artık bu aşağılık sisteme karşı mücadele etmekten başka çıkar yol olmadığını farkına varmalı ve buna uygun bir mücadele geliştirmelidirler.

Filistin Sorunu ve

Burada sunduğumuz metin "Orta-doğu'da daralan kısıkaç ve büyüyen çatışma" (Ekim, Sayı: 245, Mart 2006, Başyazı) başlıklı daha geniş bir değerlendirmenin iki alt bölümüdür... Birinci alt bölümün "Öne çıkan yeni cephe: Filistin" şeklindeki orijinal başlığını burada metnin içeriğine daha uygun düşen bir başlıkla değiştirdik... Mart 2006 tarihli bu değerlendirmeyi, Filistin'deki son gelişmelerin ardından, tüm anlam ve önemini olduğu gibi koruduğu inancıyla yeniden sunuyoruz... İlgili duyan okurlarımız metnin tamamına Parti Değerlendirmeleri- 3'ten (Eksen Yayıncılık, Haziran 2009, s.11-22) ulaşabilirler...

FİLİSTİN SORUNU: SİSTEM İÇİNDE YAPISAL ÇÖZÜMSÜZLÜK

'90'ların başında gündeme getirilen "barış süreci"yle birlikte bir ölçüde denetim altına alınan Filistin sorunu buna rağmen gündemdeki önemini korumayı sürdürmüştü. Yeni İntifada'nın ardından emperyalizmin dayatması köleciler "barış süreci" fiilen boşa çıktığında ise sorun tüm kapsamı ve ağırlığıyla yeniden dünya gündeminin ön planına çıktı. O zamandan beri emperyalistler durumu yalnızca idare etmekle yetindiler. FKÖ'nün temsil ettiği Filistin yönetimi ise işin özünde bu aynı politikaya uyum sağlamanın ötesine geçmedi. Oysa siyonistler bu arada boş durmadılar; kendi hesap ve dayatmalarını bir oldu bitti haline getirmek üzere sistemli biçimde çalıştılar. Böylece emperyalist uzlaştırma planı için de işi iyice zora sokmuş oldular.

Bu aynı süreç FKÖ'nün Filistin halkı içinde düne kadar tartışmasız görünen itibarına ve desteğine büyük bir darbe vurdu ve son seçimler üzerinden de açıkça teyit edildiği gibi, direnişçi bir odak olarak Hamas'ı öne çıkardı. Ne var ki Hamas Filistin halkının direnme geleneğinin bugünkü koşullarda öne çıkan temsilcisi olsa bile sorunun çözümünde tutarlı bir alternatifin temsilcisi değildir.

Filistin sorunu ancak Arap ve Yahudi halklarını birlikte kucaklayan birleşik Filistin hedefine dayalı devrimci-demokrat bir programla asgari bir çözüme kavuşturulabilir. FKÖ geçmişte, '70'li yıllarda böyle bir programa sahipti, emperyalist politikaların etki alanına girdikten sonra

bunu terketti. Emperyalist-siyonist oyunun bugünkü geçici bir halkası olan sözümona "iki devletli çözüm"e razı oldu. Filistin sorununda iki devletli çözüm (ki bu Filistin payına gerçekte devlet olmayan bir uydurma devletçik anlamına gelmektedir), işin aslında tam bir çözümsüzlüktür ve sorunun ilelebet sürüp gitmesinden başka bir anlama gelmez.

Bugünün Filistin sorunu yazık ki devrimci bir çözümden alabildiğine uzaktır. Filistin'de ve İsrail'de işçi sınıfına ve emekçilere dayanan devrimci akımlar güç kazanıp öne çıkmadıkları sürece de uzak kalacaktır. Fakat bu olmadığı sürece Filistin sorununa bir çözüm de bulunamayacaktır. Emperyalistlerin sık sık bizat siyonistler tarafından boşa çıkarılan "yol haritaları" gerçekleşse ve sonunda biçim olarak bir Filistin devleti kurulsu bile bu hiçbir biçimde çözüm olmayacaktır. Emperyalistler ve siyonistler tarafından bunun daha bugünden bir karikatür devlet olarak öngörülmesi bir yana, Filistin denilen tarihsel coğrafyayı Araplar ve Yahudiler arasında tarafları tatmin edecek şekilde bölüştürmenin bir olanaklığı da yoktur. Herşey bir yana, böyle bir bölüştürmenin hiçbir tarihsel ve kültürel temeli yoktur.

İkinci emperyalist dünya savaşı sonrasında gerçekleşen yapay bölünme, o günün güç dengeleri içinde bir politik

dayatmadan ibaretti, nitekim o zamandan bu yana da aralıksız olarak savaş ve çatışma konusu olmaktadır. Bu kendini bildi bileli o topraklarda yaşayan milyonlarca Filistinlinin bugünün İsrail'ini oluşturan alanlardan zorla sökülüp atılması ile gerçekleştirilmiş bir bölünmedir. Yani bir işgal, terör, katliam ve kitlesel sürgün eyleminin ürünüdür.

Öte yandan, siyonistler bugün değil 1948'deki sınırlara, 1967'deki sınırlara bile razı değildirlere ve siyonizm ayakta kaldıkça da razı olmayacaklardır. Onların hedefi Filistin'in tümünden gaspıdır ve ardından bunun da ötesine geçmektir. Bu durumda emperyalistlerin dayatmaları ve uzlaştırmalarıyla sonuçta biçim olarak bir şekilde "iki devletli" bir durum gerçekleşse bile, bu hiçbir şeyi çözmüş olmayacaktır. Bugünkü çatışma bu yeni durumda da yeni biçimler içinde sürececek ve muhtemelen çok geçmeden de yeni bir siyonist işgalle sonuçlanacaktır.

Son gelişmeler emperyalistlerin yönlendirdiği çizgide bir çözümü de gitgide olanaksız kılmaktadır. Zira siyonistler tek taraflı dayatmalarla yeni topraklar gaspetmeye, Filistin halkının özgürlüğünü ve yaşam olanaklarını hepten boğmaya dayalı bir çizgide kararlılıkla ilerliyorlar. Filistin halkının buna yanıtı bugün için Hamas'ı öne çıkarmak olmuştur. Bu, direniş iradesine verilen destek yönünden

kuşkusuz bir anlam taşımaktadır. Fakat bunun ötesinde Hamas'ın başarısı Filistin sorunundaki çözümsüzlüğün derinleşmesinden başka bir anlama gelmemektedir. Hamas, gerici-dinci bir siyasal hareket olarak, her etnik kökenden, dinden ve mezhepten halkların demokratik ve laik temellerde kucaklanmasına dayalı birleşik devrimci bir Filistin amaç ve hedefine yapısal olarak yabancıdır. Öte yandan hiç değilse bugünkü konumuyla emperyalistlerin dayattıkları bir uzlaşmaya da hazır değildir.

Bu tablo Filistin sorunu cephesinde çözümsüzlük ve çatışmaların kontrolsüz olarak derinleşmesi demektir. Bunun anlamı bir yönüyle, direniş iradesi kırılmayan Filistin halkının bunun karşılığı olarak ağır bedeller ödemeye devam etmesi olacaktır. Fakat bu aynı olgu öteki yanıyla da, emperyalizmin Ortadoğu'ya yönelik plan ve hesaplarının Filistin sorunu üzerinden karşı karşıya kaldığı handikapların büyümesi anlamına gelmektedir.

Filistin, bugünkü Irak ve yakın gelecekteki İran'ın yanısıra Amerikan emperyalizminin savaş vermek zorunda kalacağı bir üçüncü cephe olmak yolundadır. Belki bu savaş bugüne kadar olduğu gibi yine daha çok siyonistler üzerinden dolaylı olarak sürdürülecektir, fakat politik sonuçları yönünden faturayı aynı zamanda ABD emperyalizmi ödeyecektir. Üs-

Direnış'in sorunları

telik politikadan çok militarist zorbalıkla iş gören siyonistlerden de çok çok daha fazla olarak. Bir dönem için önderliğinin teslimiyeti nedeniyle Amerikan planlarına boyun eğmek zorunda kalan Filistin halkının herkesten çok daha iyi bildiği gibi, yarım asırdan beridir tüm çektiklerinin gerisinde dolaysız olarak emperyalizm, özellikle de Amerikan emperyalizmi vardır. Emperyalizmin çok yönlü desteği olmaksızın siyonist İsrail'in ayakta kalması olanaksızdır.

ORTADOĞU'DAKİ GÜNCEL DİRENİŞİN ANLAMI VE SINIRLARI

Bugün emperyalizme karşı direnişin en önemli odağı olan Ortadoğu'da halkların büyük ölçüde dinci-gerici, daha sınırlı ölçüde de burjuva milliyetçi akımlarla baş başa kalmış olmaları, bu halkların en büyük talihsizliğidir. Bu akımlar kuşkusuz halihazırda gösterilen direnişin bir parçası, bir dizi yerde önemli ölçüde de temsilcisidirler. Fakat konum ve stratejileriyle gerçekte halkların direnme enerjisini heba etmektedirler. Zira onlar yapısal olarak halkları devrimci temeller üzerinde birleştirecek, birlik ve kardeşlik içinde özgürlüğe, bağımsızlığa ve refaha götürecek bir ideoloji, program ve stratejiden yoksundurlar.

Irak direnişi bunun günümüzdeki anıdır. Direniş ortaya koyduğu savaşma kararlılığı ve kapasitesiyle övgüye değer olsa bile, aradan geçen üç yıl içinde tüm milliyetlerden ve mezheplerden halkın birleşik devrimci-demokratik direnişini geliştirebilecek hiçbir açılım yapamamıştır. Emperyalizmin oyunlarını boşa çıkarmak üzere farklı dinlerden ve mezheplerden halkları demokratik temeller üzerinde birleştirebilmek için devrimci-demokratik laik bir program olmazsa olmaz koşuldur. Farklı milliyetlerden halkları birleştirebilmek ise ancak onların temel ulusal demokratik haklarının açıkça tanınması ile olanaklıdır. Dinci akımlar ilkinden ve burjuva milliyetçi akımlar bu ikincisinden kategorik olarak yoksundurlar. Bugünkü duruma bakıldığında genellikle her iki akım her ikisinden de yoksundur. Oysa Ortadoğu gibi her dinden, milliyetten, mezhepten, kültürden insan gruplarının bulunduğu bir coğrafyada başarı için tutarlı bir de-

mokratik anti-emperyalist program mutlak bir zorunluluktur. Bugün halklar arası ilişkileri tahrip eden ve onların emperyalist düşmanlarına karşı birleşmelerini zaafa uğratan her türden yapay ve sahte sorunu sorun olmaktan çıkarmanın yolu kapsamlı bir demokrasi anlayışı olabilir ancak.

Yakın geçmişte Taliban şahsında dinsel gericilik Afganistan'da iktidar idi ve bu, bu ülkede her türden demokrasinin boğulması demektir. Çeyrek asırdan beridir dinsel gericilik Mollalar şahsında İran'da iktidardır ve bu, bütün bu dönem boyunca her türden demokratik hak ve özgürlüklerin boğulması anlamına gelmiştir. Molla rejimi ne ezilen sınıflar olarak işçi sınıfına ve emekçilere, ne ezilen ulus ve milliyetlere ve ne de ezilen cins olarak kadınlara herhangi bir demokratik hak ve özgürlük tanımaktadır. Tam tersine bunların özgürlük taleplerini sistemli bir baskı ve terör politikası ile boğmaktadır.

Bu iki rejim bugün direniş cephesi içindeki dinci akımların yarın için hedefledikleri toplum düzenine de ışık tutmaktadır. Fakat örneğin Irak gibi bir ülkede buna dayalı bir kimlik ve programla başarıya ulaşmak ve iktidar olmak şansı bile yoktur. Ya da bu şans ancak Irak'ın bölünmesi pahasına ve böylece yalnızca belirli bir parçası üzerinde vardır.

Geçmişte, dünyadaki özgürlük ve bağımsızlık mücadelelerinin büyük ölçüde uluslararası devrimci akımın etkisi altında sürdüğü bir dönemde, burjuva kurtuluş hareketleri bile devrimci-demokratik bir programla hareket etmek eğilimi gösteriyorlardı. Örneğin Ortadoğu'da bu türden en önemli hareket olan FKÖ, bir yandan Filistin halkının özgürlüğü için kararlılıkla mücadele ederken, öte yandan bunu Yahudileri de içerecek birleşik bir Filistin hedefine dayalı devrimci-demokratik çözüm programı üzerinden sürdürüyordu. Bundan dolayı da tüm ilerici-devrimci güçler ile dünya halklarının büyük destek ve sempatisini kazanıyordu. Bugün Ortadoğu'da direniş içinde yer alan özellikle dinci akımlardan gelen bir de böyle büyük bir handikap vardır. Bu akımlar anti-emperyalist olmaktan çok Batı karşıtıdır ve belirgin biçimde anti-semitik eğilimlere sahiptirler. Bu özellikler, emperyalizmin bu zaafı etkili biçimde istismarıyla da birleşince, ilerici-devrimci güçler ile dünya halkları arasında ciddi kuşuklara ve mesafeli tutumlara neden olmaktadır.

Ortadoğu önümüzdeki onyıllar içinde dünyanın kaderinin belirleneceği en önemli bölgelerden biridir. Bu bölgede halk muhalefetinin devrimci önderlikten bugünkü yoksunluğu bu açıdan büyük bir talihsizliktir. Devrimci akımların ye-

niden öne çıkması, emperyalizme etkili darbeler vurulabilmesinin, bu mücadelelerin ilerici toplumsal hedeflerle birleştirilebilmesinin ve bunun genel dünya devrimci süreciyle de başarıyla birleştirilebilmesinin zorunlu koşuludur.

Yeniden diyoruz, zira son yirmi yıl haric 20. yüzyılın neredeyse tamamında ön planda olan bu akımlardı. Dinsel akımlar ise devrimci akıma karşı kısmen ya da tamamen emperyalizmin hizmetinde ya da dolaylı denetimi altında idiler. Gerek dünyada devrimci akımın genel gerilemesinin gerekse bizzat kendi öz yapısal zaaflarının ("milli cephe" adına kendi ulusal burjuvazilerinin kuyruğuna takılmak bunların başında geliyordu) sonucu olarak, ilerici-devrimci akımlar son 20-25 yıl içinde Ortadoğu'da belirgin biçimde geri plana düştüler. Özellikle İran Devrimi'nin yarattığı sarsıntı ve Müslüman halklar arasında yol açtığı aldatıcı umutlar, dinci akımların daha da güç kazanmasına ve direniş içerisinde ilerici-devrimci akımların o güne kadar tutmakta oldukları yeri doldurmasına yolaçtı.

Bu süreç halen de devam ediyor. Bir yandan bölgedeki devrimci akımların hala da yenilenmiş temeller üzerinde yeni bir çıkış yapma yeteneği gösterememesi, öte yandan emperyalizmin "medeniyetler çatışması"na dayalı oyunlarının yol açtığı geleneksel duygu ve düşüncelere uygun tepkiler, bugünkü koşullarda daha çok dinci-gerici akımları güçlendirmekte, onları öne çıkarmaktadır. Fakat bu aynı zamanda sonu olmayan bir kısır döngüdür de. Çoğu belirgin bir gerici yapıdaki dinci akımların Ortadoğu halklarını emperyalistler ve gerici burjuva-federal diktatörlükler karşısında bir yere götürebilme şansları yoktur. Geniş yığınların siyasal-kültürel acıların yanısıra sosyal sefaletin de kasıp kavurduğu Ortadoğu'da özgürlük, bağımsızlık ve bunları tamamlaması gereken sosyal kurtuluş, ancak devrimci bir mecrada, sosyalizmi hedefleyen devrimci programlar temelinde ve akımlar önderliğinde olanaklıdır. Ortadoğu halklarının bölgesel büyük bir uluslar ailesi olarak gelecekteki büyük devrimci birliği ve kaynaşması da ancak bu takdirde olanaklı olabilir.

Gazze'nin aynasında Batılı emperyalistler

E. Bahri

İşgalci İsrail ordusunun Gazze'deki El-Ehli Baptist Hastanesi'ne düzenlediği saldırıda en az 500 kişiyi katletmesinden saatler sonra ABD Başkanı Joe Biden İsrail'e geldi. Biden'i takiben İngiltere Başbakanı Rishi Sunak da soluğu İsrail'de aldı. "Sosyal demokrat" Alman Başbakanı Olaf Scholz ise barbarca katliamın gerçekleştirilmesinden kısa süre önce İsrail'de idi. Emperyalist şefler bu saldırıdan önce olduğu gibi sonra da Gazze'ye soykırımcı bir histeriyle saldıran ırkçı-faşist Netanyahu'ya tam destek verdiler. Henüz Netanyahu'nun ayağına gitmeseler de Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve İtalya'nın faşist Başbakanı Giorgia Meloni de Biden-Scholz ikilisi ile aynı tutum içindeler. Başını ABD'nin çektiği Anglo-Sakson emperyalistler Siyonist rejimin Gazze'de Filistin halkına karşı işlediği savaş suçlarına tam destek veriyor.

"DEMOKRATLIK" MASKELERİ ÇÖPE!

Batılı emperyalistler her zaman kendilerini "insan hakları", "demokrasi", "düşünce/ifade özgürlüğü" şampiyonu diye pazarlarlar. "İşler yolunda gittiği sürece" bu görüntüyü korumaya önem verirler. Ancak kritik anlarda hem iç politikada hem uluslararası alanda kapitalist/emperyalist barbarlığın önde gelen temsilcileri olduklarını anında gösterirler.

Filistin direniş hareketinin 7 ekimde başlattığı "Aksa Tufanı" çıkışı, Anglo-Sakson emperyalistlere maskeleri anında attırdı. Bunun nedeni ne sivillere ne de Yahudilere verdikleri önemdir. Asıl dert edindikleri şey gasp edilen Filistin topraklarına kendileri tarafından yerleştirilen Siyonist aygıtın aynı anda birkaç noktada darbe yemesidir.

Biden başta olmak üzere histeriye kapılan emperyalist şefler, Siyonist rejime "sınırsız katliam" yapma serbestliği tanıdıklarını ilen ettiler. Onlar için artık ne Birleşmiş Milletler kararlarının ne uluslararası hukukun ne savaş kurallarının ne "düşünce/ifade özgürlüğünün" ne gösteri yapma hakkının bir önemi vardır.

Dış politikada "İsrail'e sınırsız savaş suçları işleme serbestliği" tanıyan emperyalist şefler, iç politikada ise "her türlü demokratik hakkın polis şiddetiyle engellenmesi ya da yargı terörüyle cezalandırılması" kuralı geçerli olmaya başla-

dı. Görüldü ki, ihtiyaç hasıl olduğu anda "demokrasi maskesi" anında çöpe atılır. Biden, Scholz, Macron, Sunak maskeleri atarken, faşist olduğunu gizlemeyen Meloni ise zaten böyle bir maskeye ihtiyaç duymuyordu.

SİYONİST AYGITI KORUMA TELAŞI

Filistinli direnişçiler İsrail'in bir milyar dolar harcayarak ördüğü ırkçı duvarı 80 noktada patlattılar.

11 askeri üs ve gasp edilmiş Filistin toprakları üzerine inşa edilen 20 Yahudi yerleşiminde belli bir süre için kontrolü ele geçirdiler. İşgalci ordudan yüzlerce asker öldü, yaralandı ya da esir alındı.

Kimileri ise tanklar dahil silahlarını bırakıp Filistinli direnişçilerin önünden kaçtılar. "Yenilmez ordu" efsanesi yerle-yeksan oldu.

7 Ekim'den beri Gazze'ye uygulanan ölçsüz vahşetin hedeflerinden biri de o efsaneye az da olsa inandırıcılık kazandırabilmektir. Ancak o dönem kapanmış görünüyor. Direnişçilerden kaçan bir ordunun evleri, hastaneleri bombalayarak ya da çocukları, kadınları toplu şekilde öldürerek "efsaneleşmesi" söz konusu olamaz.

İsrail ordusunun içine düştüğü durum, başını ABD'nin çektiği emperyalist merkezlerde alarm zillerini çaldı. Zira İsrail'in kurulmasından 75 yıl sonra gerçekleşen bu olay, Siyonistlerin "Yahudiler için güvenli, müreffeh, geleceği parlak bir yurt yarattıkları" kurgusunun ne kadar sahte olduğunu gözler önüne serdi.

Yaratılan illüzyon bir yana bırakılırsa, Filistin topraklarını gasp eden (İsrail 1948'de kurulduğunda Filistin topraklarının sadece %6.7'si Yahudiler adına tapuluydu) Siyonistlerin emperyalistlerin desteği ile kurdukları bir devletin güvenli olması eşyanın tabiatına aykırıdır.

Çünkü toprakları gasp edilen bir halkın buna karşı direnmemesi mümkün değil. Nitekim Filistin'de ilk ayaklanma 1936 yılında patlak verdi.

İngiliz emperyalizmi ile Siyonist çeteler ancak 1939'da ayaklanmayı bastırabildiler. O da gerici Arap egemen sınıflarının bir kesiminin ihanetiyle mümkün olabilmişti. 7 Ekim 2023'te gerçekleşen olayı ise Filistin halkının işgale karşı gerçekleşen son ama sonuncu olmayacak ayaklanması saymak mümkündür.

BATI EMPERYALİZMİ HANGİ "DEĞERLERİ" TEMSİL EDİYOR?

Anti-Semitizmi (Yahudi düşmanlığı) icat eden, Yahudileri birçok kez katleden ve nihayet Nazileri iktidara taşıyarak onları soykırıma uğratan da batılı emperyalistlerdir. Devrimi engellemek için faşizmi kendileri icat ettiler.

Bu aynı güçler, soykırıma uğrattıkları Yahudileri kullanarak, Siyonistler eliyle İsrail'i kurdular. Böylece Ortadoğu'da istedikleri gibi kullanabilecek işlevsel bir aygıtı sahip oldular. Soykırımdan kurtulan Yahudileri İsrail'e göç etsinler diye yoğun bir propaganda bombardımanına tabi tuttular. Siyonistlere bakılırsa Yahudiler "topraksız bir halk", Filistin ise "halksız bir toprak"tı. Üstelik bu topraklar "vaat edilmişti." Bu ırkçı ideolojiye dayanarak Balfour Deklarasyonu'nun yayınlandığı Kasım 1917'den bu yana Filistin'e nüfus transferi yapıyorlar. İsrail'e taşınan nüfusun barınması için tek bir yol var; o da yeni topraklar gasp etmektir. Siyonist ideoloji bir asrı aşan bir süreden beri bu yöntemlerle hayata geçirilmeye çalışılıyor. Oysa 7 Ekim olayı bunun bir sonunun olmadığını ve bu projenin Yahudi halkı için de büyük bir baş belası olduğunu gözler önüne seriyor.

Batılı emperyalistlerin kurduğu, finanse ettiği, koruduğu, silahlandığı ve tabi ihtiyaç duyduklarında bir koç başı olarak kullandıkları Siyonist aygıtın ne tür "değerleri" olabilir ki? Deir Yasin, Sabra-Şatilla, Kana, El-Ehli Baptist Hastanesi gibi katliamlar bu sorunun yanıtını verir. 21. Yüzyılın ilk çeyreği bitmek üzereyken Gazze'de Filistin halkına yeni bir Nakba yaşatmaya çalışan Siyonist aygıtın şefleri tarafından yapılan açıklamalar yoruma gerek bırakmayacak kadar açıktır:

Gazze Şeridi'ne tam bir abluka uygulandığını ilan ettiğinde İsrail Savunma Bakanı Yoav Galant şu ifadeleri kullanmıştı: "Elektrik yok, yiyecek yok, gaz yok. Her şey engellenmiş durumda. İnsansı hayvanlarla savaşıyoruz."

İsrail Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Ben-Gvir ise, Siyonist aygıt El-Ehli Baptist Hastanesi'nde 500'e yakın kişi katlettikten son şöyle bir mesaj yayınladı:

"Hamis elindeki rehinelere serbest bırakmadığı sürece Gazze'ye girmesi gereken tek şey, bir gram insani yardım değil, Hava Kuvvetleri'nden yüzlerce ton

patlayıcıdır."

Siyonist aygıtın kuruluş sürecinden beri bu veya buna benzer sayısız açıklama yapılmıştır. Histerik derecede ırkçı-faşist olduğunu gizlemeyen Siyonist şefler "demokrat" kostümü giymeye çok meraklı değiller. Onlara bu yakıştırmaları batılı emperyalistler yapıyor. Örneğin İsraili insan hakları savunucularının "Apartheid rejimi" dediklerine, ABD-AB şefleri "Ortadoğu'nun tek demokrasisi" diyorlar.

Galant, Ben-Gvir gibi Siyonist şeflerin iğrenç açıklamaları birer savaş suçudur. Üstelik mesele açıklamadan ibaret değil. 2,2 milyon sivilin başına gerçekten de binlerce ton/milyonlarca kilo patlayıcı atıldı. Elektrikleri, suları, yiyecekleri, gazları kesildi. Hastaneleri bombalandı, 12 gün boyunca insani yardımın girişine izin verilmedi. İşte Galan, Ben-Gvir tipi soykırımcı zihniyet Biden, Scholz, Macron, Meloni, Sunak ve onların temsil ettiği emperyalist/kapitalist sistemin "değerler" dünyasının birer simgesidir.

Fazlasıyla tiksinti verici olan bu tablo, ABD'nin başını çektiği emperyalist kampın Gazze'nin aynasından yansıyan suretidir. Gazze'de çoğunluğu çocuk ve kadınlardan oluşan binlerce kişinin katledilmesi ya da El Ehli Baptist kıyımı onları zerre kadar değiştirmemiştir. Biden, İsrail ordusunun yaptığı ilk açıklamada üstlendiği katliamı Filistin direnişine yüklemeye çalışırken, "Sosyal Demokrat" Scholz ise "İsrail'in kendini savunma hakkı var" diye açıklama yaptı. Emperyalist şefler "değerlerine" sınırsız bağlı olduklarını gösteriyorlar.

Gazze'nin aynasından yansıyanlar, emperyalist/kapitalist sistemin ne kadar barbar olabileceğini göstermesi bakımından çarpıcıdır. Bu, aynı zamanda Biden-Scholz-Macron gibilerini kontrol eden tekellerin de suretidir. İnsan soyunun bu türden canavarların yönettiği bir dünyada yaşıyor olması ne büyük bir talihsizlik. Bu canavarların ürettiği kapitalist bataklığı kurutmadan insan soyunun barbarlık içinde çöküş tehlikesini ortadan kaldırması da mümkün değil!

Filistin halkının direnişi meşrudur!

A. Vedat Ceylan

İSRAİL BİR APARTEİD VE TERÖR DEVLETİDİR!

Filistin'de baskı, katliam ve bombardımanlar eşliğinde çatışmalar devam ediyor. Filistinli direniş gruplarından oluşan koalisyonun 7 Ekim'de Gazze açık hapishanesinin bariyerlerini yararak başlatıkları direniş de sürüyor.

Siyonist Apartheid rejimi bir haftadır Gazze'yi eşi benzeri görülmemiş ölçekte havadan, karadan ve denizden bombalıyor. Sayıları daha şimdiden binlerle ifade edilen sivil hayatını kaybetti. Yaralı sayısı bunun çok üstünde. Siyonist Apartheid devleti Gazze'ye kara saldırısı için hazırlık yapıyor. 2,1 milyon nüfuslu Gazze'de sivillere 24 saat içinde yerlerini terk etmesi "buyuruluyor."

Çok sayıda uluslararası rapora göre, acı verici yanıklarla ölüme neden olan, uluslararası alanda yasaklanmış bir kimyasal silah olan beyaz fosfor bombalarının Gazze ve Lübnan'da kullanıldığı da kayıtlara geçmiş bulunuyor.

ABD Siyonist İsrail'e tam desteğini beyan ederken, USS Gerald R Ford uçak gemisi Doğu Akdeniz'de İsrail açıklarında namı kaldırıarak gözdağı veriyor. İngiltere ise "İsrail'i desteklemek amacıyla" Doğu Akdeniz'de, Kraliyet Donanması'na ait iki gemi ile deniz devriye ve gözetleme uçağı konuşlandıracağını duyurdu.

Batı medyası en çirkin tarafını gösteriyor ve iğrenç bir savaş propagandası yapıyor. Belgelenmiş yalan haberlerle savaş ateşine benzin dökmeye devam ediyor. ABD başkanı Joe Biden ise "Hamas'ın İsraili çocukları hunharca öldürdüğü" yalanını söylemekten çekinmiyor. Daha sonra Beyaz Saray sözcüsü ve İsrail tarafından yalanlanan bu asparagas, "Biden'in gafları" serisine ekleniyor.

Batılı emperyalist hükümetler, devletler, her kademedeki politikacılar, kayıtsız şartsız modern silahlarla donatılmış nükleer güç, soykırımcı, Siyonist Apartheid devletinin yanında saf tutuyor, işlediği savaş suçlarına ortak oluyor.

BATI "MEDENİYETİ" VE "ULUSLARARASI TOPLUM"

"Demokrasinin beşiği" ve "medeniyetin merkezi" iddiasındaki çoğu Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde Filistin'e destek gösterileri yapmak ve Filistin bayrakları

taşımak yasaklanıyor.

ABD Dışişleri Bakanı Blinken, İsrail'e yaptığı ziyarette, "Ben ABD Dışişleri Bakanı olarak değil, bir Yahudi olarak buradayım" diyerek, İsrail'in soykırımına yüksek perdeden arka çıkıyor.

Tüm bunlar, 500'den fazlası çocuk olmak üzere sayıları binlerle ifade edilen insan İsrail tarafından katledilmişken yapılıyor.

Bu da "uluslararası toplum" diye tabir edilen emperyalist devletlerin, soykırımcı Siyonist devletin Filistin'de 75 yılı aşkın bir süredir devam eden baskılarının, katliamların ve etnik temizliğin sorumlusu olduğunu birkez daha ispat ediyor.

KAPİTALİZMİN SAVAŞSIZ YAPAMADIĞI BİR KEZ DAHA SERGİLENİYOR

Kapitalizm savaşsız yapamaz. Bunu bir kez daha görmüş bulunuyoruz. Savaş içinse düşman gerekiyor.

1948 yılında Orta Doğu'nun ortasına zehirli bir mantar gibi emperyalist devletler tarafından yerleştirilen, bölge halkları ile doku uyumsuzluğu olan Siyonist devletle ilelebet bir çatışma ortamı

ve buna paralel bir düşman da yaratılmış oldu. Bu arada, bu Apartheid rejimini devlet olarak tanıyan ilk Müslüman ülkenin Türkiye olduğunu ve saray rejiminin de Siyonist İsrail'le güçlü bağları olduğunu hatırlatalım. Saray rejiminin şimdi Filistin'de yaşananlardan dolayı "bir ileri iki geri" tavrı ve riyakarlığı da buradan geliyor.

Siyonist devlete yüklenen misyon aracılığıyla bölgede halklar arasında düşmanlık süreklileştirildi. Bölge bilinçli olarak bir kaos, çatışma, savaş ve terör ortamında tutularak, istikrarsızlık sürekli kınıyor.

Siyonist devletin katil yöneticileri ABD, İngiltere ve AB'nin şemsiyesi altında Filistinlileri toplu kıyımdan geçirmekle kalmıyor, Suriye'de Şam ve Halep hava alanlarını bombalıyor. Histerileri o kadar şiddetli ki, aynı anda Lübnan'a da bomba yağdırıyor.

İran Dışişleri Bakanı Hüseyin Emir Abdullahiyan, bu gelişmelerin ardından Irak, Suriye ve Lübnan'ı kapsayan bölgesel bir gezi gerçekleştirdi. İran Dışişleri Bakanı ziyaretinin Lübnan ayağında, "İsrail'in Gazze halkına yönelik cinayetlerine artık tahammül edemediklerini" vur-

guladı ve "İsrail'in Gazze'ye yönelik savaş suçlarına devam etmesi halinde yeni bir cephenin açılması mümkün" dedi. Savaşın bölge ülkelerine yayılma riski her geçen süre içinde daha da artıyor.

Emperyalist kapitalizm gezegenimizi yeni bir dünya savaşına doğru sürüklüyor. Bu yolda her türlü yalan ve çarpıtmaya baş vurmakta ise beis görmüyor. Tıpkı eski Yugoslavya'da, Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da ve Suriye'de yaptıkları gibi...

Yıllardır Gazze'de adeta yarı açık bir cezaevinde tutulan Filistin halkının, Siyonist devletin çektiği duvarları aşarak ortaya koyduğu direniş terör olarak lanse ediliyor.

Soykırımcı Siyonist Apartheid devleti, Filistin halkına yönelik adeta jenositte varan katliamlar yaptığında, Filistinli küçük çocukları bile hedef alarak katlettiğinde, uluslararası anlaşmalarla yasaklanmış kimyasal silahlar kullandığında "meşru müdafaa" yapmış oluyor.

Peki öylemi?

Terör uygulayan ve asıl terörist, terör devleti Siyonist İsrail'dir. Filistin halkının direnişi ise haklı, onurlu ve meşrudur!

Çözülmesi engellenen Filistin sorunu

A. Vedat Ceylan

7 Ekim Cumartesi günü Filistinli direnişçilerin İsrail'e karşı başlattığı "Kudüs Tufanı" saldırısıyla bir asırlık tarihi olan Filistin sorunu birkez daha dünyanın gündemine oturdu.

Cumartesi sabahı İsrail'e karşı binlerce roket fırlatan Filistin direniş hareketi Mayıs ayındaki çatışmaların ardından İsrail'le varılan "ateşkesi" fiilen sonlandırmış oldu. Saldırıyla birlikte yüzlerce direnişçi İsrail'e girdi. İsrail ordusu "savaş hali" ilan ederken, koordineli bir şekilde düzenlenen saldırılarda en az 300 İsraili hayatını kaybetti, 1500'e yakın kişi ise yaralandı.

Filistinli yetkililere göre İsrail'in karşı saldırılarında ise 20'si çocuk 400'den fazla Filistinli yaşamını yitirdi. Her iki taraf-tan da yüzlerce ölü ve yaralı var.

Avrupa Birliği (AB) ile Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Siyonistlerden daha çok Siyonist'çe açıklamalarla İsrail'e arka çıktılar.

İsrail medyası, İsrail kasabalarına sı-zan silahlı kişilerle çıkan çatışmalarda en az 300 İsrailinin öldüğünü, yüzlerce kişinin de yaralandığını resmi kaynaklara dayandırarak doğruladı. Bazı Filistinli kaynaklar ise bu sayının 600'den fazla olduğunu söylüyor. Aralarında bir general ile çok sayıda rütbeli askerin de bulunduğu 100'ye yakın İsrailinin ise Filistinli direnişçiler tarafından esir alındığı bildiriliyor.

İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu, Gazze'nin bir "şer yuvası" olduğunu söyleyerek "Hamas'ın tüm sığınaklarını yerle bir edip harabeye çevireceğiz" diye tehditler savurdu. Halkı Gazze'yi terk etmeye çağırarak Netanyahu, topyekün savaşla tehdit etti.

Sivil ya da direnişçi ayrımı yapmadan İsrail ordusunun Gazze'de yerleşim birimlerini harabeye çevirdiği gelen haberler arasında. Filistinli direnişçilerin de İsrail'in güneyinde bazı yerleşim birimlerinde kontrolü halen elde tuttıkları, bazılarının ise İsrail'e sızarak polis karakollarına saldırdığı bildiriliyor.

Son 50 yılın en büyük ve koordineli saldırısıyla karşı karşıya kaldığını söyleyen İsrail hükümeti, yedek asker ve subayları "göreve" çağırdı ve "savaş hali" ilan etti.

Diğer taraftan, Lübnan'daki Hizbullah güçleri İsrail işgali altında bulunan Şeba

Çiftlikleri'ndeki askeri noktalara roketle saldırı düzenleyerek Filistin direnişçileri dayanışma içinde olduklarını duyurdu. Buna karşın İsrail ordusunun da Lübnan'a füze attığı bildirildi.

Birleşmiş Milletler (BM) Barış Gücü diye tabir edilen emperyalistlerin militarist gücü, Lübnan-Filistin sınırına yerleştirildi.

Amaç, Filistin'e yapılabilecek desteği kesmek. İsrail ise elektriği kestikten sonra Gazze'ye akaryakıt ulaşımını da keserek tam ambargo ilan etti.

Her ne kadar Mayıs 2023'de taraflar "ateşkes" anlaşması yapmış olsa da Siyonist İsrail, Filistin topraklarını işgal etmeye ve Filistinlileri katletmeye devam etti. Yahudi yerleşimciler ise Filistinlilere ait zeytinlikleri kökünden sökerek kendi denetimindeki yerlere götürüp dikerek hırsızlık yapmayı sürdürdü. Ekin yetişmesi için Filistinlilerin topraklarını yakan yerleşimciler, birçok cinayet de işlediler. Gözü dönmüş Siyonist İsrail ordusunun hedef olarak katlettiği Filistinli çocukların görüntüleri ise hala hafızalarda ve bu tür saldırılar devam ediyor. Yılın başından bu

yana 300'e yakın Filistinli öldürüldü.

Toprakları işgal edilen Filistin halkının kendini savunmasına "terörist saldırı" diyen batılı emperyalistler, İsrail'in Filistin halkına savaş ilan etmesini ve Gazze'de sivilleri katletmesini "meşru müdafaa" olarak tanımlayarak arka çıkıyorlar. Bu tutumu alan ABD ile AB en az Siyonist İsrail kadar katliamcıdır, yaşananlardan sorumludur ve katledilen o Filistinli çocukların kanına elleri bulaşmıştır.

Bölge'de tam bir savaş hali var ve bu durum diğer bölge ülkelerini de kapsayacak bir dinamik taşıyor. Halklar, emperyalistlerin ve Siyonist İsrail'in bölgeyi kana bulamasına karşı birlik olup, birlikte baş kaldırmadıkları sürece emperyalistlerin bölge üzerindeki oyunlarının ve he-saplarının önüne geçilemez.

DERİNLEŞTİRİLEN FİLİSTİN SORUNU

I. Dünya Savaşı yıllarında İngiltere Başbakanı olan (1916-1922) David Lloyd George, 1917 yılında ünlü Rothschild ailesinin bir üyesi olan Bankacı L. Walter Rothshild'e İngiliz hükümetinin Yahudiler için ulusal bir ülke kurma vaadini içeren bir mektup gönderir.

Bu mektupta, Filistin topraklarında

bir Yahudi devletinin kurulmasına işaret ediliyordu. Birleşik Krallık tarafından Filistin topraklarının sömürgeleştirilmesi adeta bu sürecin başlangıcı oldu. İngiliz hükümetinin Kasım 1917'de yayınladığı Balfour Deklarasyonu ile bu süreç fiilen başlatılır. Dünyanın dört bir yanından Yahudiler, bir kısmı zorla bir kısmı "gönüllü" olarak Filistin topraklarına taşınmaya başlandı. İngiltere böylece Siyonistlere "verdiği sözü" yerine getirmenin ilk adımını atmış oldu.

Filistinlilerin ilk büyük ayaklanması 1936'da başladı ve ancak 1939'da bastırılabilirdi. O gün bugündür Filistin halkının Siyonist işgale ve emperyalistlere karşı intifadası dalgalı bir şekilde devam ediyor.

İşgalci İngiltere Filistin topraklarından çekilmeden önce, Stern, Palmah, Irgun, Haganah ve Betar adlı Siyonist çetelerin kurulmasına ve silahlanmasına önyak oldu. İngiltere'den sonra bu çeteler işgal ordusuna dönüştü. İlerleyen yıllarda bu çetelerin liderlerinden David Ben-Gurion, Menachem Begin, Ariel Şaron gibi kişiler Siyonist devletin yöneticileri oldular. David Ben-Gurion 1948'de kurulan siyonist devletin ilk başbakanı oldu. Mena-

chem Begin ise 70'li yıllarda ilk önce dışişleri bakanı sonrasında başbakan oldu. Ölümüne (1992) kadar da siyonizmin akıl hocalığını yapmaya devam etti. Sabra ve Şatilla mülteciler kamplarındaki vahşi katliamların da sorumlusu olan Ariel Şaron ise 2000'li yıllarda başbakan oldu ve Tayyip Erdoğan'la yakın ilişkiler kurdu.

Filistin'in köy ve şehirlerinin zorla boşaltılması İngiltere'nin denetiminde gerçekleşti. Arap halkının Siyonizme karşı sokağa taşan öfkesini dindirmek için olsa gerek; İngiltere sömürgeciliğine sadık kukla rejimlerden Irak, Mısır ve başka Arap ülkelerinin katılmış görüldüğü, başarısız olacağı adeta planlanmış bir savaş başlattılar.

1948'de gerçekleşen bu savaşta İsrail emperyalistlerden de aldığı destekle üstün geldi. İsrail devletinin kurulması ve Filistin halkının topraklarından sürülmesi 1948 Nakba'sı (1948 Felaketi) olarak tarihe geçti. 1948 Nakba'sında siyonist çetelerin Filistin'in Deir Yasin köyünde gerçekleştirdiği ve 254 kişinin katledilmesiyle sonuçlanan saldırı da tarih sayfalarında yer almaktadır.

Ancak Arap halkları 1948 Nakba'sını "sineye çekmeyi" kabul etmediler. Hem Filistin'de hem başka ülkelerde mücadeleler gelişti. Irak'ta, Irak Komünist Partisi'nin de (IKP) katkılarıyla İngiliz kuklası rejim devrildi ve Abdülkerim Kasım iktidara getirildi.

Mısır'da Cemal Abdülnasır'ın başını çektiği sosyalist olma iddiasındaki "Özgür Subaylar" Mısır'daki kukla rejimi devirerek iktidara geldiler. 1950'li yılların sonunda Filistin direniş hareketlerinin ilk nüveleri oluşmaya başladı. 1960'lı yılların sonları '70'li yılların başında ise, Filistin direnişi dünyanın temel gündemlerinden biri haline gelmişti.

1967 NAKBA'SINA GİDEN SÜREÇ

II. Dünya Savaşı İngiltere'nin gerilemesi ve ABD'nin ilerlemesiyle sonuçlandı. "Dünya jandarmalığını" ele geçiren ABD artık yeni "oyun kuran" güçtü ve Siyonist devletin de en büyük destekçisiydi. Cemal Abdülnasır önderliğinde 1967'de oluşan ittifak da Filistin'deki işgali yenmede başarılı olamadı. Çünkü sadece siyonist İsrail'le değil, ABD jandarmalığında tüm bir kapitalist dünya ile savaşıyordu. Felaketle (Nakba) ile sonuçlanan '67 savaşında İsrail, Suriye'nin Golan Tepeleri'ni, Mısır'ın Sina Yarımadası'nı ve Ürdün kontrolündeki Batı Şeria'yı işgal etti.

O zamandan beri emperyalist ülkeler 1967 öncesi sınırları baz alarak "iki devletli çözüm" lafı edip durdular. Birleşmiş Milletler de bu yönde karar aldı ancak

Siyonistler bu kararı tanımadı ve Filistinlilerin topraklarını gasp etmeye devam ettiler. Sol-sosyalist çizgideki Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) ile başka birçok ilerici Filistinli örgüt ve hareket bu dayatmaya karşı çıktı. Böyle bir süreçte Filistin sorunu dünyadaki devrimci hareketlerin ve enternasyonal devrimcilerin önemli gündemlerinden biri haline geldi. Deniz Gezmiş ve arkadaşları dahil, Türkiye'den ve dünyanın bir dizi ülkesinden enternasyonal devrimciler Filistinlilerle omuz omuza savaştı.

FİLİSTİN DAVASININ SEMPATİ VE İVME KAZANMASI

Filistin davasının sempati ve ivme kazanmasının en önemli gelişmesi kuşkusuz ki Filistin Kurtuluş Örgütü'nün (FKÖ) kurulmasıdır.

Birçok örgüt, parti ve hareketi bünyesinde toplayan bir çatı örgüt olan FKÖ direnişin otoritesi haline geldi. Aynı ayrı örgüt ve çevreler tek bir örgütte, tek bir hedef için, FKÖ saflarında bir araya geldi. O hedef de Filistin topraklarını işgalden kurtarmak ve demokratik Filistin devletini kurmaktır. Yaser Arafat önderliğindeki El Fetih, FKÖ içinde askeri ve siyasi olarak gücünü arttırmayı başararak Yaser Arafat'ı FKÖ liderliğine taşıdı.

OSLO GÖRÜŞMELERİ VE "ARKADAN SAPLANAN BIÇAK"

FKÖ zaman içinde diplomatik görüşmeleri merkezine koyan bir noktaya gel-

di. ABD'nin "arabuluculuğu" ile 1993'te Norveç'in başkenti Oslo'da imzalanan "Oslo Anlaşması", Filistin davasına adeta "arkadan saplanmış bir bıçak" oldu. FKÖ bünyesindeki birçok grup, "Oslo Anlaşması, Filistin yönetiminin işgal için çalışan bir polise dönüştürülmesi dışında hiçbir maddesinin uygulanmadığını" söyleyerek tepki gösterdi.

Filistin halkı "arkadan saplanan bu hançere" sessiz kalmadı. 1987'de yaşanan görkemli Filistin İntifadasını bitirmek için imzalanan "barış" anlaşmasının aldatmacadan başka bir şey olmadığını Filistin halkı kısa sürede fark etti. Sözde barış anlaşması imzalanmasına rağmen devam eden İsrail saldırganlığına karşı Filistin halkı 2000 yılında patlak veren İkinci İntifada ile yanıt verdi.

Sovyetler Birliği'nin 1990'larda dağılmasının FKÖ'ye olumsuz bir yansıması oldu. Özellikle Arafat önderliğindeki El Fetih "ABD barışı"ndan medet umar duruma düştü. Kukla Arap rejimleri ise ABD'nin dümen suyunda yüzmeye başladılar.

Sovyetler Birliği'nin dağılması sonrası, gerici Arap rejimlerinin ABD'nin dümen suyuna girmesi, İran'daki Molla rejiminin Filistin davasına "el arttırmasının" önünü açtı. İran, Lübnan'daki Hizbullah ve Filistin'deki Hamas, İslami Cihat gibi hareketlerle önceden kurduğu ilişkileri pekiştirmeye başladı.

Filistin halkı emperyalistlerin garan-

törlüğünde diplomatik yollarla, "çözüm masalarıyla" bir barışın sağlanamayacağını ne yazık ki acı deneyimler yaşayarak gördü. "Kurtlar sofrasında çatalın uzun olmazsa lokma yedirmezler" demişler.

Emperyalistlerin desteğini arkasına alan siyonist İsrail ezilen dünya halkları nezdinde Filistin'in haklı davasını gözden düşürmeyi başaramayacaktır. Filistin ve İsrail'deki savaşın diğer bölge ülkelerini de kapsayacak bir dinamige sahip olduğu ise aşikâr.

Siyonist İsrail'in özellikle İran'ı savaş minderine çekme çabası tüm bölge ülkelerini kapsayacak bir savaşa dönüşme tehlikesine işaret ediyor. Lübnan ve Filistin direnişlerine destek veren İran'a saldırmak ise, İsrail'in tek başına göze alabileceği bir şey değil. Ancak Amerika için içine girerse böyle bir savaşa girişebilirler. Buna karşın ABD, şu ana kadar İsrail için İran'la doğrudan savaşa girmekten kaçındı. Zira böyle bir çatışmanın Ortadoğu'yu savaş ateşinin içine atmak olacağını onlar da biliyor.

Emperyalistler, Filistin gibi bir asırlık geçmişli sorunlara çözüm getirmezler, getiremezler. Çünkü sorunu yaratan ve çözülmesini engelleyen bizzat kendileridir.

Karalama kampanyaları ve emperyalist-Siyonist propaganda Filistin davasının haklılığını gölgeleyemez. Filistin halkının mücadelesi meşrudur. Siyonist İsrail işgalcidir. Filistin halkının direnişiyle dayanışma ise elzemdir.

Almanya-İsrail-Filistin üçgeni;

“Geçmişle hesaplaşan” Almanlar yol ayrımında

7 Ekim’den beri tüm vahşetiyle dünyanın gözü önünde devam eden, binlerce kişinin ölümüne neden olan, Ortadoğu’yu tam anlamıyla kan gölüne çeviren İsrail saldırıları sonrası Almanya’da Filistin kimliği “antisemitizmin göstergesi” muamelesi görmeye başladı. Almanya Avrupa’nın en büyük Filistin topluluğuna ev sahipliği yapmasına rağmen Filistinliler kendilerini nadiren ifade etme şansı buluyor. Buna rağmen büyük bir düşmanlık ve ırkçılıkla karşı karşıya kalıyorlar. İsrail’in Gazze’de işlediği savaş suçlarına ise tam destek veriliyor.

Günümüzde “modern Almanlığın özü” Anti-Semitizme karşı özel bir hassasiyetten oluşuyor. Alman Emperyalizmi göçmenlerin ve azınlıkların da Holokost faillerinin bu mirasını kabul etmelerini ve taşımalarını bekliyor. Eğer bunu yapmazlarsa, bu onların Almanya’ya ait olmadıklarının kanıtı olarak değerlendiriliyor.

Dünya, Holokost’la mücadelelerinden dolayı Alman emperyalistlerini övgüye boğuyor. Ancak “geçmişle hesaplaşmak” bir dışlama aracı haline geldi. Tarihiyle gerçek bir yüzleşme hiçbir zaman gerçekleştirilmeyen Alman emperyalistleri tam tersine, suçlarının üstünü örtme yoluna gittiler. 1970’te dönemin Almanya Başbakanı Willy Brandt’ın Varşova’da diz çöküp ülkesi adına af dilediği görüntüler dünya gündeminde büyük yankı uyandırmıştı. Fakat biliyoruz ki ne o ne de emperyalist Alman sistemi hiçbir zaman soykırımın gerçek suçlularını cezalandırma yoluna gitmedi!

Berlin duvarının yıkılmasından sonra ise “ulusal kimlik” oluşturma arzusu güçlendi. Bu yönelime giren Almanya’nın göçmen nüfusuna, özellikle de Araplara ve Müslümanlara karşı olması pek de şaşırtıcı değil. Irak, Suriye savaşından sonra Orta Doğu’dan gelen mültecilerin sayısı arttıkça onlara yönelik aşırı sağcı şiddet de arttı. Hanau’da gerçekleştirilen katliam bunun en taze örneği. Alman fail dokuz göçmeni öldürerek “aramızdaki diğer etnik grupların, ırkların ve kültürlerin tamamen yok edildiğini” söyledi!

Alman devleti bu tür saldırıları açık bir dille kınıyor ancak çoğunlukla olayların üstünü örtüyor. “Beyaz olmayan diğerleri”nin son derece kısıtlayıcı ve baskıcı koşullar altında bir siyasi topluluğun parçası olmasına izin veriyor. Baskılar ise bu

siyasi toplulukların sesini boğuyor. Tıpkı Berlin polisini, “Yahudi karşıtlığı kaygısı” adı altında, Filistinli mahkumlarla dayanışma ve Filistinlilerin Siyonist çeteler tarafından katledilmesi ve sınır dışı edilmesini anlatan Nakba’nın anısına, her türlü gösteriyi önceden yasaklamasında olduğu gibi. Bu da yetmiyormuş gibi Filistin halkı için kültürel bir sembol olan “Keffiyeh” takan veya Filistin bayrağı taşıyanları terörize ederek tutukladı. Alman devletinin bu tavrı, İsrail’in Filistin bayrağına yönelik acımasız ırkçı baskılarını hatırlatıyor. Ayrıca Alman emperyalizmi iç politikada Yahudiliği bir “yaşam tarzına” indirirken, Filistinli olmayı ise “terörist” olarak damgalayıp baskı altında tutuyor. Her iki şekilde bu toplumların kontrol edilmesi gerektiği şeklindeki tavrını devam ettiriyor. Yani bu, “biz izin verdiğimiz kadar varsınız” anlamına geliyor.

Alman emperyalizminin sergilediği “gösterişli antisemitizm tavırları” gerçek bir yüzleşmenin üstünü örtüyor. Tarihi suçlulukları ve utançlarıyla baş etme yöntemleriyle Yahudi toplumunu kucaklaması kendi imajını güçlendirirken beldelini Filistin nezdinde Ortadoğu halklarına ödetiyor. Bunun sonucu olarak tüm Filistin halkı “terörist” olarak damgalanıp “Yahudi aleyhtarı” ilan ediliyor. “Yeni bir düşman” yaratan iktidar, bunu “tüm sorunların kaynağı” diye topluma propaganda edip nefret söylemini yaygınlaştı-

ıyor.

Oysa ki Almanya’da Yahudi karşıtlığı sağdan geliyor ve bu kadar şiddetli Yahudi düşmanlığı yapan başka bir grup da yok. AfD hâlâ Federal Meclis’te bulunuyor ve burada Holokost’un anılmasının kısıtlanması talebiyle siyaset sahnesinde yer alıyor. Ayrıca birçok devlet kurumunda özellikle Poliste, Alman ordusu Bundeswehr’de ve gizli servislerde giderek daha fazla aşırı sağcı, faşist grupların olduğu biliniyor. Buna rağmen anti-semitizmin “kahraman bekçileri” pek endişeli görünmüyor. Pişkin politikacılar göçmenlerin Ortadoğu’dan getirdikleri “ithal anti-semitizm” demagojisini piyasaya sürerek hedef şaşırtıyor ve Alman sisteminin ürettiği anti-semitizm sorununu Ortadoğu kökenli bu azınlığa yüklüyor! Son dönemde ortaya çıktığı şekliyle Almanya özel bir anti-semitizm performansı sergileyerek aidiyetini belli bir biçimde ortaya koyuyor. İrkçi geçmişini sözde reddedip gerçekte ise devam etmesini sağlıyor.

Bu politikalar gösteriyor ki: Almanya’nın Holokost’tan sonraki misyonu ırkçılık ve şiddete karşı daha geniş bir mücadelede değil! Almanya Başbakanı Olaf Scholz (SPD) Ukrayna’da savaşın başlamasının ardından yaptığı “Zeitwende/Dönüm noktası» konuşmasında Alman dış ve güvenlik politikalarında değişiklik sözü vermiş ve her şeyden önce Bun-

deswehr’in kitlesel silahlandırılmasını başlatmıştı. Almanya’nın Avrupa’nın açık ara en güçlü silahlı kuvvetlerine sahip olacağını defalarca tekrarladı.

Scholz’un 2022’de meclis kürsüsünden yaptığı konuşmada şu ifadeleri kullanmıştı: “Bir dönüm noktası yaşıyoruz. Bu şu anlama gelir: Bundan sonraki dünya artık eski dünyayla aynı değil. Esas soru gücün kanunları çiğneyip çiğneyemeyeceği sorusuyla ilgili!”

Bugün görüyoruz ki bahsettiği “yeni dönem” kendi çıkarları için yasaların, insan hakları sözleşmelerinin, Birleşmiş Milletler kararlarının hiçe sayılması ile karakterize oluyor. Scholz’un sözünü ettiği “yeni dönemde” işgalci İsrail ordusunun hastane bombalayıp 500’e yakın kişiyi öldürmesi “kendini savunma hakkı” olarak görülüyor. Yeni güç olma yolunda ilerleyen Scholz yönetimi, Siyonist İsrail Devleti’ne somut sadakat ve kayıtsız şartsız destek sunuyor. Alman hükümeti “geçmişle hesaplaşma” adı altında silahlanma ve militarizme ağırlık vermeye başladığı bir yol ayrımına girmiş görünüyor.

Kralların sarayında atılan manşetlerin “özgürlüğü!”

İsrail'in Gazze'de sivil halkın üstüne yağdırdığı bombalar 'batılı kralların' sarayında salon süsleyen basın manşetlerine "Savunma hakkı" olarak geçti. "Batı Medeniyeti" yine hiç şaşırılmadan kendisine yakışanı yapıyor. Kendilerinin de onayladığı Uluslararası hukuku/anaşmalarını çiğneyerek mazlum bir halkın özgürlük talebini 'Terörizm' olarak tanımlıyor. Ama aynı anda işgalci ırkçı-Siyonist rejime "sınırsız/koşulsuz" destek vererek Filistin halkına karşı işlenen savaş suçlarına alan açıyor, yol veriyor. Mahşeri bir savaş makinası kuralsız ve ahlaksızca saldırıya geçmiş çocuk, kadın yaşlı ayrımı yapmadan acımasız bir katliam yaparken, sahibinin sifon sesi sermaye medyası bu vahşete kılıf uydurmanın telaşına düştü. Bütün bir yazılı basın, TV kanalları, Radyolar, İnternet bağlantılı platformlar bir koro gibi " Hamas ve İsrail savaşı" yalanını tekrarlayarak Filistin davasını yok sayıyor, üstlendikleri bu tiksinti verici misyonla sorunun gerçek mahiyetini karartabileceklerini sanıyorlar. Oysaki Filistin halkının işgale karşı direnişi ve özgürlük talebi, savaş medyasının kirliliği manşetlerine malzeme olmayacak kadar değerli ve ilerici insanlığın her zaman dayanışma içinde olduğu bir dava olmuştur.

Ana başlıklarıyla son on gün içinde batının "ünlü" basın organlarından yansıyanlar, sermaye ve onun borazanı olan medyanın ne kadar kepaze ne kadar ahlaksız ve her türlü insani değerden yoksun hale geldiğini gözler önüne seriyor.

08 Ekim Alman, Der Spiegel:

" Hamas'tan büyük saldırı, İsrail'in Pearl Harbor'u."

09 Ekim ABD Wall Street Journal:

"İsraili sivillerin sokaklarda vurulduğu, çocukların ve büyükannelerin rehin alındığı ve Filistinlilerin tüm bunları alkışladığı sahneleri izlemek korkunç. İsrail ön cephede ama tüm demokratik dünya da hedefte."

10 Ekim London Telegraph:

"Tahran, Yahudi devletine yönelik soykırım niyetlerini hiçbir zaman gizlemedi. Uzun zamandır Hamas ve Hizbullah gibi ülkenin yıkılmasını isteyen gruplara mali ve askeri destek sağlıyor. Ancak Tahran ve dostlarının zulümleriyle herhangi bir zafer elde etmelerine izin verilmemelidir."

14 Ekim New York Times:

"İsrail yıkıcı bir darbe aldı ve şimdi ahlaki açıdan imkansız bir savaşa zorlanıyor."

15 Ekim Sunday TELEGRAPH:

"İsrail'i körü körüne suçlayanların çoğu çifte standart uyguluyor. İsrail saldırılarını duyurdu ve işgal için bekledi, ancak bu Hamas'a mevzilerini güçlendirmesi için zaman kazandı. Savaş makinesini Gazze'nin masum sakinlerinin derinliklerine gömerek sivil halka trajik bir ölüm cezası veren Hamas'tır."

17 Ekim Almanya'da yayınlanan Augsburg Allgemeine, Berliner Morgenpost, Hannoversche Allgemeine Zeitung, Frankfurter Allgemeine buraya yazmakla bitirilmeyecek sayıda yayın organı, Gazze'de savaş suçları işleyen Siyonist İsraille dayanışma içinde olduklarını ve Hamas terörünü lanetlediklerini tek sesli bir koro halinde dile getirdiler. Burada özellikle anılması gereken bir başka yayın organı ise Alman resmi yayın kuruluşu DW'dir (Deutsche Welle).

DW'nin bir "akademisyen" ile yaptığı röportajda şu ifadeler yer aldı: "Savaş yasalari/ hukuku sivilleri her zaman ölümden korumaz. Yani bir okulun, herhangi bir binanın ya da hastanenin bombalanması eyleminin askeri açıdan gerekli olup olmadığına bakılarak karar verilir ve gerekli görülürse savaş suçu kapsamında olmayabilir."

İşlerine geldiği zaman "savaş hukuku çiğneniyor, İnsan Hakları ihlal ediliyor. Siviller hedef alınıyor" türünden laflar edenler, 75 yıldan beri Filistin halkının başına musallat olmuş Siyonist rejimi aklamak telaşıyla bin bir türlü yalan ve iftirayı manşetlerine çekerken zerre kadar utanmıyorlar. Arkasında saf tuttıkları Siyonist aygıtın savaş suçları işlediğini gayet iyi biliyorlar. Bu suçları örtme telaşı, onları ahlaksızlığın dipsiz çukuruna itmiş görünüyor.

Alman Başbakanı Scholz'un Tel Aviv'deki Ben Gurion Havalimanında

yere yatarak figüranlık yaptığı mizanzenin görüntüleri, Filistinli 'terör örgütleri' çocukları kesti yalanı, şişirilmiş anti-semitizm propagandasıyla birleştirilerek Alman kamuoyunun 'rızası' devşirildi. Filistin'le dayanışma eylemleri ise bir anda Kolluk kuvvetlerinin insafına terk edilmiş ve yasaklanmıştır. Bununla da yetinmeyen "şanlı" savaş borazanı sermaye medyası, İsrail'in savaş suçlarını protesto eylemlerine katılanların sınır dışı edilmesi için adeta bir kampanya yürütmektedir.

İşgalci İsrail ordusu 7 Ekim'den beri aralıksız olarak bombaladığı Gazze'de gün geçmiyor ki savaş suçlarına bir yenisini eklemesin. Baştan aşağı bir terör aparatı olarak kurgulanmış, donatılmış ve başını ABD'nin çektiği batılı emperyalistlerin desteğiyle, Filistin halkı başta olmak tüm bölge halklarına kan kusturmaktadır. Bu devasa ve kendini yenilmez sanan Siyonist savaş aygıtının karşısında Filistin halkının direnişi kadar meşru bir şey olamaz.

Her yanıyla kuşatılmış ve teslim alınmak istenen mazlum bir halkın 75 yıldır yaşadıklarını görmezden gelerek, sivil insanların ölümü ya da şu anki İslamcı örgütlerin rolü üzerinden Filistin halkının direnişini terörize etmek beyhude bir çabadır. Başta ABD olmak üzere Batılı emperyalistlerin İsrail'e destek açıklamaları, en üst düzeyde yaptıkları ziyaretler İsrail in deşifre olmuş katliamcı kimliğini nötralize etmedi, edemezdi. Gazze'deki direniş hareketine iki haftadır geri adım atılmayan Siyonist rejim, ABD ve Avrupalı emperyalistlerin tam desteğini almış olmanın moral gücüyle, derin bir çizik yemiş karizmasını kurtarma telaşındadır. Bunun için yapabildiği şey ise gece-gündüz sivilleri bombalamak, yakıp/yıkarak ve çoğunluğu çocuk ve kadınlardan oluşan binlerce sivil katletmektir. Basın özgürlüğünden sık söz edilen batı medyasında bu gerçekleri görmek bir yana, savaş suçlarını örtme telaşı adeta bir hissteriye dönüşmüş durumda.

Siyonist İsrail rejiminin Gazze'ye yapacağı olası bir kara harekati yıllardır yaptığı katliamlarına bir yenisini eklemekten başka bir sonuç yaratmayacaktır. Bunu yapsa da İsrail ve onun emperyalist hamileri daha çok güvende olmayacaklardır. Ortadoğu'nun bütün dengelerini değiştirebilecek bir kapsama sahip olan Filistin sorunu daha doğrusu İsrail sorunu sivil katliamların devam etmesi ve Gazze'nin işgali, farklı güçlerin dahil olacağı kapsamlı bir bölgesel savaşın fitilini ateşleyebilir. Bunun farkında olan Batılı emperyalistler bir taraftan savaş gemileriyle doğu Akdeniz'i kuşatmakta diğer taraftan ise Tel Aviv'e düzenledikleri seferlerle Siyonist rejime karşı savaşa katılabilecek güçleri tehdit ediyorlar.

Bölge halklarının ve ilerici kamuoyunun direnişi sahiplenmesi İsrail'in Gazze'ye kara harekati düzenleme planlarını şimdiden zorlaştırmıştır. Olası bir harekatta ise hem kayıplar vereceğini hem istediğini alamayacağını bildiği için daha temkinli hareket etmeye çalışıyor. Elinde sadece acımasızca kullandığı hava saldırılarıyla masum sivil insanları katletmek kalmış ve son Hastane saldırısıyla da sınırı oldukça aşmış görünüyor. Bölge gerici ciliğinin belli sınırlarda gösterdiği direnç de İsrail'in şu ana dek alışık olmadığı bir gelişmeydi ve bundan sonraki sürecin üzerinde önemli bir rol oynayacaktır. Her türlü Uluslararası desteğe, teknik ve askeri donanıma rağmen kendini güvende hissetmeyen ve etmeyecek olan işgalci İsrail'dir ve öyle de kalacaktır. Ortadoğu'nun kalbine saplanan bu emperyalist gerici aparat sökülüp atılmadıkça, Filistin ve İsrail halkları huzur bulamayacak ve bir arada yaşamının olanakları yaratılamayacaktır.

Clausewitz, "Savaş politikanın başka araçlarla devamıdır ve savaşlar silahlı güçlerin karşılıklı birbirlerini yok etme yoluyla iradesini dayatması ve teslim almasıdır" der. Oysa ki bugün İsrail'in Gazze'de mazlum bir halka yaptıkları savaş değil çıplak bir soykırımdır.

A. SERHAT

Kahire Zirvesi gerçekleştirildi:

Siyonist rejimin saldırıları devam ediyor

Emperyalist/Siyonist güçler Gazze'de savaş suçu işlemeye devam ederken, Mısır Devlet Başkanı Abdülfettah el Sisi geçen hafta acil bir "Barış Zirvesi" toplanması çağrısında bulundu. Sisi'nin çağrısına olumlu yanıt veren 24 ülkeden Başbakan ya da Dışişleri Bakanı'nın katıldığı zirve 21 Ekim Pazar günü Mısır'ın başkenti Kahire'de düzenlendi.

Zirveye Ürdün, Irak, Umman Sultanlığı, Suudi Arabistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Fas, Moritanya gibi Arap ülkelerinin yanı sıra İsrail'in savaş suçlarına kalkan olan Fransa, İngiltere, Almanya, İtalya "dörtlüsü" de katıldı. Brezilya, Güney Afrika Cumhuriyeti, Kanada gibi ülkelerin de katıldığı zirvede Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği şefleri ile Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas da katılımcılar arasındaydı.

Ön konuşmalar ve görüşmeler şeklinde iki oturumdan oluşan zirvenin ardından ortak bir açıklama ya da bildiri yayınlanmadı. Zirveye ırkçı-Siyonist rejime kalkan olmak için katılan Almanya-Fransa-İngiltere-İtalya dördlüsü ortak bir bildirin yayınlanmasını sabote ettiler. Kulislerden yansıyan haberlere göre sonuç bildirisi yayınlanmasını engellemek için zirveye katıldılar. Zira bildiri yayınlansaydı, ırkçı-Siyonistlerin soykırımcı saldırıları durdurması ortak bir talep olarak ilan edilmiş olacaktı. Batılı emperyalistlerin ortak bildirin yayınlanmasını sabote etmeleri, İsrail'in Gazze'de sivilleri hedef alan vahşi saldırılara devam edeceğinin işareti olarak değerlendirildi.

EMPERYALİST TEMSİLCİLERİN PAÇALARINDAN RİYAKARLIK AKTI

Zirvenin ilk bölümünde basına açık yapılan konuşmalar birçok Arapça kanalda canlı olarak yayınlandı. Zirvenin gerçekleştirildiği sırada Siyonist savaş aygıtının katliamları devam etti. İşgalci ordu yine hastaneleri, okulları, kiliseleri, camileri, evleri bombalıyordu. Siyonistlere kalkan olan dört emperyalist ülkenin temsilcileri öldürülen Filistinli çocukların sayısı 2 bine yaklaşmışken, Siyonist barbarlığa dair tek eleştirel laf etmediler. Tersine, İsrail'in "kendini savunma hakkı olduğu" nakaratını tekrarladılar. Konuşmalarına Hamas'la başlayıp Hamas'la bitirdiler. Dünyanın gözleri önünde bu kadar kepa-ze bir duruma düşmeyi, Washington ve

Tel Aviv'deki savaş baronlarına yaranmak için kendilerine layık gördüler.

Almanya, İngiltere, Fransa dışişleri bakanları ile İtalya Başbakanı, konuşurken de büyük bir riyakarlık içinde olduklarının farkındaydılar. Zira 15 gündür Gazze'de savaş suçu işleyen Siyonist rejime dair en ufak bir eleştiri getirmeden Hamas'a kin kustular. Laf olsun kabilinden "sivillerin korunması" ve "savaş hukukuna göre hareket edilmesi" gerektiğini söylediler. Temsil ettikleri emperyalist güçler, onları hayatlarının en alçaltıcı rolünü oynamakla görevlendirmişlerdi. Dörtlü ve AB şeflerinin sergilediği tiksinti verici tutum; "demokrasiden", "insan haklarından", "uluslararası hukuktan" söz ederken ne kadar riyakar ve sefil olduklarını gösterdi. Bu tutum onlar adına hem insani hem ahlaki açıdan tam bir iflastır.

ARAP ÜLKELERİ TEMSİLCİLERİ:

"Filistin halkının birkez daha topraklarından sürülmesini reddediyoruz"

Mısır Devlet Başkanı Abdülfettah el Sisi, Irak Başbakanı Muhammed Şiya es-Sudani ve Ürdün Kralı II. Abdullah Filistin halkının Gazze'den sürülmesi planına net bir şekilde karşı çıktılar. Siyonist İsrail'in savaş suçlarını ve soykırım yapmasını sert ifadelerle suçladılar. Em-

peryalist şeflerin kulaklarını tırmalayan bu konuşmalar, gerici Arap rejimlerinin liderlerinin AB şeflerinden çok daha tutarlı ve gerçekçi olduklarını gösterdi.

Diğer Arap ülkelerinin temsilcileri de Filistin halkının birkez daha topraklarından sürülmesine karşı olduklarını dile getirip İsrail saldırılarının durdurulmasını ve derhal insani yardım gönderilmesini talep ettiler. İsrail saldırılarının bu şekilde devam etmesinin bölgesel bir savaşa yol açabileceğine işaret ederek uyardılar.

Zirvede konuşan Mahmud Abbas ise, üstüne basarak Filistin halkının birkez daha topraklarını terk etmeyeceğini tekrarladı. "Amerikan barışına" umut bağlayan Abbas yönetimi, Filistin direniş hareketinin Batı Şeria'da gelişip güçlenmesini engellemek için çaba sarf ediyordu. Döne döne aldatılmasına rağmen çoktan iflas eden Oslo Barış Anlaşmasına bağlı kalan Abbas ve onun yönetimi, İsrail ve ABD tarafından adeta içi boşa bir "korkuluk" muamelesi görüyor. Bu uzlaşmacı tutum, emperyalist/Siyonist güçlerin Filistin halkı için yeni bir Nakba planlamalarını engellemedi.

ARAP DEVLETLERİNDEN İTİRAZ VAR SOMUT ADIM YOK

Mısır başta olmak üzere bütün Arap ülkeleri, emperyalist/Siyonist güçlerin

Filistinlileri topraklarından sürgün etme planına karşı net bir tutum alıyor. Tüm baskılara rağmen bu tutumlarından geri adım atmamaları bir anlam taşısa da bu tutumu pekiştirecek hiçbir somut adım atamıyorlar. Siyonist rejimin Gazze'de soykırım yapmasını eleştirseler de izlemek dışında bir şey de yapmıyorlar. Oysa ellerinde petrol, gaz akışını kesmek ya da kısmak, Mısır'ın ise Süveyş kanalını kapatmak gibi güçlü kozları var. Ancak bunu yapabilecek siyasi iradeleri yok. Zira bu rejimler hem ABD emperyalizmi hem İsrail siyonizmi ile işbirliği içindeler. Bu ise onları utanç verici bir pasifliğe sürüklüyor.

Arap halkları İsrail'in katliamlarına karşı ve Filistin halkıyla dayanışmak için sokaklara çıkarken, egemenler henüz açıklama yapmanın ötesine geçemediler. Yazık ki, halkların basıncı henüz egemenleri somut adımlar atmaya zorlayacak boyuta ulaşmadı. Yine de Arap egemen sınıflarının bu utanç verici pasifliği uzun süre devam ettirmeleri kolay görünmüyor. Zira böyle devam ederse halklar nezdinde itibarları beş paralık olacaktır.

Birleşmiş Milletler (BM) aciz bir aparata dönüşmüş görünüyor

Siyonist rejim hiçbir zaman BM kararlarına uymadı. İsrail'le ilgili alınan kararların sayısı 70'i aşmasına rağmen Siyo-

nistler hiçbirini uygulamadılar. Gazze'de işledikleri savaş suçları, BM kararlarının küstahça çiğnenmesi anlamına da geliyor. Buna rağmen BM Genel Sekreteri Antonio Guterres, acizliğini dile getiren açıklamalar yapmak dışında bir şey yapmıyor. BM ve onun şefi, emperyalist/Siyonist güçlerin küstahlığı karşısında "işlevsiz bir aparat" gibi eli böğründe Gazze'de soykırımı izliyor.

Kahire'deki zirveye katılan Guterres, ateşkes sağlanması ve Gazze'ye insani yardım yapılması yönünde çağrı yaptı. Oysa 15 gündür gece-gündüz İsrail bombardımanı altında bulunan Gazze'ye hiçbir yardım gitmiyor. 21 Ekim'de açılan Refah Kapısı'ndan sadece 20 Tır yardım malzemesinin girişine izin verildi. Bunlar ise bir günlük ihtiyacın %5'ini bile karşılamıyor. Zira ABD ile batılı emperyalistlere yaslanan İsrail ne yasa ne kural ne de uluslararası anlaşma tanıyor. Siyonist şefler, Guterres'in çağrılarını hiçbir şekilde dikkate almıyorlar.

"İKİ DEVLETLİ ÇÖZÜM" RİYAKARLIĞI

Kahire Zirvesi'nde bol bol "iki devletli çözüm" lafları edildi. Ancak bu lafların bir kıymeti harbiyesi olmadığını herkes biliyordu. Onlar bu lafları ederken, Siyonist rejim bir milyon Filistinlinin üzerine havadan bildiri atarak, "evlerinizi tek

edin, aksi halde öldürüleceksiniz" diyor. Bu soykırımı durdurabilecek bir karar alamayanların "iki devletli çözüm"den bahsetmesi riyakarlıktan başka bir anlam taşımıyor.

Güya Oslo Anlaşması ile Filistin devleti kurulacaktı. Oysa o günden bu yana Siyonistler kaba zorbalıkla Filistinlilerin

topraklarını gasp etmeye devam ettiler. "Amerikan barışından" çıka çıka dinci-faşist Netanyahu hükümeti ve Filistin halkı için yeni bir Nakba planı çıktı.

Sarayın Dışişleri Bakanı şefi gibi boş laflar etti

Yapılan konuşmaların toplamına bakıldığında en "iddialı" lafları, Saray reji-

minin Dışişleri Bakanı Hakan Fidan sarf etti denebilir. Oysa İsrail'in Gazze'de işlediği savaş suçlarını günlerce kayda değer bir laf etmeden izleyen Saray rejimi, ancak işler çığırından çıkınca İsrail'e birtakım "eleştiriler" yapmaya başladı. Zira, kısa süre önce Netanyahu ile kucaklaşan Tayyip Erdoğan, yakın gelecekte ırkçı-Siyonist şefi Sarayında ağırlamaya hazırlanıyordu. Ancak İsrail'in saldırıları planlanmış bir soykırım boyutuna varınca, mecburen sesini yükseltti.

Zirvenin "iddialı" hatibi Hakan Fidan konuşmasında şu ifadeleri de kullandı: "Filistinlilerin acılarının devam etmesine asla izin vermeyeceğiz". Bir söz ancak bu kadar "iddialı" ve "boş" olabilir. "Kalıcı barış" ve "iki devletli çözüm" istediklerini dile getiren Fidan, Filistinlilerin acılarının devam etmesini nasıl engelleyeceğine dair bir şey söylemedi. Söyleyemedi de! Zira, yaptığı şey boş bir nutuk atmaktan ibarettir. AKP başa geldikten sonra İsrail'le ticaret hacmi kat kat artarak 7 milyar dolara yaklaştı. Bu utancı taşıyanlar mı Filistinlilerin acı çekmesine izin vermeyecek?

Sonuç olarak zirve devam eden soykırım saldırısını durduramadı. Taraflar tutumlarını beyan ettiler, sonra dağıldılar. Görüldüğü kadarıyla el Sisi bu işin peşini bırakmayacaktır. Zira çatışma yayılırsa Mısır'da ateş çemberinin içinde kalabilir.

Almanya Filistin eylemlerini yasaklıyor!

Şimdiye kadar olduğu gibi hep İsrail Siyonizmi'nin arkasında duran Alman emperyalizmi, "Aksa Tufanı" şahsında Filistin direnişine düşman olduğunu bir kez daha gösterdi. Bir kez daha, Almanya kayıtsız şartsız yüz yıla yaklaşan Siyonist zulmün yanında olduğunu gösterdi.

Alman devleti bu tutumunu, ülkede Filistinle dayanışma amacıyla yapılan tüm eylemleri yasaklayarak sürdürüyor. Olayın sıcaklığıyla ilk elden yapılan kimi eylemlerin ardından, politikacılar art arda açıklamalar yaparak, Filistine destek veren her türlü eylemin yasaklanmasını talep ettiler.

İçişleri bakanlığı düzeyinde yapılan bir açıklamada karar "Kamu güvenliği ve düzeni açısından tehdit oluşturdukları gerekçesiyle yasaklanmıştır" şeklinde açıklandı. Kararın ardından 11 Ekim Çarşamba günü Berlin'de yapılması planlanan kitlesel bir eylem yasaklandı. Bunu diğer yerlerdeki eylem yasakları izledi. Duisburg'da yapılmak istenen eyleme saldıran polis bazı eylemcileri gözaltına aldı.

Yine 11 Ekim Çarşamba günü Frankfurt'ta yapılmak istenen bir eylem de yasak kararına takıldı. Kısa adı "Samidoun" olan, "Filistinli Tutsaklarla Dayanışma Ağı" tarafından çağrısı yapılan eylemde, polis alana yığınak yaparak insanların

toplanmasına izin vermedi. Filistin bayrakları ve hatta Filistin direnişiyle özdeşleşen "Puşu"nin bile taşınması problem edildi. Buna rağmen insanlar Puşilerini çıkarmayarak, dağınık da olsa alanda uzun süre kalmayı sürdürdüler.

Polisin çantasını kontrol etmek istediği bir Filistinli, konrole izin vermediği gibi, yüksek sesle çevrede bulunanlara, İsrail işgaline karşı, Hamas ve direnişi öven ajitatif bir konuşma yaptı. "Çocuklarını da alıp Filistin'e geri gideceğini" söyledi. Alman polisi gösterilen bu kararlılık ve öfke karşısında sadece izlemekle yetindi. Bu arada çevrede bulunanlar tarafından "Filistine özgürlük" ve "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları atıldı.

Alman devleti bu tür durumları aynı zamanda gösteri ve yürüyüş hakkını fiilen ortadan kaldırmanın fırsatına da çeviriyor. Eylemler yasaklansa bile, Filistinle dayanışmak amaçlı eylem çağrıları devam ediyor. Bugün (11 Ekim) Frankfurt'taki kimi Filistinli göstericiler, Cumartesi günü daha kitlesel bir eylemle yaşağı fiilen delmek için çaba harca-

yacakları yönünde görüş belirttiler. Filistin direnişinin yaptığı son çıkışla, başta Filistinliler olmak üzere, dünyanın dört bir yanındaki Arap halklarına müthiş bir özgüven verdiği gözleniyor.

İsrail'e askeri destek de teklif edildi. Alman devleti İsrail siyonizmine desteğini, sadece ülkesindeki eylemleri yasaklayarak değil, doğrudan askeri yardım teklif ederek de gösteriyor. Alman savunma bakanı Boris Pistorius, İsrailli meslektaşları Joaw Galant'la sürekli mesajlaştığını, Berlin'deki askeri ateşeye olduğu gibi, ona da destek önerdiğini, fakat şimdiye kadar herhangi bir askeri desteğe ihtiyaç olmadığı yönünde cevap aldıklarını belirtti.

Pistorius, ayrıca Hamas'ın elinde Alman esirlerin olup olmadığı yönündeki bir soruyu cevapsız bırakırken; İsrail'de bulunan Alman vatandaşlarının ise, özellikle Lübnan üzerinden tahliye edilmeye başlanacağını belirtti.

Yine içişleri bakanı Nancy Faeser, Hamas'a destek veren örgütlere karşı sert önlemler konusunda çalışmalar başlatıldığını açıkladı.

Hitler faşizmi eliyle yahudileri soykırımdan geçiren Alman emperyalizmi, Nazizmin Yahudilere yaptığının benzerini Filistinlilere reva gören İsrail Siyonizmi'nin zulmünü görmezden geliyor. Sözüm ona Yahudi soskırımından "pişmanlık" duyan Almanya, yüz yıla yaklaşan Siyonist işgalin yol açtığı insan hakları ihlallerini ve Filistin'deki sayısız katliamı, yarım ağızla da olsa, bir kere bile kınamamıştır. Aksine yapılanları İsrail devletinin "meşru savunması" olarak yansıtmıştır. Böylece Yahudilere karşı işlediği tarihsel suçu unutturmaya çalışmakla kalmayıp, Filistin ve Arap halklarının ağır bir bedel ödemesinin suç ortaklığını da yapmaktadır.

Aynı Alman emperyalizmi, Almanya'da İsrail'e yönelik her türden eleştiriyi anında "antisemitizm"le yaftalayıp etkisizleştiriyor. Öte yandan, özellikle Hamas türünden örgütleri bahane ederek, onun şahsında yüz yıla yaklaşan meşru ve haklı Filistin direnişine gölge düşürmeye çalışıyor.

Fakat her ne yaparlarsa yapsınlar, başta Ortadoğu olmak üzere, tüm dünya halklarının ve ezilen insanlığın meşru gördüğü ve sempati beslediği Filistin direnişine, "terörizm" demagojisi ile kara çalmayı başaramayacaklar.

Dünyada Filistin halkıyla dayanışma eylemleri

Siyonist İsrail rejiminin Filistinli direniş güçlerinin gerçekleştirdiği eylemi bahane ederek Gazze’de işlediği savaş suçları gündün günde ağırlaşıyor. Batılı emperyalistlerin desteğini de arkasına alan Siyonistlerin saldırıları soykırıma dönüşüyor. 17 Ekim gecesi Gazze’deki hastaneyi bombalayarak 500’den fazla kişiyi katletmeleri, emperyalist/Siyonist güçlerin barbarlıkta sınır tanımadıklarını birkez gösterdi. İsrail’in savaş suçlarına kalkan olan batılı emperyalist devletler kendi ülkelerinde ise polis terörü estirerek eylemleri yasakladılar. Ancak tüm yasaklara ve medya tekellerinin gerçekleri çarpıtmasına rağmen yüzbinlerce kişi dünyanın dört bir yanında Filistin halkıyla dayanışma eylemlerine katıldı.

ABD

Binlerce eylemci, direnen Filistin halkı ile dayanışmak için ABD’nin başkenti Washington’da toplandı. İsrail saldırılarında ölü sayısı artmaya devam ederken Beyaz Saray’ın önünden geçen kitle «Özgür Filistin!» sloganları attı. Ülke genelinde ise Los Angeles, New York ve Arap nüfusun yoğun olduğu Dearborn ve Michigan kentleri başta olmak üzere, birçok kentte Siyonist İsrail’in vahşi saldırıları protesto edildi. Eylemlere katılan kitleler Filistin’e destek verdi.

İngiltere

İrkçı-Siyonist rejimin işgalci ordusu Gazze’de savaş suçları işlemeye devam ederken, İsrail’de gösteriler başladı. Tel Aviv ve Kudüs’te düzenlenen gösterilerde savaşın durdurulması ve esirlerin geri getirilmesi talepleri dile getirildi. Gösteriler İsrail toplumunda savaşa dair yarılmanın göstergesi olarak değerlendiriliyor.

Savaş histerisinin toplumu da etkileyecek şekilde yayıldığı koşullarda eylemlerin başlaması Siyonist rejimin içeride de açmazlarla karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Eylemlerde yakınları Gazze’de esir tutulan ailelerin rolü olsa da cumartesi akşamı Tel Aviv’de yapılan eylemin kalabalık olması, savaşın durdurulmasını isteyenlerin ailelerden ibaret olmadığını gösterdi.

İsrail ordusunun Gazze’yi histerik bir şekilde bombalamasından dolayı esir askerler de ölüyor. Hamas’ın askeri söz-

Binlerce emekçi, cumartesi günü Londra’nın merkezinde yürüyüş yaparak, İsrail’in Gazze Şeridi’ne uyguladığı ablukaya son vermesi çağrısında bulundu. Filistin bayrakları ve “Özgür Filistin!” yazılı pankartlar taşıyan eylemciler, Oxford Circus yakınında toplanarak İngiltere Başbakanı Rishi Sunak’ın resmi konutu ve ofisi olan Downing Street’e doğru ilerledi.

Birleşik Krallık’ta, polisin Hamas’a destek veren herkesin tutuklanabileceği yönündeki küstahça tehditlerine rağmen Londra’nın yanı sıra kuzey İngiltere’de Manchester, İskoçya’da Edinburgh ve Glasgow gibi kentlerde düzenlenen mitinglerde Siyonist rejim protesto edildi.

Almanya

Berlin’de toplanan yaklaşık 1000 kişilik kitlenin eylemi polis tarafından yasaklandı. Demokratik haklarını savunarak yasağa karşı gelen göstericilerin bir kısmına polis saldırdı. İsrail’in işlediği savaş suçlarının arkasında duran Alman hükümeti, demokratik haklarını kullanmak isteyenlere şiddetle saldırarak gösteri hakkını ayaklar altına aldı.

Frankfurt’ta da cumartesi günü yapılmak istenen Filistin halkıyla dayanışma eylemleri yasaklandı. Köln ve Düsseldorf’ta ise eylemlere şimdilik saldırılmadı. Gazze’de hastanenin bombalanması

üzerine Köln ve Berlin’de eylem çağrıları yapıldı.

Fransa

Perşembe günü Paris’te Filistin halkına destek amacıyla düzenlenen “yasaklı mitingi” dağıtmak için Fransız polisi göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su kullanarak saldırdı. Macron’un İçişleri Bakanı, Filistin halkıyla dayanışma eylemlerini, “kamu düzeninde rahatsızlık yaratabileceğini” öne sürerek yasaklamıştı.

Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, savaş suçları işleyen Siyonistlerin safında yer almakla kalmıyor, eylemleri yasaklayarak Filistin halkını hedef alan soykırımcı saldırının protesto edilmesini de engellemeye çalışıyor. Ancak yasaklara rağmen kitleler Fransa’da sokaklara çıkarak Filistin halkıyla dayanışma şiarlarını yükseltiyorlar.

Hollanda

Pazar günü binlerce kişi Filistin’e destek vermek amacıyla Hollanda’nın başkenti Amsterdam sokaklarında yürüdü. Eylemciler Amsterdam’ın merkezindeki meydanı Filistin bayrakları ve «Özgür Filistin!», “Savaşı durdurun!” ve “Gazze’ye saldırıyı durdurun!” yazılı pankartlarla doldurdu. Yürüyüşün başlangıçta Amsterdam’ın eski Yahudi mahallesinde bitmesi planlanmıştı. Ancak bu eylem, “çatışmayı önlemek” adı altında bir hafta boyunca yasaklandı.

İtalya

Başkent Roma’da düzenlenen eylemde dev bir Filistin bayrağı taşıyan göstericiler İsrail’in katliamlarını protesto etti. Filistin halkıyla dayanışma sloganları atan göstericilere polis saldırdı. Polis saldırısına karşı direnen eylemcilerden bazıları gözaltına alındı.

Yunanistan

Başkent Atina ve Selanik gibi büyük şehirler başta olmak üzere, Yunanistan’ın dört bir yanında Filistin halkıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirildi. Hastane saldırısının ardından Selanik’teki köprü üzerinden Filistin bayrağı sallandıran göstericiler, dayanışma eylemlerini çoğaltma çağrısında bulundu. Hafta boyunca Yunanistan genelinde demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve gençlik örgütleri eylemlere devam edeceklerini açıkladı.

Yunanistan’da önümüzdeki günlerde yeni eylemler yapılması planlandığı bildirildi: Atina, Zakintos, İkaria, Kefalonya, Larissa, Midilli, Nafplio, Patras, Pyrgos ve Siros’ta 19 Ekim Perşembe günü; Selanik, Agrinio, Arta, Dedeğaç, Volos, İkaria, Kavala, Korfu, Gümölcine, Korint, Preveze, Ptolemaida, Sakız Adası’nda 20 Ekim Cuma günü; Vathi, Samos, Drama, Seres ve Kozani’de ise 21 Ekim Cumartesi günü eylemler gerçekleştirilecek.

İsrail’de “esirleri geri getirin” eylemleri

cüsü tarafından yapılan açıklamaya göre 13 İsrail askeri bombardımandan dolayı hayatını kaybetti. Saldırıları devam ettikçe ölen esir askerlerin sayısının artmasından endişe eden aileler, esir değişimi için savaşın durdurulmasını talep ediyor.

Netanyahu başkanlığındaki dinci-faşist hükümet gösterilerden rahatsız olsa da ailelerin taleplerini dikkate almadı. Gösterilerin devam etmesi ve katılımın artması durumda ise hükümet daha da sıkışacak. Buna karşın Siyonist rejimin şeflerinin içine girdikleri savaş suçları işleme histerisinin dineceğine dair hiçbir somut veri görünmüyor.

Bu arada Gazze’ye kara saldırısı düzenleme konusunda Siyonist rejimin

şefleri arasında görüş farklılığı olduğuna dair, İsrail medyasında çok sayıda haber veya yorum da yayınlanıyor. Bir kesim esirleri gözden çıkarıp saldırının başlamasını savunurken, diğer bir kesimin ise İsrail ordusunun ağır kayıplar vermesinden çekindiği için verili koşullarda kara saldırısına karşı çıkıyor.

İsrail’deki iç gerilimler bunlardan da ibaret değil. Gazze Şeridi çevresindeki Yahudi yerleşimlerinin boşaltılmasıyla göç edenlerin sorunları çözülmemişken, olası bir savaşa hazırlanan Siyonist rejim Lübnan sınırına yakın bölgelerdeki Yahudi yerleşimlerini de boşalttı. Bu ise göç edenlerin barınma sorunu yaşamasına neden oldu. Gasp edilmiş Filistin topraklarına kurulan yerleşimleri boşal-

tanların bir kısmı otel, okul gibi binalara yerleştirilirken bir kesimi için ise hükümetin çadır kuracağı belirtildi.

Siyonist rejim, Filistin topraklarını gasp etmenin bir aracı olarak kullandığı Yahudi yerleşimlerinde ikamet edenlere belli ayrıcalıklar tanıyor. Zira aksi durumda pek az kişi orada ikamet etmek isterdi. Genelde fanatik ırkçı-dincilerden oluşan yerleşimciler, ayrıcalıklarını yitirip barınma sorunu ile karşı karşıya kalınca Netanyahu hükümetine tepki göstermeye başladılar. “Hem bizi korumadınız hem barınma sorunumuzu çözmüyorsunuz” diyerek hükümeti protesto ediyorlar. İçeride yaşanan sorunların artması rejimin açmazlarını derinleştirse de Tel Aviv’deki şeflerin savaş histerisinden kurtulmaları kolay görünmüyor. Hele de ABD ile batılı emperyalistlerin koşulsuz desteği devam ederken.

Yurtdışında 25. yıl gecesine çağrı

Bu yıl yurtdışında yapılacak merkezi gecenin ana temasını devrimci sınıf partisinin 25. kuruluş yıldönümü oluşturuyor. Zamanında programı oluşturulup planlaması yapılan, afiş, çağrı, bilet gibi materyalleri Eylül'ün ortasında yerellere ulaştırılan etkinlik hazırlıkları yerel toplantılarla start almıştı.

Etkinlik tarihinin yaklaştığı bugünlerde, emperyalist barbarlığın tırmanışı, son olarak Filistin halkına yönelik siyonist canilik gibi ağır gelişmeler, gece kapsamındaki kitle çalışmasını tam da bu başlıklarla ilişkisini kurarak daha geniş ölçekte yürütme sorumluluğu doğuruyor. İşçi ve emekçilerle birlikte tüm mazlum halkların emperyalist-kapitalist barbarlığın insafsızlığıyla baş başa kaldığı bu vahşet çağından çıkışta, devrimci önderlik boşluğunun giderilmesi tayin edici halkayı oluşturuyor. O olmadan sınıf ve emekçi kitlelerin devrimci mücadeleye kanalize edilebilmesi, devrim ve sosyalizm seçeneğinin yeniden güç kazanması mümkün görünmüyor. Sınıf devrimcileri, kendinden menkul bir etkinlik değil, devrim fikrini yaymaya, sosyalizm seçeneğini güçlendirmeye hizmet eden yoğun bir faaliyet örgütlemek hedefiyle hareket ediyorlar.

Etkinlik programının omurgasını yine sınıf devrimcilerinin, özellikle gençlik güçlerinin sinevizyon, müzik ve tiyatral şiir dinletisi gibi politik ve kültürel ürünleri oluşturuyor. Gecede ayrıca Ekim Müzik Topluluğu, Yunan halk dansları gösterisi ve Pinar Aydınlar sahne alacak. Eylül ortasında kullanılmaya başlanan gece çağrısında, gecenin şiarıyla ilgili açıklamanın ardından günümüz dünyasının bir özeti sunularak, yeni Ekimler yolunda cesaretle yürüme gerekliliğine işaret ediliyor. Aşağıda çağrının tam metnini yayınıyoruz...

EKİM DEVRİMİ'NİN 106., TKİP'İNİN 25. YILI...

DEVİRİMİ VE DEVİRİMCİ BİRİKİMİMİZİ SAVUNUYORUZ

Ekim Devrimi'nin 106., partimizin kuruluşunun 25. yılını, "Devrimi ve devrimci birikimimizi savunuyoruz" şiarıyla düzenleyeceğimiz merkezi etkinlikle kutlamaya hazırlanıyoruz. Dünya genelinde olduğu gibi, Türkiye özgülünde de

25. Yıl: Devrimi ve devrimci birikimimizi savunuyoruz!

Program:
Gençlik Korosu
Konuşma
Yunan Halk Dansları
Sinevizyon
Ekim Müzik Topluluğu
Tiyatral Şiir
Pinar Aydınlar

18 Kasım 2023 Cumartesi, Saat: 17.00
Unihalle Wuppertal, Albert-Einstein-Str. 20
42119 Wuppertal

Gece Tertip Komitesi

devrimden kaçışın, parlamenter hayallere dayalı reformist anlayışların revaçta olduğu karanlık siyasal dönem sürüyor hala. Türkiye'de '71 devrimci hareketinden alırsak elli yılı aşan ve büyük bedellerle yaratılan devrimci birikimimize sırtını dönmek, bu birikimin içini boşaltmak, unutturup etkisizleştirmek moda haline gelmiş bulunuyor. Dünyaya ve Türkiye'ye egemen siyasal gericiğin etkisinin ürünü olan bu karanlık rüzgarda savrulmanın yolu, devrimci çizgide, devrimci örgüt ve kimlikte ısrar etmekten; devrimci birikimimize sıkı sıkıya sarılmaktan geçiyor.

Günümüzde proletarya devrimi, sadece bir seçenek değil, sadece bir ihtiyaç değil, bir zorunluluktur. Zira dünyamız göz göre göre uçuruma, giderek yok oluşa sürükleniyor. Emperyalist dünya burjuvazisi kendi sefil çıkarları için yeryüzünü adeta cehenneme çevirmiş bulunuyor. Artık her yeni yıl bir öncekini ara-

tıyor. Akıldışı bir sömürü ve talan düzeni olan kapitalizm krizler içinde debelen-dikçe kudurganlaşıyor. Doğa açgözlülükle talan edilirken, iklim felaketleri ve salgınlar süreklileşiyor. İşçi ve emekçilerin ürettiği zenginlik bir avuç azınlığın elinde devasa boyuta ulaşırken, yüz milyonlarca insan açlıkla, ilaçsızlıkla, eğitimsizlikle, konut yoksunluğuyla boğuşuyor. On milyonarcası savaşların yıkımını yaşıyor veya mülteciliğe itiliyor. Ekonomik-sosyal yıkım saldırıları tırmandırılıp, çalışma ve yaşam koşulları çekilmez hale getiriliyor. Sistemin bekası için siyasal hak ve özgürlükler gasp edilirken, ırkçı-faşist akımlar alabildiğine palazlandırılıyor. Emperyalist hegemonya krizinin ürünü silahlanma yarışı, militarizm ve gerici savaşlar gün geçtikçe şiddetleniyor. Afganistan, Irak, Suriye, Libya, Yemen, Ukrayna diye uzayıp gelen listeye, Afrika'da, Asya-Pasifik'te yenileri eklenmeyi bekliyor. Sıra adım adım üçüncü emperyalist paylaşım

savaşına geliyor.

Emperyalist-kapitalizmin barbarlığına, insanlığa dayatılan bu vahşet çağına mecbur ve mahkum değiliz. Yirminci yüzyılın başında insanlığın önünde bir çığır açan ve kurtuluş devrimleri fırtınası yaratan Ekim Devrimi, emperyalist barbarlık karşısında yürünecek biricik yolu, sosyalizm için devrim hattını aydınlatmaya devam ediyor. Kendisiyle birlikte insanlığın kurtuluşunu da sağlayacak olan emeğin kurtuluşu, devrimci birikimimize yaslanarak yeni Ekimler yolunda cesaretle yürüme gerektiriyor.

Avrupa'da yaşayan işçileri, emekçileri, kadınları ve gençliği, bu bilinçle merkezi gecemize katılmaya, devrimi ve devrimci birikimimizi savunma mücadelesine omuz vermeye çağırıyoruz.

GECE TERTİP KOMİTESİ
(16 EYLÜL 2023)

Kuşak ve Yol Girişimi Uluslararası İşbirliği Zirvesi

Pazartesi ve salı günleri üçüncü Kuşak ve Yol Girişimi Uluslararası İşbirliği Zirvesi Pekin'de düzenlendi. 140'tan fazla ülkeden devlet ve hükümet başkanları ile 30'dan fazla uluslararası kuruluşun yöneticilerin yanı sıra Afganistan'daki Taliban rejiminin temsilcileri de salı günü Pekin'de bir araya geldi. Katılım düzeyi Kuşak ve Yol projesine gösterilen ilginin ulaştığı düzey hakkında fikir verdi.

Çin, 2013 yılında başlattığı "Yeni İpek Yolu" ile dünya çapındaki projelere neredeyse bir trilyon ABD doları yatırım yaptı. Gelişmekte olan birçok ülkede karayolları, demiryolu hatları, havaalanları ve limanlar inşa etti. Ancak bu projeye, pek çok yoksul ülkenin borçları nedeniyle büyük ölçüde Çin'e bağımlı hale geldiği yönünde eleştiriler var. Pekin yönetimi ise, bunun gelişmekte olan ülkelere küresel kalkınmadan yararlanma fırsatı verdiğini savunuyor. Ciddi uluslararası çatışmalara ve büyük ekonomiler arasındaki gerilimlere rağmen Çin, "Yeni İpek Yolu" projesinin başarıyla ilerlediğini iddia ediyor. Dünyada benzeri görülmemiş tarihsel değişimlerin yaşandığını savunan Çin lideri Xi'ye göre, on yıl önce başlatılan İpek Yolu projesinden gelişmekte olan ülkelerin de faydalanması gerekiyor. Bu proje ile üç boyutlu bir Kuşak ve Yol Girişimi ağının oluşturulması, açık bir küresel ekonominin inşasının desteklenmesi, pragmatik işbirliği, yeşil kalkınmanın, bilimsel ve teknolojik yeniliğin teşvik edilmesi, sivil toplum katılımının desteklenmesi, temiz bir yol inşa edilmesi ve uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi hedefleniyor. Pekin'deki Zirve'nin en önemli gündemlerinden biri çevre ve iklim dostu ticaretti. Salı günü düzenlenen yöneticiler konferansına katılanlara göre, burada çoğu enerji sektöründe olmak üzere 150 sözleşme ve niyet mektubu imzalandı. Filistin sorunu ve İsrail saldırıganlığı da toplantının önemli gündemleri arasındaydı. Zirvede konuşan Xi, "Çin iyi bir performans sergilerse, dünya daha da iyi bir performans sergileyecek" diyerek, Çin Girişimi'nin "ortak istişareler, Ortak inşa ve ortak katılımı" hedeflediğini belirtti. Çinli liderlerin iddiasına göre proje, yalnızca kendi çıkarlarının peşinde koşmayı amaçlamıyor, herkesin ortak gelişimi ve refahı için de çabalyor. Xi, İpek Yolu üyesi olmayan ancak Çin'e yaptırım

uygulayan veya Çin ürünlerini araştıran ABD ve AB ülkelerini eleştirerek "Tek taraflı yaptırımlara, ekonomik baskıya, ayırtırmaya ve tedarik zincirlerinin bozulmasına karşıyız" dedi ve Çin'in ideolojik çatışmaya, jeopolitik oyunlara veya blok siyaseti yoluyla çatışmaya girmeyeceğini belirtti. Yalnızca karşılıklı çıkara dayalı işbirliğinin büyük başarılarla ulaşabileceğinin derinden anlaşıldığını söyleyen Xi, on yıllık yolculuğu, Kuşak ve Yol Girişimi'nin zamanın mantığına uygun ve doğru yolda olduğunun kanıtı olarak sundu. Xi, "Gelecek nesiller için barışın, kalkınmanın, işbirliğinin ve kazan-kazanın hakim olduğu daha iyi bir gelecek yaratmak için her türlü küresel risk ve zorlukla birlikte tarihe, insanlara ve dünyaya karşı sorumlu bir şekilde mücadele etmeliyiz" dedi.

Çin lideri Xi Jinping, yaptığı açılış konuşmasında, Çin'in yüksek kaliteli Kuşak ve Yol işbirliğini desteklemek için atacağı sekiz önemli adımı duyurdu. Bu adımlar arasında yeşil kalkınmayı desteklemek önemli bir yer tutuyor. Xi, Çin'in yeşil altyapı, yeşil enerji ve yeşil ulaşım gibi alanlarda işbirliğini daha da derinleştireceğini söyledi. Yanı sıra Çin, bilimsel ve teknolojik yenilikleri ilerletmeye devam edecek. Uluslararası Kuşak ve Yol işbirliğine yönelik kurumsal yapıyı güçlendirmek de atılan adımlar arasında. Xi, Çin'in enerji, vergilendirme, finans, yeşil kalkınma, afetlerin azaltılması, yolsuzlukla mücadele, düşünce kuruluşu, medya, kültür ve diğer alanları kapsayan çok taraflı işbirliği platformlarının inşasını güçlendirmek için BRI ortak ülkeleriyle birlikte çalışacağını vaat etti.

"ÇİN-RUSYA İLİŞKİLERİNİ DERİNLEŞTİRMEK"

Çin'in Kuşak ve Yol İnisiyatifi'nin onuncu yıldönümü nedeniyle düzenlenen toplantı, uluslararası tutuklama emriyle aranan Putin'e yurt dışına seyahat etme fırsatı sundu. Çin, Lahey'deki ceza mahkemesini tanımadığı gibi Çin liderinin "iyi arkadaşı Putin" ziyaretin önemli konukları arasındaydı. Vladimir Putin'in Xi'nin ardından sahneye çıkması da Kremlin şefinin Çin tarafından gördüğü ilginin önemli işaretiydi. "Yeni İpek Yolu" girişiminden övgüyle söz eden Putin, Projenin ve buna Rusya'nın katılımının, önemli bölgesel sorunlara ortak çözüm

bulunmasını sağlayacağını savundu. Xi ile Putin arasındaki ikili görüşmede Çinliler, Rusya'ya desteğin devam edeceğine dair güvence verdi.

Putin ile görüşen Xi, sözüm ona "küresel adaleti sağlamak ve küresel kalkınmaya katkıda bulunmak için" Çin'in Rusya ile iş birliğini derinleştirmeye ve bunu ortaklaşa korumaya istekli olduğunu açıkladı. Putin'in Çin ziyaretinin, "Rusya ile Çin arasındaki üst düzey stratejik koordinasyonun gösterilmesi bakımından önemli olduğu" yönünde yorumlar yapıldı. Taraflar "Batı'nın mantıksız çevreleme ve baskısına karşı koymak için" hem ikili hem de uluslararası düzeyde önlemlerin alınması gerektiğini savunuyor. Öte yandan Çin ile Rusya arasındaki ortaklığın, barışçıl ve ortak kalkınmayı gözetken, karşılıklı çıkarlar için açık bir işbirliği olduğu belirtiliyor. Pekin yönetiminin ulusal egemenlik, güvenlik ve kalkınma çıkarlarını koruması konusunda Rus halkını destekleyeceğini belirten Çinli yetkililer, iki tarafı da Çin-Rusya pratik işbirliğinin yüksek kalitede gelişmesini teşvik etmeye ve stratejik gelişme yolunda işbirliğini aktif olarak ilerletmeye çağırdı. Çin-Rusya ilişkilerinin, jeopolitik manzara hakkında birçok benzer anlayışı paylaşması nedeniyle sürekli geliştiği ileri sürülüyor. Çin yönetiminin "BM, Şangay İşbirliği Örgütü, G20 ve benzeri çok taraflı çerçevelerde Rusya ile iletişim ve işbirliğini güçlendirmeye devam etmeye istekli olup, gıda ve enerji güvenliği ile küresel sanayi ve tedarik zincirlerinin istikrarının sağlanmasında daha büyük bir rol oynamaya hazır" olduğu ifade edildi. İki liderin İsrail ve Filistin'deki duruma ilişkin de "derinlemesine" görüş alışverişinde bulunduğu belirtildi.

KÜRESEL YAPAY ZEKA (AI) YÖNETİŞİM GİRİŞİMİ BAŞLATILDI

Çin çarşamba günü, ABD'nin korumayı amaçlayan kısıtlamaları ve ablukasının tam tersine, ortaya çıkan yapay zeka teknolojilerinin ve hizmetlerinin geliştirilmesi, güvenliği ve yönetimi için açık, kapsayıcı ve adil bir yaklaşım sunan Küresel Yapay Zeka (AI) Yönetişim Girişimi'ni başlattığını açıkladı. Çin, "tüm ülke ve bölgelerin yararına olacak" şekilde yapay zeka geliştirmede adaletli davranma iddiasını vurgularken, ABD yapay zeka ve

diğer teknolojilerde normal küresel işbirliği üzerindeki tek taraflı kısıtlamaları yoğunlaştırıyor.

Küresel Yapay Zeka (AI) Yönetişim Girişimi'nin yapay zeka yönetiminin çeşitli yönlerini kapsayacağı ve "insan merkezli" bir yaklaşımı benimseyeceği iddia ediliyor. Bu bağlamda yapay zeka gelişiminde ülkelere ve bölgelere fayda sağlayan karşılıklı saygı, eşitlik ve karşılıklı yarar ilkelerinin desteklenmesi çağrısında bulunuldu. Girişimde, "Diğer ülkelerin ulusal egemenliklerine saygı duymalı ve onlara yapay zeka ürünleri ve hizmetleri sağlarken onların yasalarına sıkı sıkıya uymalıyız" ifadesine yer veriliyor. "Yapay zeka teknolojilerinin kamuoyunu manipüle etmek, dezenformasyon yaymak, başka ülkelerin iç işlerine, sosyal sistemlerine ve toplumsal düzenine müdahale etmek, ayrıca diğer devletlerin egemenliklerini tehlikeye atmak amacıyla kullanılmasına karşı çıkıyoruz" iddiası dile getiriliyor.

Çin Dışişleri Bakanlığı'ndan bir sözcü çarşamba günü yaptığı açıklamada, "Girişim, yapay zeka gelişimi ve yönetimine ilişkin evrensel endişeleri ele almak için yapıcı bir yaklaşım sunuyor ve ilgili uluslararası tartışmalar ve kural koyma için planlar hazırlıyor" dedi. Çin, "küresel yapay zeka yönetimi konusunda tüm taraflarla fikir alışverişinde bulunmaya ve pratik işbirliği yapmaya ve yapay zeka teknolojisi aracılığıyla tüm insanlara fayda sağlamaya" hazır olduğunu söylüyor.

Çin'in yapay zeka yönetim girişimi, ABD'nin yapay zeka çipleri ve diğer teknolojilerdeki normal işbirliğine yönelik keyfi kısıtlamalarını yoğunlaştırmaya devam ettiği bir dönemde geldi. Salı günü ABD, yapay zeka ile ilgili çipler ve yarı iletken imalat ekipmanları alanında Çin'e yönelik ihracat kısıtlamalarını daha da sıkılaştırdı ve bir dizi Çinli kuruluşu ihracat kontrolü listesine ekledi. Bu hamle Çin'in sert tepkisine yol açtı. Çin Ticaret Bakanlığı yaptığı açıklamada, ABD'nin ihracat kontrollerini kötüye kullanmasına ve tek taraflı zorbalık taktiklerine kesinlikle karşı çıktığını söyledi. ABD'yi bu tür kısıtlamaları derhal kaldırmaya çağırdı ve meşru hak ve çıkarlarını korumak için gerekli tüm önlemleri alacağına işaret etti.

Görünen o ki, yapay zekanın emperyalist hegemonya savaşında oynadığı rol giderek artacaktır.

Emperyalist-Siyonist saldırganlığa karşı...

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği

On yıllardır süre gelen saldırılar karşısında intifadalar ile başkaldıran Filistin halkı 7 Ekim tarihinde siyonist rejime karşı büyük bir saldırı gerçekleştirdi. "Aksa Tufanı" ismi ile Filistin'de Direniş Güçleri'nin başlattığı hareketle siyonist rejime etkili bir darbe indirildi.

Amerika başta olmak üzere batılı emperyalistlerin tam desteği ile finanse edilen ve saldırıya geçen siyonist İsrail rejimi vahşi bir histeri ile Gazze'yi savaş uçaklarıyla bombalıyor. İsrail tarihi boyunca katliamcı bir politika izledi. Nitekim bu yılın başından Aksa Tufanı hareketinin başladığı 7 Ekim'e kadar dinci-faşist Netanyahu hükümeti aralarında çocukların da olduğu yüzlerce Filistinliyi katletmişti.

Filistin Direniş Güçleri'nin saldırısından histeriye kapılan siyonist rejim emperyalistlerden de güç alarak Filistin halkına karşı saldırıya geçti. 1000'i aşkın kadın, çocuk ve sivil bu saldırılar da hayatını kaybetti/kaybediyor. Ancak her saldırı karşısında yılmadan ayağa kalkmasını bilen Filistin halkı bu saldırılar ile durdurulamaz! İşgal devam ettiği sürece direniş de devam edecektir.

DİRENEN FİLİSTİN HALKININ YANINDAYIZ!

Emperyalistler ve sermaye devletleri

yaşananlar karşısında timsah gözyaşları döküyor. Siyonist İsrail ile türlü işbirliği içerisine giren, Filistin'e karşı harekete geçen Amerikan donanması Türkiye'den kaldırılırken, Türk sermaye devleti din kisvesi adı altında sözde Filistin halkının haklı davasını destekliyor. Aynı Türk devleti konu Kürt halkı olduğunda türlü saldırıların uygulayıcısı oluyor, Rojava başta olmak üzere Kürtlerin bulunduğu her alanda kirli savaş politikaları ile katliam-

lar gerçekleştiriliyor.

Emperyalist güçlerin ve iş birlikçilerinin başta Filistin ve Kürdistan olmak üzere Ortadoğu'da mazlum halkları hedef alan savaş ve saldırganlık politikalarını püskürtmek, başta işçi ve emekçiler, ilerici-devrimci güçler olmak üzere bölge halklarının ortak mücadele ekseninde, birlikte hareket etmesiyle olanaklıdır.

Taşlarıyla, sopalarıyla, çocuk generalleriyle Siyonist İsrail rejimine karşı on

yıllardır direnen Filistin halkının yanındayız! Filistin halkına yönelik inkar, zorla yerlerinden göç ettirme, türlü zulüm/katliam politikaları ve halen Gazze'de işlediği savaş suçları karşısında mücadeleyi yükseltelim!

DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

EKİM 2023

Gençlik örgütlerinden Filistin eylemleri

Gençlik örgütlerinin çağrısıyla birçok üniversitede ve şehir merkezlerinde işgalci İsrail ordusuna karşı direnen Filistin halkıyla dayanışma eylemleri yapıldı.

Boğaziçi Üniversitesi'nde gençlik örgütleri ve kurumlar (İDP, EMEP, TİP, TKP, TKH, Sol Parti, TÖP, Boğaziçi MFT, ÜFK, DİP, Feminist Boğaziçi) örgütledi, birçok gençlik örgütü ve kurum da (DGB, Kaldıraç Üniversite, KÖZ, HDK, Emek ve Adalet Platformu) destek amacıyla katılım gösterdi. ÖGB ve polisin görüntü almak için alana yığınak yapması sonucu eylem Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinden kalabalık bir grupça izlendi ve dikkat çekti. Basın açıklaması İsrail'in işgal politikalarını cepheden hedef alan bir içeriğe sahipti.

Basın açıklamasının ardından yemekhanede DGB, KÖZ, Kaldıraç Üniversite ve HDK bileşenleri konuşmalar yaptı. Kuzey Kampüsü'nün merkezi binalarından birisinin üçüncü katından

DGB - Kaldıraç Üniversite imzalı bir pankart dalgalandırıldı. "Emperyalistler yenilecek, direnen halklar kazanacak! Nehirden Denize Özgür Filistin!" şiarlarının yazılı olduğu pankartlarla Filistin direnişi selamlandı.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDE FİLİSTİN EYLEMİ!

İstanbul Üniversitesi öğrencileri Filistin halkı ile dayanışma eylemi gerçekleştirdi. Merkez kampüste toplandı. Yürüyüşe başlamadan önce esnaf yemekhane, merkez yemekhane ve Edebiyat Fakültesi'nde yapılan konuşmalarla öğrenciler eyleme çağrıldı. Ardından Beyazıt Ana Kapıya kadar ajitasyon ve sloganlar eşliğinde yürüyüş yapıldı ve basın metni okundu.

İSTİKLAL CADDESİ'NDE YÜRÜYÜŞ

Devrimci Gençlik Birliği, Öğrenci Faaliyeti, Öğrenci Kolektifleri, Kaldıraç Üniversite, Özgürlükçü Gençlik ve SGDF İstiklal Caddesi ve Taksim Meydanı'nda eylem yaptı. İstiklal Caddesi üzerinde pankart asmak isteyen bir gruba polis saldırdı. O esnada yürüyüşe geçmek isteyen grup İstiklal Caddesi Mephisto önünde polis ablukasına alındı. Gençlik örgütleri ise Taksim Meydanı'na doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Burada kitleye saldırmak ve pankarta el koymak isteyen polis geri püskürtüldü. Taksim Meydanı'nda ajitasyonlar ve sloganlar eşliğinde kitleye seslenildi ve eylem sonlandırıldı.

İTÜ'de Kaldıraç Üniversite ve Özgür-

lükçü Gençlik ortak eylem yaptı. MED önünde toplanan öğrenciler adına okunan açıklamada Filistin direnişinin haklı ve meşru olduğu vurgulandı.

Ankara'da Dev Güç, DEM-ÜNİ Ankara, Kaldıraç Üniversite, Öğrenci Kolektifleri, Üniversiteli Feminist Kolektif, Devrimci Gençlik Dernekleri ve Öğrenci Faaliyeti İsrail Büyükelçiliği önünde ortak eylem yaptı.

ODTÜ'de 5. Yurt önünde buluşan öğrenciler "Katil ABD, Ortadoğu'dan defol!" sloganlarıyla yürüyüş yaptı.

Bilgi Üniversitesi'nde Arap öğrenciler İsrail'in Filistin'e karşı saldırılarını kınayan bir eylem gerçekleştirdi. Santral Kampüsü'nde toplanılan eylemde Filistin bayrağı açıldı.

Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencileri ise Filistin'de yaşamını yitirenler için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra Orta Bahçe'den Rektörlük binasına doğru yürüyüş yaptı.

Emperyalizm ve Siyonizm yenilecek!

**işçilerin birliği,
halkların
kardeşliği!**

**Emperyalizm,
Siyonizm yenilecek!
Direnen halklar
kazanacak!**

**Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu**

**Bağımsız
Sınıf Platf**

Direnen halklar

kazanacak!

